

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LYCIANI TIMON

SEV

MISANTHROPVS,

CVM

LATINA VERSIONE

ERASMI ROTERODAMI,

ET

SVCCINCTIS BOVRDELOTH

ET ALIORVM NOTIS.

IN VSVM AVDITORVM SVORVM EDIDIT,

PRAEFATVS EST, ET INDICES ADDI

CVRAVIT

M. IO. FRIEDLIEB STVBELIVS,)

ANNABERGENSIS.

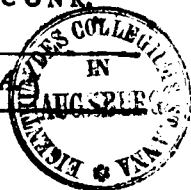
SHOLAE PROV. PORTENS. CONR.

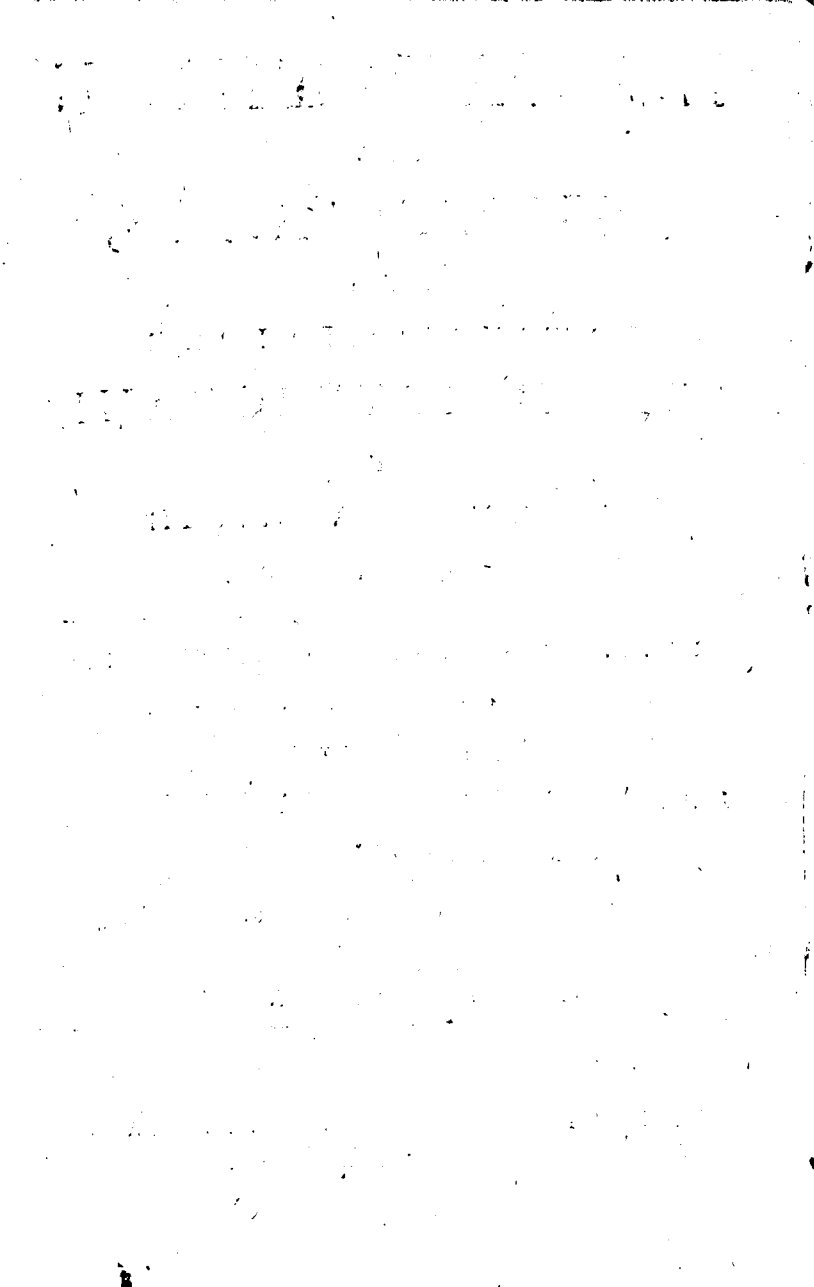
(EDITIO SECVNDA)

LIPSIAE

EX OFFICINA BREITKOPFIANA.

MDCCLXIX.

P R A E F A T I O
A D
L V C I A N I T I M O N E M.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

M. IO. FRIDL. STVBELIVS.

QUOD FABIVS de orationum prooemiis differens
(a) praecipit, utique, si multiplex causa sit,
suam quibusque etiam partibus dandam esse prae-
fationem, id locum quoque habebit, cum diversi libri
vno volumine comprehensi, emittuntur in publicum, de
quorum singulis lectores praemoneri solent, ut sciant,
quid rei ubique agatur, & ita praeparati ad quamlibet
operis, varie distincti partem accedant. Hac tamen le-
ge nentiquam me adstringi putabam, cum Typogra-
pho Samofatensis Philosophi Timonem, quem sequen-
tes pagellae exhibent, CALLIMACHO subnectendum,
traderem. Mentionem enim huius *ἐπιμνηστικῶν*
feceram, & causas eius attuleram in Praefatione Poë-
tae praemissa, sicque, ut in prouerbio est, vna fide-
lia duos dealbaueram parietes. Incidit tamen forte
aliquid, tunc demum a me intellectum, cum libel-
lus prelo iam subductus esset, quod praefandi neces-
sitate mihi iniungere videbatur. Quid illud sit,

A 2

pro.

(a) Instit. Orat. IV, 1.

proxima inscriptio facile quemlibet docere poterit, in qua ex prima illa communi, toti opusculo praefixa, me inscio repetitum verbum, *praefatus est*, minatur aliquid, quod Lectorem ad perelegantem LVCIANI dialogum festinantem remoretur. Iam, ut fides liberaretur, de vita Auctoris breviter adumbranda cogitabam; mox de LVCIANO Polyhistore (b) agere constitutum erat: tandem stili eius rationem exponere placebat; qualia se animo subiciebant, cum in eo essem, ut separatam hanc operum eius particulam, una cum specimine Lexici Lucianei praeberem. Sed haec omnia maiori operi conuenire, & amplius spatium, quam quod mihi nunc relictum est, sibi poscere, quis mecum non videt? Reseruabimus horum aliquid ad τὰ Ἀγία Λεκιανῆ, quorum spem fecimus: nunc autem breuitatem in consilio habentes, id, quod vnum nobis restat, ne nihil plane dixisse videamur, CALLIMACHVM, qui dissidere creditur a LVCIANO, quod hic ridere dicatur Deos, quos ille tantopere laudat, & veneratur, vel ideo contubernalem LVCIANVM non adspernari ostendemus, quoniam ipsi etiam aliquoties in Epigrammatibus res est cum eodem Timone, cui datus est hic Dialogus LVCIANO. Notum illud, quod III. est in Epigrammatum serie, & quod PLVTARCHVS (c) CALLIMACHO vindicat:

Τίμων

(b) Cuius primas BOVRDELOTIVS lines duxit in Praefat. ad LVCIANI Opera.

(c) In Antonio pag. 138. Edit. Londin. ex recens. AVGVSTINI BRYANI. In Anthologiae vero Graecae Lib. III
HEGE-

Τίμων μισάνθρωπος ἔστικέω· ἀλλὰ πάρελθε,
Οἰμάζεν ἔπας πολλά, πάρελθε μόνον.

Nec non illud, quod Quartum locum obtinet: (d)

Τίμων (ὃ γὰρ ἔτ' ἔσσι) τί τοι, Φάος ἢ σκότος ἐχθρόν;
Τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλάσινες εἰν Αἰδῇ.

Qui igitur Timoni in suis ipse versibus locum tribue-
re, eumque domesticum quasi admittere non dubita-
vit; in postico carminum habitationem ei non inul-
tus, & absque altercatione concedet. Et sane licebit
de CALLIMACHO & LUCIANO, velut conciliata
inter utrumque amicitia, illud mutatis nominibus
usurpare, quod NIC. HEINSIUS olim in LUCIA-
NUM & ARISTOPHANEM, a BARLAHO collatos
lulit;

Λεκιανὸς καὶ Καλλίμαχος, κοσμήτορες πασῶν
Πρίν ποτε καὶ Χαρίτων, ἦδ' καὶ εὐφροσύνης,
Πάντων θαῦμα σοφῶν καὶ ἐραστῶν εὐφροσυνάων,
Μισέων δὲ γλυκερὸν σύζυγον Ἑλλαδικῶν.
Νῦν φιλέων χθαμαλὸς Χαρίτων δὲ ὁ δῆλος ἐταῖρον
Θῆον Λεκιανῶ· ἔθετο Καλλίμαχον.

A 3

Tan-

HEGESIPPO: illud tribuitur, eique praemittuntur hi
versus:

Ὅξ' αἶμα πάντα περὶ τὸν τάφον ἀστὶ ἄκανθα
Καὶ σκόλοπις· βλάβης τὰς πόδας, ἣν προσίης.

(d) BENTLEIUS in Annotat. Fragmentum ex Elegia
CALLIMACHI hoc esse putat.

Tandem Timonem, diras etiam post fata lectoribus
 Epitaphii sui peruulgati (e) imprecari solitum, bonis
 cum precationibus tibi, B. L. trado, Deumque piis
 veneror precibus, faxit ille propitius, ut prospera &
 laeta tibi omnia eueniant! Scrib. in illustri
 Schola Portensi, Mense Iulio
 A. clō I^o CCXL I.

(e) Quod his verbis ab ipso Timone conceptum PLUTARCHVS
 I. c. exhibet,

Ἐνθάδ' ἀποβήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα πᾶμαι
 Οὐνομα δ' εἰ πύσσει· κἄντι δὲ κακῶς ἀπόλειθε.

A R G V M E N T V M.

Hoc dialogo de diuitiis tractatur, quis scilicet verus diuitiarum usus sit, et quomodo retineantur; quibus potissimum obueniant, et quales reddant possessores. Occasio dialogi a persona Timonis sumpta est, quem Athenienses, quod inhumanus plane esset, hominumque congressus ac societatem vitaret; imo etiam publicis malis gauderet, *μισάνθρωπον* appellarunt: cuius mortui quoque sepulchrum (vt scribit Suidas) inaccessum et inuium factum fuit, cum mare, tanquam ipsum quoque perosum illius inhumanitatem, inundatione eam terrae partem, vbi sepultus erat, a reliqua abstractam seclusisset. In quo et tale epitaphium inscriptum fuisse fertur:

*Hic iaceo, vita miseraque inopique solutus,
Nomen ne quaeras, sed male tute peri.*

Huc igitur Timoni similes reddi & diuites, videtur intelligere velle. Lucianus, utpote quos diuitiae et fastuosos et insolentes, et plane barbaros efficere consueuerunt. Fingit autem, ab initio diuitem fuisse, sed ob liberalitatem, et, quod absque iudicio in quouis benignus esset, ad paupertatem redactum esse.

Quam rem cum Iupiter ex ipsius querela, qua cum illo expostulando in hominum malitiam et ingratitude a principio inuehitur, cognouisset, misertus illius, et quod et in deos pius fuerat, et multa illis sacra peregerat, diuitem denuo facere statuit, ac Plutum cum thesauro ad ipsum mittit. Qui principio ire detrectat, ostendens, illum sua culpa pauperem factum esse, et cum talibus hominibus minime perdurare se posse, atque aequè odisse eos, ut fordidos atque auaros illos, qui nunquam omnino se utantur. Mediocritate enim utendi se gaudere. Atque hic locus usum diuitiarum, et quomodo conseruari eadem debeant, docet. Deinde, cum Iupiter in sententia persisteret, atque ita Plutus, ducente Mercurio, ad Timonem proficisceretur, inter eundum fingitur claudicare. Ibi, interrogante Mercurio, causam eius rei reddit, quod quoties a Ioue mittatur, tarde incēdat, neque videat, quorsum eat; neque norit, ad quos eat: quoties autem a Dite mittatur, etiam alatum esse. Quo figmento significare videtur, improbos ac malos semper melioribus successibus frui: probos autem, et a Ioue dilectos, aut nunquam, aut tarde in hac vita felices ac diuites fieri. Postremo interrogatus a Mercurio, cur deformis ac pallidus, tantopere ametur ab hominibus, respondet, incitiam ac caecitatem illorum hoc fieri. Atque ibi cum hos, tum alios effectus suos exponit, quae omnia postremo actione, et quasi ipsa re comprobantur, dum Timonem ab initio Plutum reicere atque auersari fingit, utpote ex paupertate modestum ac temperantem iam factum, et agnoscentem superiora mala, in quae ex diuitiarum copia inciderat: *Mox eundem accep-*
ptum

ptum cum summa cura aduersare, tumidumque et insolentem omnes alios homines vitare, atque contemnere: Aditis ad finem etiam adulatoribus, scurris, adsentatoribus, sycophantis, fumi venditoribus et id genus aliis, qui vt corpus umbra, sic ipsi diuitias atque fortunam comitantur.

ALIUD ARGUMENTVM IOHANNIS SAMBVCI.

*Distribuens aurum Timon incautus amicis,
Mendicus subito e diuite factus erat.
Ira igitur motus, falsos contempsit amicos,
Atque alios, parce viuere constituens;
Iuppiter huic iterum succurrens grandia misit
Munera, quae tanti causa doloris erant.
Queis acceptatis, didicit dein parcere nummis:
Fabula, qui rectus, nos monet, usus opum*

LVCIANI
T I M O N
S I V E
MISANTHROPVS.

ζεῦ Φίλιε, ὃ καὶ
ξένιε, καὶ ἔται-
ρεῖε, καὶ ἐφείσε,
καὶ ἀσπεροπνιτὰ, καὶ ὄρηε,
καὶ νεφεληγερέτα, καὶ ἐρίγ-
δωπε,

Iupiter Philie et
hospitalis, so-
dalitæ, dome-
stice, fulgurator, iusiurandi-
ce, nubicoge, grandistre-
pe,

a) Μισάνθρωπος] Timon Atheniensis cum esset, ob naturæ asperita-
tem inhumanus, et inhospitalis, *μισάνθρωπος*, id est osor homi-
num dicebatur, fugiebat namque hominum congressus, præter-
quam vnus Alcibiadis. In eius vero sepulcro erat epitaphium,
quod ipse sibi dicitur fecisse, cuius sensus est talis;

Hic sum post vitam miseramque inopemque sepultus:

Nomen ne quæras, Dii lector te male perdant.

De Timone omnes fere intelligunt hunc Horatii locum 1. Serm.

Vt quidam memoratur Athenis.

Sordidus ac dives, populi contemnere voces

Sic solitus etc.

Huiusmodi est apud Plautum Euclio. *Gilb. Cogn.*

b) Ζεὺ Φίλιε] Exordium ab attonitis Poëtis. οἱ συνοικῶντες colunt
τὸν ἐφέσιον, φίλοι Φίλιον, ἐν τῇ μὲν τάξει Ἐταιρεῖον, ξένοι Ξένιον, ἐν
δομοῖς συνφωνίας ποιῶντες Οἰκίον, οἱ δεόμενοι Ἰκέσιον, οἱ ἀδελφοὶ
Ομόγγιον. Interp. Sophocl. ad Aiac. Mastig. nomina collecta ex
variis Iouis officiis, de quibus alius locus dicendi. *Bonrdelot.*
Expostulatio cum Ioue, quod hominum prauitatem et malitiam
inuitam signat. Aristoteles in libro de Mundo. Quum Deus, in-
quit, vnus sit, multa nomina habet ab affectionibus variis. Di-

δαπε, καὶ εἴ τι σε ἄλλο οἱ
ἐμβρόντητοι ποιηταὶ καλῶ-
σι, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπο-
ρῶσι πρὸς τὰ μέτρα. τότε
γὰρ αὐτοῖς πολυώνυμος γι-
νόμενος, ὑπερῶιδεις τὸ πί-
πτον τῷ μέτρῳ, καὶ ἀνα-
πληροῖς τὸ κεχηνὸς τῷ
ῥυθμῷ.

§. 2. Πᾶσοι νῦν ἡ ἐρισμά-
ραγος ἀτραπὴ, καὶ ἡ βα-
ρυδρομος βροντὴ, καὶ ὁ
αἰθαλόεις, καὶ ἀργήεις,
καὶ σμερδαλέος κεραυ-
νός; ἅπαντα γὰρ ταῦτα
λῆ-

pe, et si quod aliud tibi
cognomen attoniti Poëtae
tribuunt, maxime quum
haerent in versu. Nam
tum illis tu multi nominis
factus, carminis ruinam
fulcis, metrique explēs
hiatum.

§. II. Vbi tibi nunc ma-
gnicrepum fulgur, graui-
fremum tonitru? Vbi
ardens, candens ac terri-
ficum fulmen? Nam haec
omnia iam palam apparet
nu-

Aus est enim Graece Ζεύς, quod, vt omnes interpretantur, vitae
dator sit, vel quod animantibus vitas inspiret. Laetantio tamen
magis placet, vt Ζεύς dictus sit, quod primus ex liberis Satur-
ni maribus furtim a matre subtractus, vixerit. Quomodo enim,
inquit; vitae dator sit, qui vitam aliunde accepit? Latine dici-
tur Iupiter a iuvando, quasi iuvans pater. Adpellatus est Φίλος,
quod amicitiae praeesset. Ξένιος id est hospitalis, quem inuoca-
bant hospites, si quando hospitium violaretur. De quo Virgilius:

Iuppiter, hospitibus nam te dare iura loquuntur.

ἑταιρῶς id est sodalitiij iuris disceptator: huic Iason cum Argo-
nautis sacra fecisse dicitur. ἑστίος, domesticus, familiaris, La-
rarius. Nam ἑστίος Ζεύς penates interpretantur. Ἀσραπαῖος, ἀσσε-
ροπητής, id est fulgurator. Ἀσροπητής, κεραυνίος, id est fulmi-
nator. Ὀρκίος, quod esset iusiurandi violati vindex. Huius au-
tem Iouis Orcij ferunt eo in loco, vbi Eliciorum coquebatur sena-
tus, fuisse statuam effigie horrendam, quippe vtraque manu ful-
mina tenentem: credo, vt homines a periurio detererentur.
Νεφέληγγετός id est nubicoga. Huius mentio est frequens apud
Homerum, Hesiodum, et poëtas caeteros. Ἐμφύβριος, id est
grandistrepus: et βρονταῖος id est tonans, quod in ea regione,
quae supra nos est, nubes et tonitrua cogat, indeque fulmina
torqueat, tempestatesque et turbines inde deferantur. Idem.

λῆρος ἤδη ἀναπέφηνε, καὶ
καπνὸς ποιητικὸς ἀτεχ-
νῶς, ἔξω τῆ πατάγῃ τῶν
ὀνομάτων.

§. 3. Τὸ δὲ αἰοιδιμὸν σε,
καὶ ἐκηβόλον ὄπλον, καὶ
πρόχειρον, ἐν οἷς ὅπως
τελέως ἀπέσθη, καὶ ψυχ-
ρον ἐστὶ, μηδὲ ὀλίγον σπιν-
θήρα ὀργῆς κατὰ τῶν αἰδι-
κῆντων διαφυλάττειν.

§. 4. Θάττον γοῦν τῶν
ἐπιτοκεῖν τις ἐπιχειρῶντων
ἔωλον θρυαλλίδα ὀφειθεῖν
εἶναι, ἢ τὴν τῆ πανδαμά-
τορος κεραυνῷ φλόγα· ἔτοι-
μα δὲ τινὰ ἐπανατείναν-
τα δοκεῖς αὐτοῖς, ὡς πῦρ
μὲν ἢ καπνὸν ἀπ' αὐτῆς μὴ
δεδιέναι· μόνον δὲ τῷτο οἶε-
ται ἀπολαύειν τῆ τραύ-
ματος, ὅτι ἀναπληθεύσονται
ταῖς αἰσθήσεσιν.

§. 5. Ὡς ἤδη διὰ ταῦ-
τά σοι καὶ ὁ Σαλμων-
νεὺς

nugas esse, fumumque poë-
ticum, nec omnino quic-
quam præter nominum
strepitum.

§. III. Sed decantata illa
tua arma eminus ferientia
expromptaque, nescio quo-
modo penitus extincta sunt,
frigentque adeo, ut ne mini-
mam quidem scintillulam
iracundiae aduersus nocen-
tes reliquam obtineant.

§. IV. Itaque citius quiuis
ex his, qui peieraturi sunt,
extinctum ellychnium me-
tuerit, quam flammam ful-
minis cuncta necantis, vs-
que adeo titiōnem quempi-
am incutere videris eis, ut
ignem quidem aut fumum
ab illa proficiscentem nihil
quicquam formident, ve-
rum hoc solum vulneris in-
ferri posse iudicent, ut fu-
ligine compleantur.

§. V. Quibus rebus fa-
ctum est, ut iam Salmo-
neus

ο) Θρυαλλίδα] Copiose de hac voce doctissimus Christia ad vesp.
Aristoph. Pollux. Bonrdelot.

δ) Διὰ ταῦτα] A consequentibus et exemplo. Gilb. Cogn.

νεὺς· ἀντιβροντᾶν ἐτόλ-
μα, ἔ πάνυ τοι ἀπίθα-
τος ὢν, πρὸς ἔτω ψυχρὸν
τῇν ὀργὴν Δία, θερμα-
γὸς ἀνῆρ, καὶ μεγαλαυ-
χόμενος.

§. 6. Πῶς γὰρ, ὅπερ γε
καθάπερ ὑπὸ μανδραγό-
ρα, καθεύδεις, ὅς ἐτε
τῶν

neus tibi sit ausus etiam ob-
tonare, neque id admo-
dum ab re, buippe aduersus
Iouem vsque adeo ita fri-
gidum, vir ad facinora fer-
uidus, audaciaque tumidus.

§. VI. Quidni enim fa-
ciat, vbi tu perinde ac sub
mandragora stertis, qui ne-
que

- e) Σοὶ καὶ ὁ Σαλμωνεύς¹⁾] Salmoneus, Aëoli filius, regnantis
quondam in Elide, vrbe, quae est sub Olympo monte, dum aereo
ponte constructo, & superinductis curribus tonitrua imitaretur,
vt propterea Deus crederetur, per Iouem fulmine ictus, in tar-
tara praecipitatus est. Meminerunt huius Lucianus in Trago-
podagra, sub finem. item in Philopatre, paulo post initium. Et
Virgilius Aineidos libro VI.

*Vidi et crudeles dantem Salmonea poenas,
Dum flammis Iouis et sonitus imitatur Olympi.*

Hac fabula docuerunt poëtae, non esse aemulandum, quod longe
supra fortunam nostram habeatur. Sed vtinam homo ille, bom-
bærdæ (fas sit mihi nouo in re noua, vti verbo) inventor, ad
generis humani exitium natus, (is monachus quidam Francisca-
nae haereseis fuisse perhibetur, vt iam nihil malorum sine hoc
hominum genere emergere ex inferis certo scias) cum Salmoneo
fulmine, quod ipse reperit, dum flammis Iouis et sonitus imi-
taretur Olympi, flagrasset, primusque in montem quempiam,
feu in spatiosum aërem, impellente sulphureo puluere, igneque
tartareo consumtus fuisset, vt bombis coelum omne compleisset.
Nunquam postea tot vrbes dirutae, tot fortia hominum corpora,
illo mortis genere essent prostrata. *Idem.*

- f) Τὴν Μανδραγόρα²⁾] De hoc prouerbio paroemiogr. de Mandra-
gora, Dioscorid. Hesych. Bourdelot. Mandragorae somnifica vis
inest, adeo, vt enecet etiam largiore potu, si Plinio credimus,
Historiae mundi libro 15. Dioscorides indicat, radicem vino de-
coctam sumi aduersus insomniam. Datur et secandis aduersus in-
tolerabilem cruciatum. Quin et sedi immissa herba glandis vi-
ce, somnum facit. Hanc Pythagoras ἀνθρωπόμορφον adpellauit,
quod radix imitetur hominis formam. Vnde Columella in car-
mine Semihominem dicit;

*Quamuis semihominis uasano gramina foeta
Mandragorae pariat flores.*

τῶν ἐπιорκέντων αἰεὶς. ἔτε τῆς ἀδικοῦντας ἢ ἐπι-
σκοπεῖς, λημᾶς δὲ, καὶ
ἀμβλυώττης πρὸς τὰ γι-
γνόμενα· καὶ τὰ ὅσα ἐκ-
κενώφωσαι, καθάπερ οἱ
παρηγηκότες.

§. 7. Ἐπεὶ νέος ἢ γε
ἔτι, καὶ ὀξύθυμος ὢν,
καὶ ἀκμαῖος τὴν ἐργήν,
πολλὰ κατὰ τῶν ἀδίκων καὶ
βιαιῶν ἐποίεις, καὶ εὐέπο-
τε ἦγες τότε πρὸς αὐτοὺς
ἐκ χειρὶαν, ἀλλ' αἰεὶ ἐνεργὺς
πάντως. ὁ κεραυνὸς ἦν,
καὶ ἡ αἰγὶς¹ ἐπεσειέτο· καὶ
ἡ βροντὴ ἐπαταγεῖτο, καὶ ἡ
ἀστραπὴ συνεχὲς ὥσπερ εἰς
ἀ-

que peierantes exaudias, ne-
que eorum, qui flagitia com-
mittunt, respectum agas? Caecutis autem lippitudine,
et hallucinaris ad ea quae
fiunt, auresque iam tibi ob-
surduerunt instar horum,
qui aetate defecti sunt.

§. VII. Quandoquidem,
quum iuuenis adhuc esses,
acrique animo vehemens-
que ad iracundiam, per-
multa in homines malefi-
cos, ac violentos faciebas.
Neque tum vnquam tibi
cum illis erant induciae.
Sed perpetuo fulmen erat
in negotio, perpetuo obui-
brabatur Aegis, obstridebat
tonitru, fulgur continen-
ter iaculorum in morem
den-

Vnde, qui cessant in negotio, siue officio, dormitantque, sub
mandragora dormire, aut multam mandragoram bibisse dicun-
tur. Idem quoque Lucianus, inter magnificas Domesthenis lau-
des, ab illo, inquit, solitos excitari Athenienses, tanquam man-
dragora sopitos. Sic vsus Iulianus in epistola quadam ad Cali-
xenum; ἢ φανέται πολλὴν πᾶνυ μανδραγόραν ἐκπεπωκός, id est, an
non videtur, multam haussisse mandragoram? Vsurpat et Demost-
henes in Philippica quarta: ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν ἦτι φάρ-
μακον ἄλλο τοιοῦτον εἰσάμεν ἀνθρώποις. Id est: Similes videmur
his, qui mandragoram biberunt, aut aliud simile pharmacum.
Gilb. Cogn.

g) Τὴς ἀδικοῦντας] Iuris violatores aduertis. Idem.

h) Ἐπεὶ νέος] Ab anteaetis. Idem.

i) Ἡ αἰγὶς] Sic in dial. Iouis et Cupid. et θεῶν κρις. et Bis accus-
passim denique. Bourdélet.

αἰκροβολισμόν, προηκοντίζε-
το· οἱ σεισμοὶ δὲ, κοσκινη-
δόν, καὶ ἡ Χιών, σωρηδόν,
καὶ ἡ χαίλαζα, πετρηδόν·
καὶ ἵνα σοι Φερτικῶς δια-
λέγωμαι, ὑετοὶ τε βαγ-
δαῖοι, καὶ βίαιοι, ποταμὸς
ἐκάσῃ σαγών.

§. 8. Ὡς τῆλικαύτη
ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ναυαγία
ἐπὶ τῷ Δευκαλίωνος ἐγένε-
το, ὡς ὑποβρυχίων ἀπάν-
των καταδεδυκότων, μόγισ
ἐν τικισώτιον περισωθῆναι,
προσοκῆλαν τῷ Λυκαρεῖ,
ζῶπυρόν τι τῷ ἀνδρωπίνῳ
σπέρματος διαφυλάττον
εἰς ἐπιγονὴν κακίας μείζο-
νος.

§. 9. Τοιγάρτοι ἀπό-
λυσθαι τῆς βαθυμίας τὰ-
πιχειρά^κ κομίζῃ παρ' αὐ-
τῶν, ἔτε θύοντος ἔτι σοι
τινός ἔτε σεφανέντος, εἰ
μή τις ἄρα πάρεργον ὀ-
λυμπίων· καὶ ἔτος, ἔ πα-
ν ἀναγκάια ποιεῖν δο-
κῶν, ἀλλ' εἰς ἔθος τὶ
ἀρ-

densissime ex edito loco de-
uolantium torquebatur, ter-
rae quassationes, cribri instar
frequentes, ad haec nix cu-
mulatim, neque non grando
saxorum in morem, atque ut
tibi moleste differam, im-
bresque rapidi et violenti ac
flumen quotidie exundans.

§. VIII. Hinc tantum re-
pente Deucalionis aetate
naufragium ortum est, ut
omnibus sub aqua demer-
sis, vix vnica scapula serua-
retur, quae in montem Ly-
corem appulit, humani
generis, quasi scintillulas
quasdam servans, vnde scē-
leratius etiam genus in po-
sterum propagaretur.

§. IX. Nimirum igitur
dignum socordia praemi-
um ab illis reportas, quum
iam nec sacra faciat tibi
quisquam, nec coronas of-
ferat, nisi si quis obiter in
Olympicis, ac ita ne is qui-
dem rem admodum frugi-
feram facere videatur, sed
pri-

κ) Ἀπόλλυσθαι τῆς βαθυμίας τὰπιχειρά.] A consequentibus et euentu.
Gillb. Cogn.

ἀρχαῖον συντελῶν, καὶ κατ' ὀλίγον Κρόνον σε ὦ θεῶν γενναϊότατε, ἀποφαίνεσι, παρωσάμενοι τῆς τιμῆς.

§. 10. Ἐῷ λέγειν, ὅπο-
σάκις ἤδη σε τὸν νεῶν σε-
συλήκασιν· οἷδὲ, καὶ αὐτῷ
σοι τὰς χεῖρας ὀλυμπιά-
σιν ἐπιβέβληκασι, καὶ σὺ ὁ
ὑψιβρεμέτης ὠκνησας, ἢ
ἀναστήσας τὰς κύνας, ἢ
τὰς γείτονας ἐπικαλέσα-
σαι, ὡς βοηδρομήσαντες,
αὐτὰς συλλαβοίεν, ἔτι συ-
σκευαζόμενες πρὸς τὴν
Φυγὴν· ἀλλ' ὁ γενναῖος,
καὶ γυγαντολέτωρ, καὶ
τιτανοκράτωρ, ἐκάθησο,
τὰς πλοκάμους περικειρό-
μενος ὑπ' αὐτῶν, δεκά-
πηχυν κεραυνὸν ἔχων ἐν τῇ
δεξιᾷ.

§. 11. Ταῦτα τοίνυν,
ὦ θαυμάσιε, πηνίκα
παύσεται ἔτις ἀμελῶς
παρορώμενα; ἢ πότε κο-
λάσεις τὴν τοσαύτην ἀδι-
κίαν;

priscum quendam ritum
magis referre, ac pene Sa-
turnum, o Deorum gene-
rosissime, te reddunt ma-
gisiratu abdicantes.

§. X. Omitto loqui, quod-
ties iam templum tuum sa-
crilegio compilarint, quum
tibi etiam ipsi in Olympia-
cis manus admoliti sunt.
Atque interea tu altifremus
illi pigitaberis, vel excitare
canes, vel vicinos aduocare,
ut auxilio accurrentes, illos
comprehenderent, quum
etiam dum adornarentur ad
fugam. Sed generosus,
Gigantumque extinctor, et
Titanum victor sedebas,
quum tibi caesaries ab illis
circumtonderetur, decem
cubitale fulmen dextra te-
nens.

§. XI. Horum igitur, o
praeclare, quis tandem erit
finis, quae tu adeo secure
despicias? Aut quando de
tantis maleficiis poenas su-
mes?

1) Ἐκάθησο, τὰς πλοκάμους περικειρόμενος ὑπ' αὐτῶν] Hic prover-
biali schemate περικειρόμενον τὰς πλοκάμους, pro ludibrio habi-
tum, dixit Lucianus, ut adnotat Erasmus. Nam id iusus gratia
fieri solet stupidis, ut eis non sentientibus caesaries circumton-
deatur. Usurpatidem in Pseudomante. Idem.

κίαν; πόσοι Φαίθοντες,
ἢ Δευκαλίωνες ἱκανοὶ πρὸς
ἔτως ὑπέραντλον ὕβριν τῆ
βίης;

§. 12. Ἴνα γὰρ τὰ κοι-
νὰ ἰάσας, τὰ μὰ εἶπω,
τοσῆτες Ἀθηναίων εἰς
ὑψος ἄρας, καὶ πλεσίους
ἐκ πενεσάτων ἀποφή-
νας, καὶ πᾶσι τοῖς δεομέ-
νοισ ἐπικερήσας, μᾶλλον
δὲ ἀθρόον εἰς εὐεργεσίαν
τῶν φίλων ἐκχέας τὸν
πλεῖτον, ἐπειδὴ πένης διὰ
ταῦτα ἐγενόμην, ἐκ ἔτι
ἐδὲ γνωρίζομαι πρὸς αὐτῶν,
ἔτε προσβλέπουσιν οἱ τέως
ὑποπτήσσοντες, καὶ προ-
σκυνῶντες, καὶ τῷ ἐμῷ νεύ-
ματος ἀνηστῆμένοι.

§. 13. Ἀλλ' ἦν περ καὶ
ὁδῷ βαδίζων ἐντύχοιμι
τινὶ αὐτῶν, ὥσπερ τινὰ
σήλην παλαιᾷ νεκρῷ
ὑπτίαν, ὑπὸ τῷ χρόνῳ
ἀνα-

mes? quot Phaëthontes aut
Deucaliones satis idonei sint
ad expiandum tam inexhau-
stam morum iniquitatem?

§. XII. Etenim ut de com-
munibus fileam, de iis, quae
mihi acciderunt dicam,
quum tam inultos Athenien-
ses in sublime euexerim, ex
pauperrimis diuites reddi-
derim, cunctisque quotquot
opus haberent, suppedita-
rim, imo semel vniuersas
opes in amicos iuuandos ef-
fuderim, simulatque his re-
bus ad inopiam deueni, iam
ne agnoscor quidem ab illis,
nec aspicere dignantur me,
qui dudum reuerabantur,
adorabant, meoque de nu-
tu pendebant.

§. XIII. Quod si quando
per viam ingrediens, forte
fortuna in eorum quempi-
am incidero, perinde ut e-
uersam hominis iam olim
defuncti statuam, ac tem-
poris

π) Καὶ πλεσίους ἐκ πενεσάτων ἀποφήνας] Descendit a generali que-
rela ad speciem. Idem.

π) Στήλην παλαιᾷ νεκρῷ] Prouerb. Idem de Merced. Cond. p. 253.
et alibi. Bonidelet.

ἀνατετραμμένην παρέρ-
χονται, μηδὲ ἀναγνόντες.

§. 14. Οἱ δὲ καὶ πρό-
βωθεν ἰδόντες, ἑτέραν ἐκ-
τρέπτονται, δυσάντητον,
καὶ ἀποτρόπαιον θάμα
ὄψεσθαι ὑπολαμβάνοντες,
τὸν ἑπὶ πολλὰς σωτήρα,
καὶ εὐεργέτην ὁ αὐτῶν
γεγεννημένον ὥς ἐπὶ τῶν
κακῶν ἐπὶ ταύτην τὴν ἑ-
χατιαὶν τραπόμενος ὁ ἐνα-
ψάμενος διφθέραν, ἐργά-
ζομαι τὴν γῆν, ὑπόμιδος
ὀβολῶν τεσσαρῶν, τῇ ἐρη-
μιά, καὶ τῇ δικέλλῃ προσ-
φιλοσοφῶν ἐνταῦθα.

§. 15. Τῷτο γὰρ μοι δο-
κῶ κερδανεῖν, μηκέτι ὄψε-
σθαι πολλὰς παρὰ τὴν
ἀξίαν εὖ πράττοντας
ἀνιαιρότερον γὰρ τῷτο
γε.

§. 16. Ἦδη ποτὲ ἔν, ὃ
Κρόνῳ καὶ Ρέασι υἱὲ, τὸν
βαδὺν τῷτον ὕπνον ἀπο-
σε-

poris longitudine collapsam
praetereunt, quasi ne norint
quidem.

§. XIV. Alii vero et pro-
cul conspecto me, alio sese
detorquent; existimantes
sese inauspicatum, abomi-
nandumque visuros specta-
culum, quem non ita pri-
dem servatorem, et adiuto-
rem suum esse praedica-
bant. Itaque prementibus
malis ad extrema redactus
consilia, rhensione arrepto,
terram exerceo, quaternis
conductus obolis, atque
hic cum solitudine, cum-
que ligone philosophor.

§. XV. Hoc interim lucrī
mihi videor factururus, quod
posthac non intuebor ple-
rosque praeter meritum se-
cundis fortunae successibus
vtentes. Nam illud vel ma-
xime vrit.

§. XVI. Iam igitur tandem
aliquando Saturni Rheac-
que proles, excusso pro-
fun-

α) Σωτήρα καὶ εὐεργέτην] Voces, quae iungi solitae, de quibus ad
Helioid. lib. 2. Idem.

β) Ἐπὶ ταύτην τὴν ἑσχατιαὶν τραπόμενος] Epilogus per exhortatio-
nem. Gilb. Cogn.

σεισάμενος, καὶ νύδymον ὅ
(ὕπὲρ τὸν Επιμενίδην γὰρ
κεκοίμησαι,) καὶ ἀναβ-
ριπίσας τὸν κεραυνὸν, ἢ
ἐκ τῆς Οἴτης ἐναυσάμε-
νος, μεγάλην ποιήσας τὴν
φλόγα, ἐπιδείξαιό τινα
χολήν, ἀνδρώδεις, καὶ νεα-
νικῆ Διὸς, εἰ μὴ ἀληθῆ
ἔσι τὰ ὑπὸ Κρητῶν ἑ-
στῃ, καὶ τῆς σῆς ταφῆς
μυθολογέμενα.

§. 17. ZEYΣ. Τίς ἔτός
ἔστιν ὧ Ἑρμῇ, ὁ κεκραγὼς
ἐκ τῆς Ἀττικῆς, παρὰ τὸν
Ῥηήττον ἐν τῇ ὑπώρειά,
πιναρὸς ὅλος, καὶ αὐχμῶν,
καὶ ὑποδίφθερος? σκαπτει
δὲ, οἶμαι, ἐπικεκυφὼς,
λάλος ἀνδρῶπος καὶ
θρασύς, ἥπερ φιλόσο-
φός ἐστιν· ὃ γὰρ ἂν ἔτως
ἄσε-

fundo isto, grauique so-
mno (nam Epimeni-
dem quoque dormiendo
vicisti) denuo iactato ful-
mine, aut ex Oeta red-
accenso, ingenti reddita
flamma iram aliquam
strenui illius ac iuueni-
lis Iouis ostende, nisi ve-
ra sint, quae a Cretensis
de te, tuaque sepultura fe-
runtur.

§. XVII. IVP. Quis hic est
Mercuri, quem audio sic vo-
ciferantem ex Attica, ad Hy-
mettum in radice montis,
horridus totus, ac squalidus,
pelleque hircina amictus; fo-
dit autem, vt arbitror, nam
pronus incumbit homo lo-
quax, et confidens, mirum ni
philosophus est, neque enim
alio-

B 2

q) Νύδυμον] Totus Homericus hic dialogus, in eo tamen Aristo-
phanis multum inest. Bourdelot.

r) Ὑπὲρ τὸν Επιμενίδην γὰρ κεκοίμησαι] Historia de Epimenide, Cre-
tensi theologo, extat in Notis Gellianis, et apud Laërtium.
Is ambulando fessus, in specum quendam subierat, illic obdor-
miuit: nec experrectus est a somno ante exactos annos 47, Gilb.
Cogn.

s) Ὑπὸ Κρητῶν] Callimachus vsq; Δία, et tangit illud alibi Lucianus.
Bourdelot.

t) Τίς ἔτός ἐστιν] Personae descriptio, et occasio dialogi. Gilb.
Cogn.

ἀσεβείς τες λογες διεξήει
καθ' ἡμῶν.

§. 18. EPM. Τί φῆς ὦ
πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα
τὸν Εχεκρατίδου, τὸν κο-
λυττέα; ἔτός ἐστιν ὁ πολ-
λάκις ἡμᾶς καθ' ἱερῶν τε-
λείων ἐσιάσας, ὁ νεόπλε-
τος, ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμ-
βας παρ' ὧ λαμπρῶς
οἰῶθαμεν ἑορτάζειν τὰ δι-
άσια.

§. 19. ΖΕΥΣ. Φεῦ τῆς
ἀλλαγῆς; ὁ καλὸς ἐκεί-
νος, ὁ πλεῖστος, περὶ ὃν οἱ
τοῦτοι φίλοι; τί παθὼν
ἔν τοιῷτὸς ἐστίν; ἀνυχμη-
ρὸς, αἰθλιός, καὶ σκα-
πανεὺς, καὶ μισθωτὸς,
ὡς ἔοικεν, ἔτω βαρεῖ-
αν καταφέρων τὴν δίκελ-
λαν.

§. 20. EPM. Οὕτως
μὲν * εἰπεῖν, χρηστότης
ἐπέ-

alioqui adeo impia, nefaria
que in nos fuerat icturus.

§. XVIII. MER. Quid ais
pater? an non nosse Timo-
nem Echecratidis filium
Colyttensem? Hic nimi-
rum est, qui nos saepe nu-
mero in sacris legitimis
conuiuio accepit, ille re-
pente diues factus, ille qui
totas hecatombas; apud
quem splendide Iouialia
festa consuevimus agitare.

§. XIX. IVP. Hem quae-
nam ista rerum commuta-
tio? hiccine honestus ille,
dines, quem tam frequen-
tes cingebant amici? Quid
igitur accidit, ut hoc sit ha-
bitu? squalidus, aerumno-
sus, flosor conducticius, uti
coniico, quum tam gra-
uem ligonem gerat?

§. XX. MEK. Ad hunc
modum illum quodammo-
do

*) 'Εορτάζειν τὰ Διάσια] Αθήνησιν ἑορτὴ Μαλιχίου Διὸς, μηνὸς Ἀρ-
δεσηρῶντος φθίνοντος. Απολλωνίου δὲ ὁ Ἀχαρνὲς διακρίνει τὰ Διάσια,
ἀπὸ τῆς τῷ Μαλιχίῳ Διὸς ἑορτῆς ὀνομάζου λέγων, Vide hac de re
Scholiast. Aristoph. ad Nub. Sic ἑορτάζειν τὰ ἐπαιμία; ut apud
Longin. ποιμεν. lib. 2. et Lucian. alibi quod aliis notatum.
Bourdriot.

*) Οὕτως μὲν] Non liberalitate, sed parsimonia diuitias retineri.
Idem.

ἐπέτριψεν αὐτόν, καὶ φι-
λανθρωπία, καὶ ὁ πρὸς
τὰς δεομένους ἅπαντας
οἶκτος. ὥς δὲ ἀληθεῖ λό-
γῳ, ἄνοια καὶ εὐήθεια,
καὶ ἀκρισία περὶ τὰς φί-
λων, ὅς ἐ συνίει κόραξι,
καὶ λύκοις ὡς χαριζόμε-
νος· ἀλλ' ὑπὸ γυπῶν το-
σέτων ὁ κακοδαίμων κε-
ρόμενος τὸ ἥπαρ, φίλους
εἶναι αὐτὸς, καὶ ἐταίρους
ᾤετο, ὑπ' εὐνοίας τῆς
πρὸς αὐτόν, χαίροντας τῇ
βορᾷ.

§. 21. Οἱ δὲ, τὰ ὅσα
γυμνώσαντες ἀκριβῶς, καὶ
περιτρωγόντες, εἴ τις καὶ
μυελὸς ἐνῆν, ἐκμυζήσαν-
τες, καὶ τῆτον εὖ μάλα
ἐπιμελῶς ᾤχοντο, αὖτον αὐ-
τόν, καὶ τὰς ῥίζας ὑπο-
τετμημένον ἀπολιπόντες,
ἐδὲ γνωρίζοντες ἔτι, ἐδὲ
προσθλέποντες, πῶθεν γάρ,
ἢ ἐπικερῆντες, ἢ ἐπιιδόν-
τες ἐν τῷ μέρει.

§. 22.

B 3

do probitas euertit, atque
humanitas, et in omnes,
quicunque egerent miseri-
cordia. At reuera Vecor-
dia potius facilitasque, nul-
lusque in suscipiendis ami-
cis delectus, quippe qui
neutiquam intellexerit, se-
se coruis lupisque largiri.
Quin magis quam a vultu-
ribus tam multis misero ie-
cur eroderetur, amicos es-
se eos et socios iudicabat,
quasi beneuolentia erga se-
se afficerentur, quum illos
epulae magis caperent.

§. XXI. Ergo posteaquam
ossa penitus nudassent, cir-
cumfossissentque deinde si
qua medulla fuberat, hanc
quoque admodum diligen-
ter exuixissent, aufugerunt,
exuccum, et radicitus desti-
tuentes, adeo ut postea ne
agnoscant quidem, aut aspi-
ciant, tantum abest, ut sint
qui suppeditent, imperti-
antque.

§. XXII.

2) Κόραξι καὶ λύκοις] Idem passim dial. Mort. Sic vocat. παρασί-
τους καὶ πόλυντας. Dictum antea ex Demosth. ad pag. 20. Βονδε-
λοι.

§. 22. Διὰ ταῦτα δι-
κελλίτης καὶ διφθερίας,
ὡς ὁρᾷς, ἀπολιπὼν ὑπ'
αἰχύνῃς τό ἄσυ, μισθῶ
γεωργεῖ, μελαγχολῶν τοῖς
κακοῖς, ὅτι οἱ πλατῦντες
παρ' αὐτῆ, μάλα ὑπεροπ-
τικῶς παρέρχονται, εἰδὲ
τὲνομα εἰ Τίμων καλοῖτο
εἰδότες.

§. 23. ΖΕΥΣ. Καὶ
μὴν εἰ παροπτέος ἀνὴρ
εἰδὲ ἀμελητέος. εἰκότα
γὰρ ἡγανάκτει δυσυχῶν.
εἴπει καὶ ὅμια ποιήσομεν
τοῖς καταράτοις κόλαξιν
ἐκείνοις ἐπιλεησμένοι ἀν-
δρὸς τοσαῦτα ταύρων τε
καὶ αἰγῶν ὅτι πτότατα καύ-
σαντος ἡμῖν ἐπὶ τῶν βω-
μῶν, ἐτι γὰρ ἐν ταῖς ἐ-
σὶ τὴν κνίσσαν αὐτῶν
ἔχω.

§. 24. Πλὴν ὑπ' ἀχο-
λίας τε, καὶ θορυβῶ
πολλῆ.

§. XXII. Has ob res fessor
et fago, vt vides, opertus pel-
liceo vrbein prae pudore
fugiens, mercede terrain ex-
ercet, aduersus ingratos atra-
bile stomachatur, qui qui-
dem sua benignitate ditati,
admodum fastuose nunc
praetereant, ac ne nomen
quidem ac Timon vocetur,
nouerint.

§. XXIII. Ivr. Atque pro-
fecto vir neutiquam fastidi-
endus, neque negligendus,
etiure optimo indignatur,
qui iis tantis in malis agat.
Quare sceleratos istos adula-
tores ipsi quoque fuerimus
imitati, si eum virum negle-
xerimus, qui tantum tauro-
rum et caprarum pinguiissi-
mas quasque nobis in aris
adoleuerit, quarum nidor
etiamnum mihi in naribus
residet.

§. XXIV. Tametsi pro-
pter negociaque, et turbam
ma-

*) Καὶ μὴν εἰ παροπτέος ἀνὴρ] Digressiuncula in Atheniensium mores et philosophos, continens excusationem neglecti Timonis. *Gillb. Cogn.*

*) Ταύρων τε καὶ αἰγῶν] Ex Homer. 1. Iliad. quae repetit multo-
ties. *Idem.*

πολλῶ τῶν ἐπισηκοῦντων
καὶ βιαζομένων, καὶ ἀρ-
παζόντων, ἔτι δὲ καὶ
φόβῃ τῇ παρὰ τῶν ἱε-
ροσυλόντων, (πολλοὶ γὰρ
ἔσσι, καὶ δυσφύλακτοι,
καὶ ἔδῃ ἐπ' ὀλίγον κα-
ταμῦσαι ἡμῖν ἐφιαῖσι)
πολὺν ἤδη χρόνον ἐδ' ἀπ-
έβλεψα εἰς τὴν Ἀττι-
κὴν.

§. 25. Καὶ μάλιστα ἐξ
τῆς φιλοσοφίας, καὶ λόγων
ἐρίδες * ἐπεπόλασαν
αὐτοῖς. μαχομένων γὰρ
πρὸς ἀλλήλους, καὶ κε-
κραγόντων, ἔδῃ ἐπακθεῖν
ἐς τῶν ἐυχῶν, ὥς τε ἡ
ἐπιβυσσάμενον χερὶ τὰ ὤ-
τα καθεῖσθαι, ἢ ἐπιτριβεῖ-
ναι πρὸς αὐτῶν, ἀρετὴν
τινα, καὶ ἀσώματα καὶ
λήρης μεγάλης τῇ φωνῇ *
ξυν-

maximam peierantium,
tum vi, non inre agentium,
neque non aliena rapientiu-
um, praeterea ob formidi-
nem, quam mihi pariunt
sacrilegi, qui quidem tum
multi sunt, tum observatu
difficiles, adeo, ut ne mini-
mum quidem nos conni-
uere sinant. Iampridem
profecto ad Atticam regi-
onem oculos detorsissem.

§. XXV. Maxime poste-
aquam philosophia, et de
verbis digladiationes apud
istos increbuerunt, ita ut
pugnantibus inter se istis
vociferantibusque ne ex-
audire quidem mortalium
vota liceat. Unde mihi ne-
cessum est, aut auribus ob-
duratis federe, aut dirumpi
ab eis, conficique qui vir-
tutem quandam, et incor-
porea quaedam, merasque
nugas ingenti vociferatiq-
ne

B 4

b) Καὶ λόγων ἐρίδες] Sic in omnibus dialogis: haec enim Lucia-
no subiecta materies. Bourdelot.

c) Επεπόλασαν] Nullum verbum aequè Luciano frequens. Sic. p.
221. 248. 249. Opp. et passim. ἐμπαλῆ τὸ ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων
ἀναγόμενον, ἐπεμπαλῆν, κερδαίνειν. Interp. Sophocl. ad Aiac.
Flag. Hesych. Suid. Poll. Idem.

d) Μεγάλη τῇ φωνῇ] Sic passim inducit Pseudophilosophos suos

ζυνειρόντων. διὰ ταῦτα
 τοι καὶ τῆτον ἀμεληθῆ-
 ναι συνέβη πρὸς ἡμᾶς, &
 Φαῦλον ὄντα.

§. 26. Ὅμως δὴ τὸν
 Πλῆτον, ὃν Ερμῆ, παρα-
 λαβὼν, ἀπιδι παρ' αὐ-
 τὸν κατὰ τάχος ἀγέ-
 τω δὲ ὁ Πλῆτος καὶ τὸν
 Θησαυρὸν μετ' αὐτῶ, καὶ
 μενέτωσαν ἀμφω παρὰ
 τῷ Τίμωνι, μηδὲ ἀπαλ-
 λαττέδωσαν ἔτω ῥαδί-
 ως, καὶ ὅτι μάλιστα ὑπὸ
 χρηστότητος αὐτοῖς ἐκδι-
 ῶκη αὐτὸς τῆς οἰκίας,

§. 27. Περὶ δὲ τῶν κολά-
 κων ἐκείνων, καὶ τῆς ἀχα-
 ριστίας, ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς
 αὐτὸν, καὶ αὐτοῖς μὲν σκέ-
 ψομαι, καὶ δίκην δώσω, ἐ-
 πεὶ δὲ τὸν κεραυνὸν ἐπι-
 σκευάσω. τατταγμέναι γὰρ
 αὐτῶ καὶ ἀπεσομώμεναι
 εἰς ἴσους ἀκτίνες αἱ μέγισται,
 ὅποτε φιλοτιμότερον ἡγόν-
 τισα πρώην ἐπὶ τὸν σοφιστὴν

Ανα-

ne connectunt, haec in causa
 fuerunt, ut hunc quoque ne-
 glexerim, quam haud medi-
 ocriter de nobis sit meritis.

§. XXVI. Quod reli-
 quum est Mercuri, tu Plu-
 tum adducens, quantum
 potes ad istum abeas. Por-
 ro Plutus una secum ducat
 et Thesaurum, et utrique
 apud Timonem perseue-
 rent. Neque usque adeo fa-
 cile demigrent, etiamsi
 quam maxime rursus il-
 los per bonitatem ex aedi-
 bus exegerit.

§. XXVII. Caeterum
 de palponibus illis, at-
 que ingratitudine qua in
 hunc sunt usi, in poste-
 rum consultabo, poenas-
 que daturi sunt, simul at-
 que fulmen instaurauero.
 Nam fracti sunt in eo re-
 tusa cuspide duo e ra-
 diis maximi, quum nu-
 per audius in sophistam

Ανα-

μεγάλη τῇ Φωνῇ κεκραγόντας, magna et tragica voce sibi inuicem
 obstreperantes. *Idem.*

ε) Διὰ ταῦτα] Mendacium Iouis. *Gilb. Cogn.*

φ) (Περὶ δὲ τῶν κολάκων) Alia excusatio, cur non statim punit
 n° 2° ntes, iocosa. *Idem.*

Ἀναξαγόραν ἔ. ὃς ἔπει-
θε τὰς ὀμιλητάς, μηδὲ
ὅλως εἶναι τινὰς ἡμᾶς τὰς
θεῶς. "

§. 28. Ἀλλ' ἐκείνῃ
μὲν δῆμαρτον. ὑπερέχε
γὰρ αὐτῇ τὴν χεῖρα Πε-
ρικλῆς. ὁ δὲ κεραινός, εἰς
τὸ ἀνάκειον παρασκή-
ψας, ἐκείνόν τε κατέφλε-
ξε, καὶ αὐτὸς ὀλίγῃ δαίν,
συνετρέφη παρὰ τὴν πέ-
τραν. πλὴν ἱκανὴ ἐν το-
σούτῳ, καὶ αὕτη τιμωρία
ἔσαι αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλε-
τῆντα τὸν Τίμωννα ὀρώ-
σιν.

§. 29. EPM. Οἷον ἦν
τὸ μέγα, * κεκραγένας,
καὶ

Anaxagoram iacularer, qui
suis familiaribus suadebat,
nullo pacto esse vltos nos,
qui dii vocaremur.

§. XXVIII. Ac illum qui-
dem errore non feriebam,
propterea quod Pericles ob-
tenta manu eum protexerit.
Caeterum fulmen in Casto-
ris ac Pollucis templum de-
tortum tum illud exussit,
tum ipsum parum abfuit,
quin ad saxum comminue-
retur. Quanquam interim
vel id supplicii satis mag-
num in istos fuerit, si Timo-
nem conspexerint egregie
locupletem factum.

§. XXIX. MER. Quan-
tum habet momenti alium
vo-

B 5

§) Ἀναξαγόραν] Anaxagoras Clazomenius, philosophus Asiaticus,
Xerxis, Persarum regis, tempora floruit, et hoc mundi atque
naturae opificium ab aeterna mente architectatrice conditum et
ordinatum esse, docuit hoc versu:

Νῆς ἐστὶ διακοσμῶν τε τῶν πάντων αἰτίον.

Quod est: Mens aeterna est, quae gubernans omnia, omnium
est causa. Quae professio semper laudabilis, tantum invidiae si-
bi peperit, ut Athenienses ex ea ansam rapientes, eum, quum
parricidae talentum erat promissum, interfici voluerint: nullam
aliam ob causam, quam quod Deorum turbam hac professione
eum negare iudicabant. *Gilb. Cogn.*

b) Ἡμᾶς καὶ θεῶς] Eadem in loue Confut. et Tragoed. *Bour-*
delot.

γ) Εἰς τὸ ἀνάκειον] Vid. Suid. et Hesych. verbo ἐνακας. *Idem.*

δ) Οἷον ἢ τὸ μέγα] Epiphonema, audaces atque improbos fortu-
nam iunare. *Gilb. Cogn.*

καὶ ὀχλήρην εἶναι καὶ
 θρασύν; ὃ τοῖς δικαιολο-
 γῆσι μόνοις, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς εὐχομένοις τέτο χρέ-
 σιμον· ἰδὲ γὰρ αὐτίκα
 μάλα πλέσιος ἐκ πενε-
 ςάτῃ καταστήσεται ὁ Τι-
 μων, βοήσας καὶ πορρή-
 σιασάμενος ἐν τῇ εὐχῇ,
 καὶ ἐπιστρέψας τὸν Δία.
 εἰ δὲ σιωπῇ ἔσκαπτεν ἐπι-
 κεκυφώς, ἔτι ἂν ἔσκαπτεν
 ἀμελῆμενος.

§. 30. ΠΛΟΥΤ. Ἀλλ'
 ἐγὼ ἔκ ἂν ἀπέλθοιμι, ὦ
 Ζεῦ, παρ' αὐτόν. ΖΕΥΣ.
 Διὰ τί ὦ ἄριστε Πλῦ-
 τε, καὶ ταῦτα ἐμῶ κελεύ-
 σάντος;

§. 31. ΠΛΟΥΤ. Ὅτι
 νῆ Δία ὕβριζεν εἰς ἐμὲ,
 καὶ ἐξεφόρει, καὶ εἰς
 πολλὰ κατεμέριζε, καὶ
 ταῦτα πατρῶον αὐτῶ Φι-
 λον ὄντα. καὶ μόνον ἔχι
 δικράνοισ με ἐξεώθει τῆς
 εἰκίας, καθάπερ ἂ τὸ πῦρ
 ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορρίπτειν-
 τες.

vociferari, et obstreperum
 audacemque esse? Idque
 non iis modo, qui causas
 agunt, verum etiam qui vo-
 ta faciunt conducibile. En
 ut mox e pauperissima di-
 ues euaserit Timon, qui se
 imprecando clamorū et
 improbum praestiterit, Io-
 uemque reddiderit atten-
 tum. Si vero silentio fodis-
 set nutans, etiam nunc fo-
 deret neglectus.

§. XXX. PLUT. At ego
 Iupiter haud quaquam ad
 istum rediturus sum. IUP.
 Quid ita non rediturus o-
 ptime Plute, praesertim a
 me iussus?

§. XXXI. PLUT. Quoni-
 am per Iouem Iniuria me
 affecit eiiciens, et in multa
 fragmenta dissecans, idque,
 quum illi paternus essem
 amicus, ac me pene dixe-
 rim, fuscinis ex aedibus ex-
 trusit, nec aliter quam ii,
 qui e manibus ignem abii-
 ciunt.

§) Εγὼ ἔκ ἂν ἀπέλθοιμι παρ' αὐτόν] Hic inducit Plutū omnia
 formidantem, nullique fidentem. Neque vero dissimilem animi
 habitum opes adserunt diuitibus, cum contra paupertas secura
 in utramque dormiat aurem. *Gilb. Cogn.*

*) Διὰ τί] Detrectatio Plutī, a qualitate personae. *Idem.*

τες. αὐθις ἐν ἀπέλθω, " παρασίτοις, καὶ κέλαξι, καὶ ἐταίραις παραδοθῆσόμενος, ἐπ' ἐκείνας, ὦ Ζεῦ, πέμπε με, τὰς αἰδοησομένης τῆς δωρεᾶς, τὰς περιέψοντας, οἷς τίμιος ἔγώ καὶ περιπόθητος.

§. 32. Οὗτοι δὲ οἱ λάβοι τῇ πενίᾳ ξυνέσωσαν, ἢν προτιμῶσιν ἡμῶν, καὶ διφθέραν παρ' αὐτῆς λαβόντες, καὶ δικάσαν, ἀγαπάτωσαν ἄλλιοι, τέτταρας ὀβελοὺς ἀποφέροντες, οἱ δέκα ταλαίντας δωρεᾶς ἀμελητὶ προϊέμενοι.

§. 33. ΖΕΥΣ. Οὐδὲν ἔτι τοιᾶτον ὁ Τίμων ἐργάζεται περὶ σέ. πάνυ γάρ αὐτὸν ἡ δίκηλα παιδαγωγῶν κεν, εἰ μὴ παντάπασιν ἀνάληγτός ἐστι τὴν ὀσφύν, ὡς χρεῖν σε ἀντὶ τῆς πενίαις προαρεῖσθαι.

§. 34. Σὺ μὲν τοι ὁ πάνυ μεμψίμοιρος ἐναί μοι δοκεῖς,

ciunt. Num rursus ad istum ibo, parasitis, adulatoribus et scortis donandus? Ad eos me mitte o Iupiter, qui munus intellegendi sint, qui amplexuri, quibus equidem in precio sum, et maiorem in modum exoptatus.

§. XXXII. At hi stupidi cum inopia commercium habeant, quam nobis anteponunt, ut ab ea accepto sago pelliceo, ligoneque, sat habeant, quum quatuor lucrantur obolos, decem talenta contemtim dono dare soliti.

§. XXXIII. Iur. Nihil istiusmodi post hac in te facturus est Timon, quippe quem ligo abunde satis corripuerit, nisi prorsus nullum dolorem sentiunt illius ilia, te videlicet potius, quam inopiam esse praecoptandam.

§. XXXIV. At tu mihi querulus admodum videris

α) Ἀυθις ἐν ἀπέλθω] Est autem collatio prodigorum et auarorum, ostendens, verum usum diuitiarum in mediocritate utendi consistere. *Gilb. Cogn.*

β) Σὺ μὲν τοι] Sordidorum descriptio. *Idem.*

κῆς, ὅς νῦν μὲν τὸν Τίμων
να αἰτιά, διότι σοι τὰς
δύρας ἀναπετάσας, ἡφι-
ει περινοσῆν ἐλευθέρως ἔ-
τε ἀποκλείων, ἔτε ζηλο-
τυπῶν. ἄλλοτε δὲ τὸναν-
τίον ἡγανάνκεις κατὰ
τῶν πλεσιῶν, κατακεκλεῖ-
σθαι λέγων πρὸς αὐτῶν ὑ-
πόμοχλεις, καὶ κλεισι, καὶ
σημείων ἐπιβολαῖς, ὡς μη-
δὲ παρακύψαι σοι ἐς τὸ
φῶς δυνατόν εἶναι.

§ 35. Ταῦτα γὰρ ἀπα-
δύρε πρὸς με, ἀποπνί-
γεσθαι λέγων ἐν πολ-
λῷ τῷ σκότῳ, καὶ διὰ
τῆτο ὠχρὸς ἡμῖν ἐφαί-
νε, καὶ φροντίδος ἀνά-
πλεως, συνεσπακῶς τῆς
δακτύλης πρὸς τὸ ἔθος
τῶν συλλογισμῶν, καὶ
ἀποδράσασθαι ἀπειλῶν,
εἰ κειρῆ λάβοιο παρ
αὐτῶν.

§ 36. Καὶ ὅλως τὸ πρᾶγ-
μα ὑπέρδεινον ἐδόκει σοι, ἐν
χαλκῷ, ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ,
καθάπερ τὴν Δανάην παρ-
θενεύσασθαι, ὃ ὑπὲρ ἀκριβοῦς
καὶ

ris esse, qui nunc Timō-
nem incuses, quod tibi pa-
tefactis foribus libere per-
miserit vagari, neque in-
cludens, neque zelotypus
in te. Porro alias diuersa in
diuites stomachabare, cum
diceres, te ab illis repagu-
lis, clauibus ac signorum
obiectaculis impressis, ita
fuisse conclusum, ut ne
prospicere quidem in lu-
cem tibi liceret.

§. XXXV. Id igitur apud
me deplorabas, affirmans
praefocari te nimis tene-
bris, eoque pallidus nobis
occurrebas, et curis confe-
ctus, digitis etiamnum ex
assiduo colligendi coacer-
uandique usu contractis,
contortisque, quod si quan-
do daretur opportunitas,
aufugiturum quoque ab il-
lis te minitabare.

§. XXXVI. In summa,
rem supra modum acer-
bam iudicabas in aereo fer-
reoue thalamo, Danaë's
exemplo, virginem asser-
uari

καὶ παμπόνηροις παιδα-
γωγοῖς ἀνατρεφόμενον, τῷ
τόκῳ καὶ τῷ λογισμῷ.

§. 37. Ἀτοπα γέν
ποιεῖν ἔφασκες αὐτὲς, ἐ-
ρώντας μὲν εἰς ὑπερβο-
λήν, ἐξόν δὲ ἀπολαύειν,
ἐ τολμώντας, ἐδὲ ἐπ' ἀ-
δείας χρωμένους τῷ ἔρω-
τι, κυρίως γε ὄντας, ἀλ-
λὰ φυλάττειν ἐγγηγορό-
τας, ἐς τὸ σημεῖον, καὶ
τόν μοχλὸν ἀσκαρδάμυ-
κτὶ βλέποντας. ἵνα
νὴν ἀπόλαυσιν οἰομένους,
ἐ τὸ αὐτὲς ἀπολαύειν
ἔχειν, ἀλλὰ τὸ μηδενὶ
μεταδιδόναι τῆς ἀπολαύ-
σεως, καθάπερ τὴν ἐν
τῇ Φάτνῃ κύνα, ἢ μήτε
αὐτὴν ἐδίδισσαν τῶν κρι-
δῶν, μήτε τῷ ἵππῳ πε-
νῶντι ἐπιτρέψασαν.

uari, atque a scelestissimis
educari paedagogis, foc-
nore et computo.

§. XXXVII. Proinde ab-
surde facere aiebas hos,
quod te praeter modum ad-
amarent, neque quum lice-
ret, frui auderent, neque
quum ipsis esset in manu,
amore suo secure vteren-
tur, sed vigilantes observa-
rent, ad signum ac seram
oculis nunquam conni-
uentibus, neque usquam di-
motis semper intuentes,
abunde magnum fructum
arbitrantes, non quod ipsis
fruendi facultas adesset,
sed quod nemini fruendi
copiam facerent, non ali-
ter quam in praesepi canis,
nec ipse vescens hordeis,
nec equum famelicum id
facere finens.

§, 38.

§. XXXVIII.

et de salt. vbi in quibusdam editionibus Δαν. διαπαρθένευσι, im-
minutio, infloratio. Bourdeslet.

g) Ασκαρδάμυκτὶ βλέποντας] ἀσκαρδάμυκτος μὴ μύσας τὰς ὀφθαλ-
μῆς. Σκαρδάμυκτὴν τὸ παίζειν καὶ μύειν τὰς ὀφθαλμῶς, τὸ πυ-
κνῶς βλέφαρίζειν, ἰδωπῆν ἢ ἰδωπίζειν. Schol. Arist. ἵππευ Hefych.
Suid. Poll. aliam tamen etymologiam profereunt alii Grammatici,
de qua postea. Idem.

γ) Ἐν τῇ Φάτνῃ κύνα] Sic alibi prouerbiū κύων ἐν Φάτνῃ. sic sae-
pe vocat Philosophos et praecipue Cynicos, obuios infrequentes.
Repetit illud aduersus Indoctum. Idem. Vtitur eodem aduersus
indoctum, qui egregios codices inclusos diligenter adseruet,

§. 38. Καὶ προσέτι γε καὶ καταγέλας αὐτῶν φειδομένων, καὶ φυλαττόντων, καὶ τὸ καινότατον, αὐτὲς ζηλοτυπέντων, ἀγνοούντων δὲ ὡς κατάρρατος οἰκέτης, ἢ οἰκονόμος, ἢ παιδοδρεψὺ πεισιῶν λαθραίως, ἐμπαροινήσῃ τὸν κακοδαίμονα, καὶ ἀνέρεσσον δεσπότην. πρὸς ἄμαυρόν τι καὶ μικρόσομον λυχνίδιον, καὶ διψαλέον θρυαλλίδιον, ἐπαγρυπνεῖν ἔσας τοῖς τόκοις.

§. 39. Πῶς ἔν; ἐκ ἄδικον, πάλα μὲν σε ταῦτα αἰτιαῖσθαι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι τὰ ἐναντία ἐπικαλεῖν; Π Μ Ο Υ Τ. Καὶ μὴν ἔγχε τάληθῃ ἐξε-

§. XXXVIII. Quin etiam ridebas istos, qui parcerent, et asseruarent, et (quod esset absurdissimum) ipsi quidem sibi subtraherent vererenturque contingere, non intelligerent autem fore, ut aut sceleratissimus famulus, aut dispensator, aut liberorum paedagogus furtim subiret, ludibrio habiturus infelicem et inamabilem herum, quem postea finat ad fuliginosam, et oris angustii lucernulam, ac fiticulosum scirpulum vsuris inuigilare.

§. XXXIX. Quid itaque? an non iniquum, quum haec quondam incusaue-
ris, nunc in Timone diuer-
sa his criminari? PLV. At-
qui, si rem vere perpende-
ris,

quos nec ipse vnquam euoluat, nec aliis euoluendi faciat copi-
am. Extat elegans apud Graecos epigramma, in eos, qui re-
bus suis nec vtuntur, nec aliis vti patiuntur. Sic habet epi-
gramma Latine versum a Moronostro:

In praesepe canis foeno nec vescitur ipse,
Nec finit ut foenum, qui cupit edat equus.

Servat auarus opes, opibus nec vititur ipse:

Atque alios vti, qui cupiunt, prohibet.

Gilb. Cogn.

Eadem libro ad indoctum libros coementem. Marcil.

§) Πρὸς ἄμαυρόν τι καὶ μικρόσομον λυχνίδιον] Hunc locum imitatus
est Apul. lib. 2. Miles. vbi de Milone hospite suo Lucian. p. 722.
Bourdclot.

ξετάζεις, ἄμω σοι εὐ-
λογῶ δόξω ποιῆν. τῆτε
γὰρ Τίμωνες τὸ πάνυ
τῆτό ἀνειμένον, ἀμελές,
καὶ ἐν εὐνοϊκόν, ὡς πρὸς
ἐμὲ, εἰκότως ἀν' δοκοίη.

§. 40. Τὲς τε αὖ κα-
τάκλυσον ἐν θύραις καὶ
σκοτῶ φυλάττοντας, ὅ-
πως αὐτοῖς παχύτερος
γενοίμην, καὶ πιμελής,
καὶ ὑπέρογκος, ἐπιμελε-
μένους, ἔτε προσαπτομέ-
νους αὐτὰς, ἔτε εἰς τὸ
Φῶς προάγοντας, ὡς
μηδὲ ὀφθεῖν πρὸς τι-
νος, ἀνοήτους ἐνόμιζον εἶ-
ναι, καὶ ὑβρίζας, ἔδ' ἐν
ἀδικήντά με ὑπὸ τοσού-
τοις δεσμοῖς κατασῆπον-
τας, ἐκ εἰδότας ὡς με-
τὰ μικρὸν ἀπίασιν ἄλ-
λῃ τινὶ τῶν εὐδαιμόνων με
καταλιπόντες.

§. 41. 'Οὐτ' ἔν' ἐκεί-
νους, ἔτε τὲς πάνυ προ-
χείρους εἰς ἐμὲ τέττας ἐ-
παι-

ris, vtrumque me iure face-
re iudicabis. Nam et Ti-
monis ista nimia lenitas,
negligentia potius haud be-
nevolentia, studiumque
quod a me pertinet, me-
rito videatur.

§. XL. At e diuerso, qui
me ostiis ac tenebris inclu-
sum seruabant, id agentes,
quo scilicet crassior, sagina-
tiorque, ac vehementer cor-
pulentia onustus euaderem,
quum interiri neque ipsi
contingerent, neque in lu-
cem producerent, ne vel
aspicerer a quopiam, hos
dementes et contumeliosos
in me iudicabam, quip-
pe, qui me nihil commeritum
tot in vinculis coge-
rent situ carieque putre-
scere, haud intelligentes,
quo mox demigrent, me alii
cuiquam, cui fortuna fa-
uerit, relicturi.

§. XLI. Nec hos igitur
probo, sed ne illos quidem,
qui nimium facile mihi
ma-

*) 'Ούτε εἰς τὸ Φῶς προάγοντας] Hoc omne Pluti mutatum ab Aristophanis Plutò: tu consule. Tangit idem in Catapl. in somnio et alibi. Idem.

Hoc omne Pluti mutatum ab Aristophanis Plutò: tu consule. Tangit idem in Catapl. in som-

παινῶ, ἀλλὰ τὰς, ὅπερ ἄριστόν ἐστι, μέτρον ἐπιθήσοντας τῷ πράγματι, καὶ μήτε ἀφεξομένους τοπαράπαν, μήτε προησομένους τὸ ὅλον.

§. 42. Σκόπει γὰρ, ὦ Ζεῦ, πρὸς τῷ Διὶ, εἴ τις νόμῳ γήμας γυναῖκα νέαν καὶ καλὴν, ἔπειτα μήτε φυλάττοι; μήτε ζηλοτυποῖ τοπαράπαν, ἀφίεις καὶ βαδίζειν ἐνθα ἂν ἐθέλοι, νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ συνεῖναι τοῖς βελομένοις, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀπάγοι μοιχευθισομένην, ἀνοίγων τὰς θύρας, καὶ μαρτυρούων, καὶ πάντας ἐπ' αὐτὴν καλῶν, ἄρα ὁ τοιοῦτος ἐρεῖν δόξειεν ἂν; ἔ σύ γε, ὦ Ζεῦ, τῷτο φαίης ἂν, ἐραδαῖς πολλάκις,

§. 43. Εἰ δὲ τις ἔμπαλιν ἐλευθέραν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν νόμῳ παραλαβὼν ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων, ὁ δὲ, μή-

τε

manus admouent: Sed qui (quod est optimum) medicitate utantur, uti nec prorsus abstineant, neque penitus profundant.

§. XLII. Etenim illud per Iouem considera Iupiter: Si quis ubi puellulam et fornosam lege duxisset uxorem, postea neque obseruet, nec vlla omnino zelotypia prosequatur, videlicet sinens illam noctu atque interdiu, quocunque libitum sit ire, et quicunque voluissent, cum ea habere rem, vel potius producat ultro, ut adulteretur, fores aperiens, prostitutusque, et quoslibet ad illam inuitans, num hic amare videbitur? Profecto hoc tu nequaquam dices Iupiter, qui saepe numero amorem senseris.

§. XLIII. Rursum si ingenuam lege domum deducat, ut liberos legitimos progeneret, caeterum nec ipse

u) Εἴ τις νόμῳ γήμας γυναῖκα] Amplificat similitudine. *Gilb. Cogn.*
x) Επ' ἀρότῳ] eis τὸ σπερμαίνεν γενεῶν, ut ait Hesiod. eis σπὸν τῆς γονῆς. *Bonifolot.*

τε αὐτὸς προσάπτετο
 αἰκμαίας καὶ καλῆς παρ-
 θένος, μήτε ἄλλω προσ-
 βλέπειν ἐπιτρέποι, ἀγο-
 ρὸν δὲ καὶ σῆρην κατα-
 κλείσας παρθενέουσι, καὶ
 ταῦτα ἔρᾳ Φάσκων, καὶ
 ὁῖος ὢν ἀπὸ τῆς χρο-
 ας, καὶ τῆς σαρκὸς ἐκ-
 τετηκυίας, καὶ τῶν ὀ-
 φθαλμῶν ὑποδεδυκότων,
 εἶδ' ὅπως ὁ τοιοῦτος εἰ
 παραπαίειν δοξέειν αὖ,
 θεὸν παιδοποιεῖσθαι καὶ ἀ-
 πολαύειν τῷ γάμῳ, κατα-
 μαραινῶν εὐπρόσωποι ὕτω
 καὶ ἐπέραςον κέρην, καὶ θά-
 περ ἱέρειαν τῇ θεσμοφόρῳ
 τρέφων διὰ παντὸς τῷ
 βίῃ;

§. 44. Ταῦτα καὶ αὐ-
 τὸς ἀγανακτῶ, πρὸς ἐ-
 νίων μὲν, ἀτίμως λακτι-
 ζόμενος, καὶ λαφυσσόμε-
 νος, καὶ ἐξαντλόμενος.
 ὑπ' ἐνίων δὲ, ὥσπερ σιγ-
 ματίας * δραπέτης πε-
 ποδημένος.

ipse contingat florentem
 aetate, decoramque virgi-
 nem, nec alium sinat aspi-
 cere, sed inclusam, orbam,
 sterilemque in perpetua
 virginitate contineat, id-
 que prae amore se facere
 praedicet, et hunc quidem
 praeferat, pallore, corpo-
 re exhausto, oculis refu-
 gis, num fieri potis est, ut
 huiusmodi non desipere
 videatur? quippe qui, quum
 liberis oportuerit operam
 dare, fruique coniugio, pu-
 ellam adeo formosam, at-
 que amabilem finant
 emarcescere, per omnem
 vitam, tanquam Cereri
 sacerdotem alens.

§. XLIV. Huiusmodi et
 ipse indigne fero, quum a
 nonnullis ignominiose cae-
 dor calcibus, laniorque, at-
 que exaurior, a nonnullis
 contra perinde, ac fligmati-
 cus fugitius compedibus
 vincior.

§. 45.

§. XLV.

*) [ἱέρειαν τῇ θεσμοφόρῳ] Aeschines. Demosthen. Aeschyl. quales
 Vestales. Idem.

*) [Σιγματίας] Frontem litteratus hoc charactere Φ Φ ἀτάκτος
 pro seruo, ut Catapl. Idem.

§. 45. ΖΕΥΣ. Τί ἐν
ἀγανακτοῖς κατ' αὐτῶν;
διδόασι γὰρ ἄμφω καλὴν
τὴν δίκην· οἱ μὲν ὅσπερ ὁ
Τάνταλος, ^α ἄποτοι, καὶ
ἄγευσοι, καὶ ἕηροὶ τὸ σέμα,
ἐπικεχηνότες μόνον τῷ
χρυσίῳ. οἱ δὲ, καθάπερ ὁ
Φινεύς, ἀπὸ τῆς Φάρυγγος
τὴν τροφὴν ὑπὸ τῶν ἀρπυι-
ῶν ἀφαιρέμενοι.

§. 46. Ἀλλ' ἀπιδι ἤ-
δη, σωφρονεζέτω παρρησι-
αλὺ τῷ Τίμωνι ἐντευζόμε-
νος. ΠΑ. Ἐκεῖνος γὰρ πότε
παύσεται, ὥσπερ ἐκ κοφί-
νης τετρυπημένῃ, ^β πρὶν ὅλως
εἶναι.

§. XLV. Iur. Quid igitur indignaris contra illos? quandoquidem utriusque poenas egregias luunt: alteri quidem dum Tantalum in morem, neque bibere sinuntur neque edere, sed ore sicco duntaxat inhiant auro: alteri vero dum his ceu Phynco cibos Harpyiae ipsis e faucibus eripiunt.

§. XLVI. Sed abi iam, Timone multo posthac vsurus cordatiore. PL. An ille aliquando desinet me ceu foraminoso cophino, priusquam omnino influ-

xe-

- a) Ὅσπερ ὁ Τάνταλος] Tantalus Phryx ob luculentas diuitias in fabulam hominum venit, ita; ut fingatur et apud inferos simile quiddam pati, cuiusmodi solent inter congestas opes tenaces isti diuites. Horatius in Sermonibus:

*Tantalus a labris sitientis fugientia captat
Pocula: quid ridet? mutato nomine, de te
Fabula narratur.*

Ostendit, allegoriam figmentum ad diuites sordidos pertinere, quibus adiunt, quidem bona, verum iis frui denegatum est. Gilb. Cogn.

- b) Ὅσπερ ἐκ κοφίνης τετρυπημένῃ] id est, tanquam e situla perterebrata, et liquorem non continente. Adludit ad pertusum domicilium Danaidum apud inferos, quarum fabula haec est. Belus Priscus Epapho Aegyptio rege Isidis et Telegonii filio natus, genuit Danaum et Aegyptum, unde regio nomen accepit. Danaus autem ex pluribus coniugibus quinquaginta filias habuit, dictas Belides et Danaides, quae totidem Aegypti fratris Danai filiis nupserunt. Danaus vero, cum responsum accepisset, se a genere interfectum iri, filiae monitis patris, factaque simul coniuratione, omnes sponsos una interfecerunt, praeter Hypermnestram, quae Lyno viro suo pepercit: a quo Danaus, postquam annos regnasset quinquaginta, interfectus est. Propter quod fla-

εἰσευῆναί με, κατὰ σπυ-
δὴν ἐξαντλῶν, φθάσαι
βελόμενος τὴν ἐπιβροήν,
μὴ ὑπέραντλος, εἰσπε-
σῶν, ἐπικλύσω αὐτόν.

§. 47. Ὡσε ἐς τὸν τῶν
Δαναίδων πύθον ὑδροφορή-
σεν μοι δοκῶ, καὶ μάτην
ἐπαντλήσεν, τῷ κύττε μὴ
εἰδόντος. ἀλλὰ πρὶν εἰσευ-
ῆναι, σχεδὸν ἐκχυθισομένη
τῷ ἐπιβρέοντος, ἔτως ἐνρύ-
τερον τὸ πρὸς τὴν ἐκχυσιν
κεχηνὸς τῷ πύθῃ, καὶ ἀ-
κάλυτος ἢ ἔξοδος.

§. 48. ΖΕΥΣ. Οὐκὲν εἰ
μὴ ἐμφράζεται τὸ κεχηνὸς
τῷτο, καὶ εἰς τὸ ἀπαξ ἀνα-
πεπταμένον, ἐκχυθέντος ἐν
βραχεῖ σὲ, ῥαδίως εὐρήσῃ
τὴν

xerim, data opera exhauri-
re, quasi conetur occupare,
quo minus influam, veri-
tus, ne si copiosius infun-
dar, ipsum undis obruam?

§. XLVII. Quo fit, ut in
Danaei dum dolium aquam
mihi videar allaturus, fru-
straque infusus, vase non
continente liquorem, imo
prius propemodum effuso,
quod influit, quam influ-
xerit: Adeo latus dolii
hiatus ad effusionem, ac
liber exitus.

§. XLVIII. Iur. Proinde
ni hiatum istum obturave-
rit, perpetuamque perstil-
lationem sistere studuerit,
te propediem effuso, facile
in-

C 2

gitium Plato scribit Danaides apud inferos has poenas dare, ut
urnis perstillantibus aquas assidue hauriant, atque in perforata
dolia inferant, graui nimirum, et inutili labore. Ouid. 4. Me-
tamorph.

*Molirique suis lethum patruelis ausae
Assidue repetunt, quas perdunt, Belides undas.*

Idem in Ibin:

Quaeque gerunt humeris perituras, Belides undas.

Huius fabulae mentionem facit rursus Lucianus in Hermotimo.
Item de Dipfadibus, et in dialogo Cratetis ac Diogenis. Alciph-
ron in epistola Galeni ad Cyrtonem ad hanc adlusit, καὶ τὸ
λεγόμενον δὴ τῷτο εἰς Δαναίδων τὰς ἀμφορέας ἐκχέομεν πύθῃ, id
est: Ac iuxta prouerbia, amphoras in Danaidum dolia in-
fundimus. Plautus in Pseudolo: In pertusum ingerimus dicta
dolum, operam ludimus. Catullus:

Dolia virginis idem ille repléuerit urnis. Idem.

τὴν διφθέραν αὖθις, καὶ τὴν
 δίκελλαν ἐν τῇ τρυγίτῃ πί-
 θῃ· ἀλλ' ἄπιτε ἤδη, καὶ πλε-
 τίζετε αὐτόν. σὺ δὲ μέμνησο,
 ὦ Ερμῆ, ἐπανιών, πρὸς ἡ-
 μᾶς ἄγειν τὰς κύκλωπας
 ἐκ τῆς αἵτης, ὅπως τὸν κε-
 ραυνὸν ἀκονήσαντες ἐπισκε-
 υάσωσαν, ὡς ἤδη γετεθῆγ-
 μένους αὐτῷ δεησόμεθα.

§. 49. EPM. Προΐωμεν,
 ὦ Πλάτε. τί τῷτο; ὑποσ-
 κάξεις; ἐλελήθεις με, ὦ
 γεννάδα, εἰ τυφλὸς μό-
 νον, ἢ ἀλλὰ καὶ χλωὸς
 ὢν.

§. 50. ΠΛΟΥ. Οὐκ
 αἰεὶ τῷτο, ὦ Ερμῆ, ἀλλ'
 ἐπὶ τὰν μὲν ἄπιω παρὰ
 τινὰ πεμφθεὶς ὑπὸ τῷ
 Διὸς, ἐκ οὗδ' ὅπως βρα-
 δὺς εἰμι καὶ χλωὸς ἀμ-
 φοτέρους^a ὡς μόλις τε-
 λειν ἐπὶ τὸ τέρμα προ-
 γη-

inueniet sagum rursus et li-
 gonem in fece dolii. Sed
 interim abite, atque illum
 diuitem reddite. At tu
 Mercuri fac memineris, ut
 rediens Cyclopas ex Aetna
 tecum adducas, quo fulmen
 cusptide restituta resarciant.
 Nam eo nobis acuminato
 opus fuerit.

§. XLIX. MER. Eamus,
 Plute. Quid hoc; Num
 claudicas? Equidem igno-
 rabam, o praeclare, te non
 caecum modo, verum etiam
 claudum esse.

§. L. PLUT. Atqui non
 hoc mihi perpetuum Mer-
 curi: verum si quando pro-
 ficiscor a Ioue missus ad
 quempiam, tum nescio
 quo pacto tardus sum, et
 viroque claudus pede, ita
 ut aegre ad metam pertin-
 gere queam, sene nonnun-
 quam

c) Οὐ τυφλὸς μόνον] Battus apud Theocritum in Messoribus, non
 solum caecum esse Plutum, sed et Cupidinem dicit. *Gill. Cogn.*

d) Χλωὸς ἀμφοτέρους] Quibus diuitiae potissimum obuenant: im-
 probis, ac stultis videlicet, raro ac tarde bonis ac modestis. Id
 quod significare voluit, dum a Ioue claudum et caecum exire,
 et ad ignotos fingit: contra autem a Dite alatum etiam. *Idem.*
ἀμφιγυῖας. Ut Vulcan, Homericus. Aristoph. in Plut. *Bourde-*
lot.

ἡμεράσαντος· ἐνίοτε τῷ πε-
ριμένοντος· ὁπόταν δὲ ἀ-
παλλάττεσθαι δέη, πτηνὸν
ὄψαι πολὺ τῶν ὀρνέων
ὠκύτερον· ἄμω γὰρ ἔπε-
θεν ἢ ὑσπληγξί· καὶ γὰρ
ἤδη ἀνακηρύττομαι νεύ-
κηκως, ὑπερπηδήσας τὸ
στάδιον, ἔδὲ ἰδόντων ἐνίο-
τε τῶν θεατῶν.

§. 51. EPM. Οὐκ ἀλη-
θῆ ταῦτα Φῆς· ἐγὼ δὲ
καὶ πολλὰς αὖ εἰπεῖν
ἔχοίμι σοι, χθὲς μὲν ὃ
δὲ ὀβολὸν ὥστε πρῖνασθαι
βρόχον· ἐσχισκότας, ἀ-
φνω δὲ τήμερον πλασί-
ξας, καὶ πολυτελεῖς, ἐπὶ
λευκῷ, ζεύγους ἑξελαύναν-
τας, οἷς ἔδὲ καὶ ὄνος
ὑπῆρξε πῶποτε· καὶ ὁ-
μως πορφύροισι καὶ χρυ-
σόχειρες περιέρχονται, ἔδ'
αὐτοὶ πιστεύοντες ὁμῶς, ὅτι
μὴ ὄναρ πλατῆσιν.^ε

§. 52.

quam interim facto, qui me
operiebatur. Porro quum
discedendum est, alatum vi-
debis multo auibus celerio-
rem. Vnde fit, ut vix iam a-
moto repagulo, ego iam
praeconis voce victor pro-
nuncier, saltu stadium trans-
mensus, ne videntibus qui-
dem aliquoties spectatori-
bus.

§. LI. MER. At ista qui-
dem haud vera narras, imo
ego tibi permultos comme-
morare queam, quibus heri
ne obulus quidem erat, quo
restim emerent, qui hodie
repente diuites facti, splen-
dide viuunt, albis quadrigis
vehantur, quibus ante ne a-
sellus quidem suppeditarit.
Ii tamen purpurati, aurum-
que manibus gestantes ob-
ambulant. Qui ne ipsi qui-
dem, opinor, credere pos-
sunt, quin per somnium di-
uites sint.

§. LII.

C 3

e) ἡγιάσθαι βρόχον] Sic sine huius dialogi. *Idem.*

f) Ἐπὶ λευκῷ ζεύγους] Sic de Merced. cond. dixi ad Heliod. sine operis. *Idem.*

g) ὄναρ πλατῆσιν] De votis immodicis. Nam quidquid optaris; id somnari contingit: Sicut Micyllus noster diuitem se ac prae-

§. 52. ΠΑΟΥΤ. Ἐτε-
ρεῖον τῆτ' ἐστίν, ὦ Ἑρμῆ,
καὶ ἔχι τοῖς ἐμαυτῶν
ποσὶ βαδίζω τότε, ἐδὲ ὁ
Ζεὺς, ἀλλ' ὁ Πλάτων αἰ
ποσέλλει με παρ' αὐτὰς,
αἶτε πλατοδότης, καὶ με-
γαλόδωρος, καὶ αὐτὸς ὦν.
δηλοῖ γὰρ καὶ τῷ ὀνόματι.

§. 53. Ἐπειδὴν τοίνυν
μετοικισθῆναι δέη με παρ'
ἐτέρου πρὸς ἕτερον, ἐς δέλτον
ἐμβαλόντες με, καὶ κατὰ
σημηνάμεναι ἐπιμελῶς, φο-
ρηδὸν ἀρόμεναι, μετακομί-
ζουσι καὶ ὁ μὲν νεκρὸς ἐν
σκοτεινῷ πη τῆς οἰκίας πρό-
κειται, ὑπὲρ τὰ γόνατα
παλαιᾶ τῇ οὐδὲν σκεπόμε-
νος, περιμάχητος ταῖς γα-
λαῖς.

§. 54. Ἐμὲ δὲ οἱ ἐπελ-
πίσαντες, ἐν τῇ ἀγορᾷ πε-
ριμένοντι κεχηρῶτες, ὥσπερ
τὴν χελιδόνα προσπετο-
μένην, τετριγότες οἱ νεοτ-
τοί. "

§. 55.

§. LII. Plv. Isthac alia
res est Mercuri, neque e-
rim tum meis ipsius ingre-
dior pedibus, nec a Ioue,
sed a Dite ad istos transmit-
tor, qui et ipse nimirum
opum largitor est, ac ma-
gna donans; id quod ipso
etiam nomine declarat.

§. LIII. Itaque quoties est
mihi ab alio ad alium de-
migrandum, in tabellas
iniiciunt me, ac diligenter
oblignantes sarcinae in
inorem sublatum transpor-
tant. Interea defunctus
ille alicubi in aedium te-
nebricosa parte iacet, vete-
re linteo in genna iniecto
tectus, de quo feles digla-
diantur.

§. LIV. Porro qui me
sperauerant obtinere, in
foro opperiuntur hiantes,
non aliter, quam hirundi-
nem aduolantem striden-
tes pulli.

§. LV.

potentem somniat. Et piscator apud Theocritum in Piscatori-
bus, somniat aureum piscem. Apud eundem, Ecloga 9. pastor
quidam, vim magnam ouium, multasque capellas. Infimae for-
tis homines nonnunquam reginarum coniugium somniant, in-
quit Erasmus, Cicero in Salust. Repente tanquam somnio bea-
tus. Gilb. Cogn.

h) Τετριγότες οἱ νεοττοί] Ex Iliad. β. in vaticinatione Calchan-
tis, Benrdslet.

§. 55. Ἐπεὶ δ' αὖν δὲ
τὸ σπῆκιον ἀφαιρεθῇ,
καὶ τὸ λῖνον ἐντμηθῇ,
καὶ ἡ ἀέλτος ἀνοιχθῇ,
καὶ ἀνακρησθῇ μετ' ὁ
καινὸς δεσπότης, ἥτοι
συγγενὴς τις, ἢ κόλπξ,
ἢ κατὰ πύγων οἰκίτης, ἐκ
παιδικῶν τίμιος, ἢ ὑπε-
ξυρημένος ἐπὶ τὴν γνά-
θον, ἀντὶ προικῶν καὶ
πεντοδακῶν ἡδονῶν, ὥς
ἤδη ἔχωρες αὖν ὑπηρετή-
σεν αὐτῷ, μέγα τὸ μί-
θωμα ὁ γενναῖος ἀπο-
λαβών.

§. 56. Ἐκεῖνος μὲν, ὃς
τις αὖν ἦ, ποτὲ ἀρετα-
σάμενός μετ' αὐτῷ δέλ-
τω, θεοὶ φέρων, ἀντὶ τῷ
τέως πυρρῆϊ, ἢ δρό-
μωνος, ἢ τιβίῃ, μεγα-
κλῆς, ἢ μεγαβύζος, ἢ
πρωτάρχος μετονομα-
θεὶς. τὰς μάτην κεχηνύ-
ται ἐκείνους εἰς ἀλλήλους
ὥτα

§. LV. Deinde ubi fi-
gnum detractum est, et li-
neus ille funiculus incisus,
apertaeque tabellae, iam-
que novus dominus pro-
nunciatus est, siue cognat-
us quispiam, siue adulator,
siue servus obſcoenus, qui
puerili obsequio favorem
emeruerit, etiam tum
mento subraſo, pro variis
et opiparis voluptatibus,
quas illi iam exoletus sup-
peditauerat, ingens scili-
cet proemium ferens ge-
nerosus.

§. LVI. Quisquis ille tan-
dem fuerit, nonnunquam
me ipsis cum tabellis arre-
ptum, fugiens adportat
commutato nomine, ut qui
modo Pyrrhias, aut Dro-
mo, aut Tibius, iam Mega-
cles, aut Megabyzus, aut
Protarchus appelletur.
Caeterum illos nequic-
quam hiantes, seque mutu-
um

C. 4

1) Αφαιρεθῇ] Anglic. ἀφαιρεθῇ et ἀνοιχθῇ. Tangit autem veterem testamentorum formam et litterarum, de qua alibi. *Idem.*

2) Ἐκ παιδικῶν τίμιος] Id Dial. Mort. interpretes Martial. et Petronii. *Idem.*

3) Τέως πυρρῆϊ] Dixerunt ad Persium vñ clarissimi de his nomi-
nibus copiose Aristoph. *Idem.*

ἀποβλέποντας κατὰ λιπῶν
αἰληδὲς ἄγοντας τὸ πένθος,
οἷος αὐτὸς ὁ Θύννος ἐκ μυχῆ
τῆς σαγῆνης διέφυγεν, ἢ
ὀλίγον τὸ δέλεαρ κατὰ
πῶν.

§. 57. Ὁ δὲ, ἐμπεσὼν αἰ-
θρίας ἐς ἐμὲ ἀπειρόκαλος
καὶ παχύδερμος ἄνθρω-
πος, ἐτι τὴν πῆδην πεφρι-
κὼς, καὶ εἰ παριὼν ἄλλος
μασιζέει τις, ὀρθιον ἐφιστάς
τὸ ἐς, καὶ τὸν μυλῶνα, ὡς
σπερ τὸ ἀνέκτορον περὶ
συνδῶν, ἐκ ἐτι φορητὸς ἐς
ταῖς ἐντυγχάνουσιν.

§. 58. Ἀλλὰ τὰς τε ἐ-
λευθέρους ὑβρίζεις, καὶ τὰς
ὁμοδόλους μασιγοῖ, ἀποπει-
ρόμενος, ἐκ καὶ αὐτῶν τὰ τοι-
αῦτα ἐξέσιν. ἄχρισ ἂν ἢ
ἐς πορνιδίων τι ἐμπεσὼν,
ἢ ἱπποτροφίας ἐπιθυ-
μήσας, ἢ κόλαξι παρα-
δὲς ἑαυτὸν ὀμνύουσιν, ἢ
μὴν σύμφορτον μὲν

um intuentes relinquit, ac
verum luctum agentes, quod
eiusmodi Thynnus ex inti-
mo lagenae sinu sit elapsus,
qui non parum magnam ef-
cam deuorarit.

§. LVII. At hic repente
totus in me irruens, homo
vitae mundioris atque ele-
gantioris rudis, pingui illo-
taque cute, qui compedes
etiandem horrescit, et si
quis praeteriens loco in-
crepit, arrectis aet auribus,
quique pistrinam, perinde
vti templum adoret.

§. LVIII. Non est dein-
ceps tolerandus iis, quibus-
cum uiuit, verum et inge-
nuos afficit contumelia, et
conseruos flagris caedit,
experiens, num et sibi hu-
iusmodi liceant, donec aut
scortulo cupiam irretitus,
aut equorum alendorum
studio captus, aut adulato-
ribus sese permittens, deie-

Ni-

ran-

*) Ὁ Θύννος - διέφυγεν] Prouerbiū; piscis est marinus, in portu
Lusitano magno numero capitur, ad Lysibonam, et iuxta mare
Herculeum. De eo Plin. Lib. 9. c. 15. Gilb. Cogn. Aelia Hist.
animal. Prouerb. sic id. Piscat. inde σαγυνέει. Bourdieu.

*) Ἡ μὴν σύμφορτον] Id Dial. Mort. et copiose in Somnio vbi
de Simonide. Idem.

Νίρεως εἶναι αὐτὸν, εὐγενέ-
στερον δὲ τῷ Κέκροπος, ἢ Κέ-
δρε· συνελώτερον δὲ τῷ Οδυσ-
σεως, * πλεσιώτερον δὲ συν-
άμα Κροίσων ἐκκαίδεκα, ἐν
ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ ἄθλιος
ἐκχέη, τὰ κατ' ὀλίγον ἐκ
πολλῶν ἐπιουκίων καὶ ἀρ-
παγῶν καὶ πανουργιῶν συ-
νελεγμένα.

§. 59. EPM. Αὐτὰ πρ
χρόνῳ φῆς τὰ γινόμενα.
ὁπότεν δ' ἐν αὐτόπρεσ βα-
δίζης, πῶς ἔτι τυφλὸς
ὢν εὐρίσκες τὴν ὁδόν; ἢ
πῶς διαγινώσκεις, ἐφ' ἧς
ἂν σε ὁ Ζεὺς ἀποσεύλῃ,
κρίνας εἶναι τῷ πλατεῖν
ἀξίους; ΠΛΟΥΤ. Οἷοι γὰρ
εὐρίσκειν με οἱ τινὲς εἰσι;
EPM. Μὰ τὸν Δία ἔπαυον.
ἔγώ γε Ἀρισείδην καταλι-
πών, ὁ Ἰππονίκῳ καὶ Καλ-
λίου προσήεις, καὶ πολλοῖς
ἄλλοις Ἀθηναίων, ἔδδ
ὁβολὸς ἀξίους.

§. 60.

rantibus Nireo formosio-
rem esse, Cecrope Codro-
ne generosiorē, callidio-
rem Vlyffe, vñum autem
vel sedecim pariter Croesis
opulentiorē, momento
temporis semel profundat
infelix, quae minuatim
multis ex periuriis, rapinis,
flagitiis fuerant collecta.

§. LIX. MER. Ista sermo
sic habent uti narras, verum
ubi tuis ipsius ingrederis
pedibus, qui tandem coecus
quavis, viam inuenire so-
les? Aut qui dignoscis, ad
quosnam Iupiter te mise-
rit, dignos illi visos, qui di-
uitiis abundant? PLU.
Enimvero credis, me repe-
rire istos ad quos mittor?
MER. Per Iouem, haudqua-
quam. Neque enim alioqui
Aristide praeterito, ad Hip-
ponicum et Calliam acces-
sisses, tum ad alios Atheni-
enses, homines ne, obolo
quidem aestimandos.

§. LX.

C 5

a) Συνελώτερον δὲ τῷ Οδυσσεως] Homerus Vlyssēm ubique vaftrum
et callidum facit. Gilb. Cogn.

b) 'Ου γὰρ Ἀρισείδην καταλιπών] Hac de re Oratores Graeci. Idem
Ioue confutat. Bourdelet.

§. 60. Πλὴν ἀλλὰ τί
 πρώτεις καταπεμφθεῖς.
 ΠΛΟΥΤ. Ἄνω καὶ καὶ
 τῷ πλανῶμαι. περινοσῶν,
 ἄχρις ἂν λάθω τινὶ ἐμ-
 πεσών. ὁ δὲ, ὅς τις ἂν
 πρῶτός μοι περιτυχῇ ἀ-
 παγωγῶν ἔχει, σὲ τὴν
 Ερμῆν, ἐπὶ τῷ παρα-
 λόγῳ τῷ κέρδεσ προσκυ-
 νῶν.

§. 61. ΕΡΜ. Οὐκ ἔν
 ἐξηπαύτηται ὁ Ζεὺς, αἰό-
 μένος σε κατὰ τὰ αὐτῷ
 δοκῶντα πλατίζειν ὄψεσθαι
 οἴηται τῷ πλατεῖν ἀξίως;
 ΠΛΟΥΤ. Καὶ μάλα δικαί-
 ως ὧ γὰρ δὲ, ὅς γε τυφλὸν
 ὄντα εἰδώς, ἐπεμπεύον ἀνα-
 ζητήσοντα δυσεύρετον ἔτω
 χρῆμα, καὶ προσπολλῇ ἀκ-
 λελαίπος ἐκ τῷ βίῃ, ὅπερ
 καὶ ὁ Λυγκεὺς ἂν ἐξέυροι
 ραδίως. ἀμεινὸν ἔτω καὶ
 μικρὸν ὢν.

§. 62. Τοιγαρὲν ἅπερ
 τῶν μὲν ἀγαθῶν ὑλί-
 γων ὄντων, πονηρῶν δὲ
 πλεί-

§. LX. Caeterum quid fa-
 cis, quandoquidem es emissus?
 ΠΛΥ. Sursum ac deorsum
 circumcursans oberto,
 donec imprudens in quem-
 piam incurrero. Hic autem,
 quisquis ille sit, qui forte pri-
 mus me nactus sit, abducit,
 ac possidet, te Mercuri pro
 lucro praeter spem obiecto
 venerans atque adorans.

§. LXI. ΜΕΡ. Num ergo
 fallitur Iupiter, qui quidem
 credat ex ipsius animi sen-
 tentia, ditari abs te hos,
 quos ille dignos existima-
 rit, qui ditescerent? ΠΛΥ.
 Et iure quidem optimo fal-
 litur o bone, quippe qui,
 quum me caecum esse non
 ignoret, emittat vestigia tum
 rem usque adeo repertu dif-
 ficilem, & iam olim e vita
 sublatam, quam ne Lynceus
 quidem facile inueniret,
 quae nimirum adeo obscu-
 ra sit ac minuta.

§. LXII. Itaque cum rari
 sint boni, improbi porro in
 civi-

§) Σε τὸν Ερμῆν] Sic post hoc Dial. Inde cognomentum Mercurii
 προσδίδος p. 46. Idem.

πλείστον ἐν ταῖς πέλοσι τὸ
πάν ἐπεχόντων, ῥᾶον ἐς τὰς
στοιβάς ἐμπίπτα περιών,
ἢ σαγηνευομαι πρὸς αὐτῶν.

§. 63. ΕΡ. Εἶτα πῶς ἐ-
πειδὴν καταλίπης αὐτὰς,
φαθείας φεύγεις, ἐκ εἰδῶς
τὴν ὁδόν; ΠΛ. Ὁξυδερκὴς
τότε πῶς καὶ ἀρτίπας γί-
γνομαι πρὸς μάγον τὸν και-
ρὸν τῆς Φυγῆς.

§. 64. ΕΡ. Ἐτι δὴ μοι καὶ
τῆτο ἀποκρίναι, πῶς τυ-
φλὸς ὢν, εἰρήσεται γάρ, καὶ
προσέτι ὠχρὸς, καὶ βαρὺς
ἐκ τοῖν σκελοῖν, τοσούτως ἐ-
ρασπὸς ἔχῃς, ὥστε πάντας
ἀποβλέπεν εἰς σέ; καὶ τυ-
χόντας μὲν, εὐδαίμονεῖν οἶε-
σαι· εἰ δὲ ἀποτύχῃεν, ἐκ
ἀνέχεσθαι ζῶντας;

§. 65. Οἶδα γὰρ τινὰς ἐκ
ὀλίγας αὐτῶν ἔτω σε δυσ-
έρωτας ὄντας, ὥς τε καὶ
εἰς

ciuitatibus omnia obtine-
ant, oberrans facile in hu-
iusmodi mortales incurro,
ac rebus illorum illigor.

§. LXIII. ΜΕΡ. At qui
sit, ut quoties eos deferis,
celeriter aufugias, quum
viae sis ignarus? PLV. Tum
demoni acutum cerno, po-
dibusque valeo, vbi ad fu-
gam tempus inuitat.

§. LXIV. ΜΕΡ. Iam illud
quoque mihi responde, qui
sit, ut quum sis oculis captus
(dicendum enim est) prater-
ea pallidus, postremo clan-
dus, tam multos habeas a-
mantes, adeo ut omnes respi-
ciant in te, et si potiantur, fe-
lices videantur, sin frustra-
tur, non sustineant vivere?

§. LXV. Ex his equidem
non paucos noui, qui sic
perdite te amarint, ut se
aë-

γ) Ὡς τε] Adludit ad Theognidis poetae carmen illud de pauper-
tate, quod in progymnasmatibus Aphthonii in sententiae exhorta-
toriae exemplo extat:

Καὶ πένην φεύγοντα, καὶ ἐς μεγαλήτεα πότον

ῥίπτει, καὶ περὶ κύνε κατ' ἡλιβάτων.

In mare fluctinagum ne te praedat aspera egestas,

Desile, et a celsis corruet Cygne iugis.

Quod quidam hunc ad modum expressit:

id est:

εἰς βαθυκῆτεα πόντον
 φέροντες, ἐρρίψαν αὐτὰς
 καὶ πετρῶν κατ' ἡλιβάτων
 ὑπερεράδαι νομίζοντες ὑ-
 πό σ'· ὅτι περ εἶδ' τὴν ἀε-
 χὴν ἑώρας αὐτὰς. πλὴν
 ἀλλὰ καὶ σὺ αὖν, εὖ εἶδα, ὅτι
 ὁμολογήσεις εἰ τι ξυνίης
 σ' αὐτῶν, κορυβαντιῶν αὐ-
 τὰς, ἐρωμένω τοιούτῳ ἐπι-
 μεμνηνοτάς.

§. 66. ΠΑ. Οἶε γὰρ τοι-
 ἔτον, οἷς εἰμι ὀρεῶν αὐ-
 τοῖς χωλόν; ἢ τυφλόν, ἢ ὅσας
 ἄλλὰ μοι πρόσεςιν. ΕΡ.
 Ἀλλὰ πῶς ὦ Πλῆτε, εἰ μὴ
 τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες
 εἰσὶ; ΠΑ. Οὐ' τυφλοὶ, ὦ
 ἄριστε. ἀλλ' ἢ ἀγνοία καὶ ἢ
 ἀπάτη, " αἵ περ νῦν κατέ-
 χουσι τὰ πάντα, ἐπισκιά-
 ζουσι.

aëreo e scopulo piscos in
 aequoris alta, praecipites
 abiecerint rati fastidiri sese
 abs te, propterea quod illos
 nullo pacto respexisses.
 Quanquam sat scio, tu quo-
 que fateberis, si quo modo
 tibi ipsi notus es, furere
 istos, qui eiusmodi amore
 sunt dementati.

§. LXVI. PLV. At enim
 credis me, qualis sum, ta-
 lem istis videri - nempe
 claudum aut caecum, aut si
 quid aliud adest mihi vitii?
 MER. Quidni o Plute? nisi
 forte et ipsi omnes caeci
 sunt. PLV. Haud caeci qui-
 dem, o optime, verum in-
 scitia errorque, quae nunc
 occupant omnia, illis of-
 fun-

Paupertatis enim durae terraque, marique.

Quaerere Cyrne aliquod convenit effugium.

Ac satius multo est inopem succumbere morti,

Quam dura pressum vivere pauperie.

Ad hoc item adludit idem Lucianus, in dialogo de Mercede con-
 ductis. Ac forsitan tibi hoc volebas Theogni, cum diceres, eam
 in altum mare, ac praeruptis de scopulis praecipitem dari oport-
 ere, Theoderetus quoque de curatione Graecarum adfectionum
 libro 2. adludens huc adducit. *Gilb. Cogn.*

§) Βαθυκῆτεα πόντον] Ex Homero, ut postea πετρῶν κατ' ἡλιβάτων,
 quod ex eodem est. *Bourdclot.*

τ) Κορυβαντιῶν] corybantiare, ut ex Plinio docet *μακρότης* Scalig.
 ad Catull. *Idem.*

κ) Ἡ ἀγνοία καὶ ἡ ἀπάτη] Effectus diuitiarum, inscitia et error.
Gilb. Cogn.

ζῆσιν αὐτὰς ἔτι δὲ καὶ αὐ-
τὸς ὡς μὴ παντᾶ पासιν ἀ-
μορφος εἶην, προσώπεῖον πε-
ριθέμενος ἐρασμιώτατον,
διάχρυσον, καὶ λιθοκόλλη-
τον, καὶ ποικίλῳ ἐνδύς, ἐν-
τυγχάνω αὐτοῖς.

§. 67. Οἱ δὲ, αὐτοπρέσω-
πον οἰόμενοι ὁρᾶν τὸ κάλ-
λος, ἐρῶσι, καὶ ἀπόλλυν-
ται μὴ ἐντυγχάνοντες. ὡς
εἰ γε τις αὐτοῖς ὄλον ἀπο-
γυμνώσας, ἐπέδειξέ με, δῆ-
λον ὡς κατεγίνωσκον ἂν
αὐτῶν ἀμβλυώττοντες τὰ
τηλικαῖτα, καὶ ἐρῶντες
ἀνεράσων καὶ ἀμόρφων
πραγμάτων.

§. 68. EPM. Τί ἔν καὶ
ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ πλε-
τεῖν γεόμενοι, καὶ τὸ
προσωπεῖον αὐτὸ περιθέ-
μενοι, ἔτι ἐξαπατῶνται;
καὶ ἦν τις ἀφαιρῆται
αὐτὰς, θᾶττον ἂν τὴν
κεφαλὴν ἢ τὸ προσωπεῖ-
ον πρόοιντο; ἔ γὰρ δεῖ
καὶ τότε ἀγνοεῖν εἰκὸς
αὐτὰς, ὡς ἐπίχρυσος ἢ
εὐμορφία ἐστίν, ἐνδοθεν τὰ
πάντα ὁρῶντας.

§. 69.

fundunt tenebras, ad haec
ipse quoque ne per omnia
deformis sum, persona ve-
hementer amabili tectus in-
aurata, gemmisque pictura-
ta, ac verficoloribus ami-
ctus, eis occurro.

§. LXVII. At illi rati sese
natiui vultus venustatem a-
spicere, amore capiuntur,
dispereuntque nisi potian-
tur. Quod si quis me toto
corpore renudatum illis o-
stenderit, dubio procul fu-
turum sit, ut se ipsi damnent,
qui tantopere caecutierint,
adamantes res neutiquam
amandas ac foedas.

§. LXVIII. MER. Quid
ergo? posteaquam eo per-
uentum est, ut iam diuites
euaserint, iamque perso-
nam sibi circumposuerint,
rursus falluntur? Adeo ut
si quis illis detrudere con-
etur, pene caput potius, quam
personam abiciant? Neque
enim verisimile est, etiam
tum illos ignorare, auro bra-
cteatam esse formam, quum
intus cuncta inspexerint.

§. LXIX.

§. 69. ΠΑ. Οὐκ ὀλίγα, ὦ Ερμῆ, καὶ πρὸς τὴν μοι συναγωνίζεται. ΕΡ. Τὰ ποῖα; ΠΑ. Ἐπειδὴν τις ἐν-τυχὼν τοπρῶτον, ἀναπετάσας τὴν θύραν εἰσδέχεταιί με, συμπαρεσέρχεται μετ' ἐμῶ, λαδῶν ὁ τύφος, καὶ ἡ ἀνεία, καὶ ἡ μεγαλαυχία, καὶ ἡ μαλακία, καὶ ἡ ὕβρις, καὶ ἀπάτη, καὶ ἄλλα ἅττω μυρία.

§. 70. Ὑπὸ δὴ τέτων αἰ-παντων καταληφθεὶς τὴν ψυχὴν, θαυμάζει τε τὰς θαυμασὰς, καὶ ἐρέγεται τῶν φευκτῶν, καὶ μετὸν πάντων ἐκείνων πατέρα τῶν εἰσεληλυθόντων κακῶν τέθηπε, δορυφορέμενον ὑπ' αὐτῶν. καὶ πάντα πρότερον πά-θαι αὖν, ἢ ἐμὲ προεῖδαι ὑπο-μείνειν αὖν.

§. 71. ΕΡ. Ὡς δὲ λείος εἶ, ὦ Πλάτε, καὶ ὀλιγο-ρὸς, καὶ δυσκάθεκτος, καὶ διαφευκτικός, ἐδερμίσαν τὴν τιλαβὴν παρεχόμενος βεβαίαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐγχείλεις ἢ οἱ ὄφεις

δια

§. LXIX. PLV. Ad id non parum multae res, o Mercuri, mihi sunt adiumento. MER. Quaeenam? PLV. Simulatque qui me primum nactus est, apertis foribus exceperit, clanculum una mecum introit elatio, vecordia, iactantia, mollitiis, violentia, dolus, atque alia item innumerabilia:

§. LXX. A quibus omnibus posteaquam est animus occupatus, iam admiratur quae neutiquam sunt admiranda, et appetit ea, quae sunt fugienda, et me cunctorum illorum, quae introierant, malorum patrem supet, illorum satellitio vallatum, quiduis potius passurus, quam uti me compellatur reicere.

§. LXXI. MER. Vt levis ac lubricus es Plute, retentu difficilis ac fugax, neque villam praebens ansam certam quo prenfus tenere, sed nescio quomodo anguillarum ac serpentum in-

mo-

*) Συμπαρεσέρχεται μετ' ἐμῶ] Vecordia, superbia, proternitas etc. Idem.

διὰ τῶν δακτύλων δραπέ-
τεύεις, ἔκ οἷδα ὅπως. ἢ πε-
νία δ' ἔμπαλιν ἰξώδης; τὰ
καὶ ἑυλαβίης, καὶ μυρία τὰ
ἐγγίστερα ἐκπεφυκότα ἐξ αἰ-
παντος τῷ σώματος ἔχουσα,
ὡς πλησιάζαντας εὐθύς ἔ-
χεσθαι, καὶ μὴ ἔχειν βραδίως
ἀπολυθῆναι.

§. 72. Ἀλλὰ πεταξὺ ἤδη
² φλυαρεῖντας ἡμᾶς προ-
γυμὰ ἐμικρὸν διέλαθε. ΠΛ.
Τὸ ποῖον; ΕΡ. Ὅτι τὸν θη-
σαυρὸν ἐκ ἐπιγασγόμεθα,
ἔπερ' ἔδει μάλιστα. ΠΛΟΥ.
Θάρρει τέττε γε ἔνεκα. ἐν
τῇ γῇ αὐτὸν κοσταλείπων
ἀνέρχομαι παρ' ὑμᾶς, ἐπι-
σκήψας ἔνδον μένειν ἐπι-
κλεισάμενον τὴν θύραν,
ἀνοίγειν δὲ μηδενί, ἦν
μὴ ἐμὲ ἀκρότη βοήσαντος.

§. 73. ΕΡ. Οὐκ ἔν ἐπιβαί-
νωμεν ἤδη τῆς Ἀττικῆς, καὶ
μοι ἔπερ' ἐχόμενος τῆς χλα-
μυ-

morem inter digitos ela-
beris. At e diverso pau-
pertas viscosa, prensu fa-
cilis, totoque corpore mil-
le vncos gerit hamos, ut
qui tetigerint, illico hae-
reant, nec facile queant
auelli.

§. LXXII. Verum interea
dum nagamur, rem haud
paruam omisimus. PLV.
Quam? MER. Nempe quae
Thesaurum non adduxeri-
mus, quod vel inprimis erat
opus. PLV. Isthaec quidem ex
parte bono sis animo. Nam
non nisi in terra relicto illo
ad vos ascendere soleo, ius-
soque intus manere foribus
occlusis, neque cuiquam a-
perire, nisi me vociferan-
tem audierit.

§. LXXIII. MER. Iam
igitur Atticam adeamus.
Et me sequere chlamy-
di-

γ) Εξώδης Cod. Angl. ἰξώδης. vtrumque rectum, ἰξώδης tamen le-
git interpres. Bourdelot.

*) Ἀλλὰ μεταξύ ἤδη] Male hic notata Pluti persona, loquitur enim
haec idem qui superiora, Mercurius. Ερ. τὸ ποῖον, ὅτι τὸν θη-
σαυρὸν etc. Male notata etiam hic persona Mercurii et omissa
Pluti. Esse debet πλῶ. τὸ ποῖον; Ερ. ὅτι τὸν θησαυρὸν. εἰδὲ προ-
γράφην, etc. εἰδὲ προσεγράφη. Marfil,

μύθος ἄχρῃς ἂν πρὸς τὴν
ἔσχατιάν ἀφικώμαι. ΠΛ.
Εὖ ποιεῖς, ὦ Ερμῆ, χειρα-
γωγῶν, ἐπεὶ ἦν γε ἀπολι-
πης με, Ὑπερβόλῳ τάχα
ἢ Κλέωνι ἔμπεσέμαι πε-
ρινοσῶν.

§. 74. Ἄλλὰ τίς ὁ ψό-
φος ἔτος ἐς, καθάπερ σι-
θήρες πρὸς λίθον; ΕΡ. Ὁ
Τίμων ἔτος σκάπτει πλη-
σίον, θρεῖνόν καὶ ὑπόλι-
θον γήδιον. παπαί, καὶ ἡ
πενία πάρεσι, καὶ ὁ πόνος
ἐκένος ἡ καρτερία δέ, καὶ ἡ
σοφία, καὶ ἡ ἀνδρία, καὶ ὁ
τοιῆτός ὄχλος τῶν ὑπὸ τῷ
λιμῷ ταττομένων ἀπάν-
των, πολὺ ἀμείνους τῶν
σῶν δορυφόρων.

§. 75. ΠΛ. Τί ἔν ἐκ ἀ-
παλλαττόμεθα, ὦ Ερμῆ,
τὴν ταχίστην; ἔ γάρ αὖ τι
ἡμεῖς δρασάμεν ἀξιόλογον
πρὸς ἄνδρα, ὑπὸ τηλικέτης
τρατοπέδος περισχημένον.
ΕΡ. Ἄλλως ἔδοξε τῷ Διί,
μὴ ἀποδειλιῶμεν ἔν.

§. 76.

di-adhaerens, donec extre-
mam viam attigerimus. PL.
Recte facis Mercuri, quum
me per viam ducis. Ete-
nim si me desereres, forsan
oberrans in Hyperbolum
aut Cleonem inciderem.

§. LXXIV. Sed quis hic
stridor ceu ferri saxo im-
pacti? MER. Timon hic
est, qui proximè monta-
num et petricosum fodit
solum. Papae, adest et Pau-
pertas, et labor ille, tum
Robur, Sapientia, Fortitu-
do, atque id genus aliorum
turba, quorum omnium
agmen Fames cogit, longe
praestantius quam tui sint
satellites.

§. LXXV. PLV. Quin igitur
quam ocysissime discedi-
mus Mercuri; Neque enim
vllum operae praecium fe-
cerimus cum homine eius-
modi vallato exercitu. MER.
Secus visum est Ioui. Qua-
re ne metu deterreamur.

§. LXXVI.

a) Ἐχόμενος τῆς χλαμύδος] Laciniam ducens. Dixi ad Petron.
Boutdelot.

b) Ὑπερβόλῳ τάχα ἢ Κλέωνι] Aristoph. in pace. Idem.

c) Ὁρεῖνόν] Male Basil. edit. vit. ὄρεον, vt et quaedam aliae edit.
Idem.

§. 76. ΠΕΝ. Ποῖ τῷτον ἀπάγεις, ὦ ἀργειφόντα^d, χειραγωγῶν. ΕΡ. Ἐπὶ τῇτονί τόν Τιμόνα ἐπέμφθημεν ὑπὸ τῷ Διός. ΠΕΝ. Νῦν ὁ Πλῆτος ἐπὶ Τιμόνα, ὁπότε αὐτὸν ἐγὼ κακῶς ἔχοντα ὑπὸ τῆς τρυφῆς παραλαβῶσα, ταυτοισὶ παραδῶσα τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πόνῳ, γενναῖον ἄνδρα καὶ πολλῷ ἄξιον ἀπέδειξα.

§. 77. Οὕτως ἄρα εὐκαταφρόνητος ὑμῖν ἡ Πενία δοκῶ, καὶ εὐαδίκητος, ὥς θ' ὁ μόνον κτῆμα ἔχον, ἀφαιρεῖσθαι με ἀκριβῶς πρὸς ἀρετὴν ἐξεργασμένον, ἢ αὐθις ὁ Πλῆτος παραλαβὼν αὐτὸν ὕβρει καὶ τύφῳ ἐγχειρήσας ὁμοιον, τῷ πάλαι, μαλθακόν, καὶ ἀγεννῆ καὶ ἀνόητον ἀποφῆνας, ἀποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἢ δὴ γεγεννημένον.

§. LXXVI. P L V R. Quo hunc nunc Argicida manu abducis? M E R. Ad hunc Timonem, ad quem a Ioue sumus ire iussi. P L V. Itane rursus Plutus ad Timonem? posteaquam ipsum ego antea deliciis male corruptum suscepi commendans, quae sapientiae et labori, strenuum, multique precii virum reddidi?

§. LXXVII. Adeo ne despicienda, iniuriaeque idonea vobis Paupertas iudicor, ut hunc, quae mihi vnica erat possessio eripiat, iam exactissima cura ad virtutem excultum, ut Plutus hic ubi denuo susceperit, per contumeliam et arrogantiam, illi manu iniecta, talem reddiderit, qualis erat dudum, mollem et ignavum ac vecordem, rursus mihi restituat ubi iam nihili factus erit, et relictus?

§. 78.

§. LXXVIII.

d) Ἀργειφόντα] Homeric. Patet Dial. Iouis et Mercur, postea. Idem.

e) Ἰν' ὁ πλῆτος] Iam eorum, quae quasi verbis haecenus disputavit, exemplum quoque, et actionem subiicit. *Gilb. Cogn.*

§. 78. EP. Ἐδοξε ταῦτα, ὦ Πενία, τῷ Διί. ΠΕΝ. Ἀπέρχομαι. καὶ ὑμεῖς δὲ, ὦ Πόνε, καὶ Σοφία, καὶ οἱ λοιποὶ, ἀκολουθεῖτέ μοι. ἔτος δὲ τάχα εἴσεται, οἷαν με ἔσαν ἀπολείψει. ἀγαθὴν, συνεργόν, καὶ διδάσκαλον τῶν ἀρίστων, ἢ συνῶν, ὑγιεινὸς μὲν τὸ σῶμα, ἐρρωμένος δὲ τὴν γνώμην διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίῳ ζῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων. τὰ δὲ περιττὰ καὶ πολλὰ ταῦτα, ὥσπερ ἐσίν, αἰλότρια ὑπολαμβάνων.

§. 79. EP. Ἀπέρχονται, ἡμεῖς δὲ προσίωμεν αὐτῷ. TIM. Τίνες ἐστέ, ὦ κατάρατοι; ἢ τί βεβλόμενοι δεῦρο ἤκετε, ἀνδραεργάτην καὶ μισθοφόρον ἐνοχλήσοντες; ἀλλ' εὖ χαίροντες ἄπιτε, μισαροὶ πάντες ὄντες. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλ' αὖ βάλων τῷ βῶλοισι,

§. LXXVIII. MER. Sic o Paupertas Ioui placitum est. PAV. Equidem abeo: At vos Labor et Sapientia, reliquique consequimini me. Porro hic breui cognoscat, qualis in se fuerim, quam nunc relinquet, nempe adiutrix bona, et rerum optimarum doctrix, qui cum donec habuit commercium, sano corpore, valentique animo perseveravit, virilem exi-gens vitam, et ad sese respi-ciens, superuacua autem et vulgaria ista aliena, ita ut sunt, existimans.

§. LXXIX. MER. Disce-dunt illi, nos ad eum adeamus. TIM. Quinam estis o scelesti? Aut qua gratia, huc venistis homini oporario mercenarioque negotium exhibituri? verum haudquaquam laeti abibitis scelesti ut estis omnes. Nam ego vos illico glebis et

f) Τίνες ἐστέ] Effectus paupertatis, modestia scilicet et diuitiarum contemptus. Idem.

λοις, ἢ καὶ τοῖς λίθοις συν-
τρίψω.

§. 80. EMP. Μηθαμῶς,
ὦ Τίμων, μὴ βάλῃς; ἔγὰρ
ἄνθρωπος ὄντας βαλεῖς,
ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ερμῆς εἰμι,
ἔτος δὲ ὁ Πλῆτος. ἐπεμψε
δὲ ὁ Ζεὺς, ἐπακέσας τῶν
εὐχῶν. ὥς τε ἀγαθῇ τύχῃ
δέχῃ τὸν ὄλβον, ἀποσας
τῶν πόνων.

§. 81. TIM. Καὶ ὑμεῖς
εἰμῶξεθε ἤδη, καὶ τοὶ θεοὶ
ὄντες, ὡς φατέ. πάντας
γὰρ ἅμα καὶ θεὸς καὶ ἄν-
θρωπος μισῶ. ἢ τῶτονι δὲ
τὸν τυφλόν, ὅς τις ἂν ᾗ,
καὶ ἐπιτρίψειν μοι δοκῶ
τῇ δικῇ. ΠΛΟΥΤ. Ἀ-
πίωμεν ὦ Ερμῇ πρὸς τῷ
Διὶ. μελαγχολοῦν γὰρ
ὁ ἄνθρωπος ἔμετρίως μοι
δοκεῖ, μή τι κακὸν ἀπέλ-
θω προσλαβών.

§. 82. EP. Μηδὲν σκαι-
ὸν, ὦ Τίμων, ἀλλὰ τὸ
πάνυ τῷτο ἄγριον, καὶ
τραχύ

et saxis petitos commi-
nuam.

§. LXXX. MER. Ne-
quaquam o Timon, ne fe-
rito, neque enim feries
mortales, verum ego sum
Mercurius, hic Plutus. Mi-
sit nos Iupiter, votis tuis
exauditis. Quare, quod be-
ne vertat, opes accipe, de-
sistens a laboribus.

§. LXXXI. TIM. Atqui
vos iam ploraueritis, etiam-
si dii sitis, ut dicitis. Si-
quidem odi pariter omnes
tum deos tum homines.
Sed hunc caecum, quisquis
hic fuerit, mihi certum est
ligone impacto comminu-
ere. PLU. Abeamus per Io-
uem Mercuri, quandoqui-
dem hic homo mihi vide-
tur non mediocriter insa-
nire, ne malo quopiam ac-
cepto discedam.

§. LXXXII. MER. Ne
quid ferociter Timon,
quin exue potius penitus
istam

D 2

g) Τοῖς βύλοις] Qualis gleba Aegyptia: de qua copiose Achill.
Tat in Clitoph. Bonndelot.

h) Ἀνθρώπος μισῶ Inde cognomen μισάνθρωπος p. 47. Interp. Ari-
stoph. ad Aves et Lysistr. Idem.

τραχὺ κατὰ βαλὼν, προ-
τοίνας τῷ χεῖρε λάμβανε
τὴν ἀγαθὴν τύχην, καὶ
πλέτει πάλιν, καὶ ἴδιαι Ἀ-
θηναίων τὰ πρῶτα, καὶ
ὑπερόρα τῶν ἀχαρίστων
ἐκείνων, μόνος αὐτὸς εὖ-
δαιμονῶν.

§. 38. TIM. Οὐδὲν ὑμῶν
δέομαι, μὴ ἐνοχλεῖτέ μοι,
ἱκανὸς ἐμοὶ πλεῖτος ἢ δι-
κελλᾷ. τὰ δ' ἄλλα εὐδαι-
μονέστατός εἰμι, μηδενός μοι
πλησιάζοντος.

§. 84. EPM. Οὕτως,
ὦ τᾶν, ἀπανθρώπως; τὸν
δὲ φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα-
τε κρατερόν τε; καὶ μὴν
εἰπὸς ἦν μισάνθρωπον μὲν
εἶνάί σε, τρσαῦτα ὑπ' αὐ-
τῶν δεινὰ πεπονθότα, μι-
σόθεον δὲ μηδαμῶς, ἔτως
ἐπιμελεσμένων σοῦ τῶν
θεῶν.

§. 85. TIM. Ἀλλὰ σοὶ
μὲν ὦ Ερμῇ καὶ τῷ Διὶ
πλείστη χάρις τῆς ἐπι-
μελείας, τῶν δὲ τὸν
Πλεῖτον ἐκ αὐτῶν λάβοιμι.
EPM. Τί δή; TIM, Ὅ-

istam ferocitatem asperi-
tateinque, ac manibus ob-
uiis excipe bonam fortu-
nam, rursus diues esto,
rursus Atheniensium prin-
ceps, et despice ingratos
istos, solus ipse feliciter
agens.

§. LXXXIII. TIM. Ni-
hil mihi vobis est opus, ne
obturbate, sat opum mihi
ligo, praeterea fortunatis-
simus sum, si nemo pro-
pius ad me accesserit.

§. LXXXIV. MER. Ade-
one quaeso inhumaniter?
Haec ego saeva Ioui refero
atque immania dicta: At-
qui par erat forsitan hemi-
nes tibi haberi inuisos, ut
qui tam multa indigna in te
commisissent, deos odio te
prosequi nequaquam erat
consentaneum, quum illi
tantopere tui curam agant.

§. LXXXV. TIM. Atti-
bi Mercuri, Iouique quod
me respicitis, plurimum
equidem habeo gratiam,
caeterum hunc Plutum ne-
quaquam recepero. MER.
Quid ita? TIM. Quoniam pri-

τι καὶ πάλαι μυρίων κα-
κῶν μοι αἴτιος ἔτος κατ-
έστη, ἡ κόλαξις τε παραδὲς,
καὶ ἐπιβέβησεν ἐπαγαγὼν,
καὶ μῖσος ἐπεγείρας, καὶ
ἡδυπαθεία, διαφθείρας,
καὶ ἐπιφθόρον ἀποφήνας.
τέλος δὲ ἄφνω καταλι-
πὼν, ἔτως ἀπίστως καὶ
προδοτικῶς.

§. 86. Ἡ βελτίστη δὲ
πενία^k πόνοις με τοῖς ἀν-
δρικοτάτοις καταγυμνά-
σασα, καὶ μετ' ἀληθείας καὶ
παρρησίας προσεμιλῶσα,
τά-

pridem innumerabilium
malorum hic mihi fuit au-
tor, quum me assentatori-
bus proderet, insidiatores
in me inuitaret, conflaret
odium, illecebris corrump-
peret, inuidiae obnoxium
redderet, denique quum
me adeo perfide, ac pro-
ditorie destitueret.

§. LXXXVI. Contra
paupertas optima, me la-
boribus viro dignissimis
exercens, mecumque vere
et libere conuiuens, et qui-
bus

D 3

i) Μυρίων κακῶν μοι αἴτιος ἔτος κατέστη] Accusatio diuitiarum, ab effectu et accidentibus. *Gilb. Cogn.*

k) Πενία] Artium inuentrix, laboris et industriae magistra, et in-
citatrix ad virtutem est, sicut Theocritus ait in Piscatoribus.
Aristophanes in Pluto eundem locum communem tractat, com-
memorans, quae commoda paupertas humano generi adferat:
quae contra incommoda, copia rerum, et luxus. Et Iuuenalis
Satyra VI.

*Nullum crimen abest, facinusque libidinis, ex quo
Paupertas Romana perit.*

Et paulo post:

*Prima peregrinos obscoena pecunia mores
Intulit, et turpi fregerunt saecula luxu
Diuitiae molles etc.*

Et Claudianus in Raptu:

Sed quod dissuasor honesti

*Luxus et humanas oblimat copia mentes,
Pronocet ut segnes animos, rerumque remotas
Ingeniosa vias paulatim explaret egestas.*

Et Virgilius de aureo saeculo, in I. Georg.

Labor omnia vincit

Improbis, et davis vrgens in rebus egestas.

Hesiodus ait: Sudorem posuere dii virtutis ad arcem etc. *Idem.*

τάτε ἀναγκαῖα κάμνον-
τι παρέιχε καὶ τῶν
πολλῶν ἐκείνων καταφρο-
νεῖν ἐπαύδευεν, ἐξ αὐτῆ
ἐμὲ τὰς ἐλπίδας ἀπαρτή-
σασά μοι τῆ βίᾱ, καὶ δει-
ξασαί ὅς τις ἦν ὁ πλεῖστος ὁ
ἐμὸς, ὃν ἔτε κόλαξ θωπεύ-
ων, ἔτε συκοφάντης φο-
βῶν, ἔ δῆμος παροξυνθεὶς,
ἔν ἐκκλησίας ψηφοφο-
ρήσας, ἔ τύραννος ἐπι-
βηλεύσας, ἀφελέδαι δύ-
νατ' ἂν.

§. 87. Ἐξθωμένος τοι-
γαρὲν ὑπὸ τῶν πόνων, τῆ-
τονὶ τὸν ἀγρὸν φιλοπέ-
νως ἐπεργαζόμενος εἰδὲν
ὄρων τῶν ἐν αἴσει κακῶν,
ικανὰ καὶ διαρκῆ ἔχω
τὰ ἀλφίτα παρὰ τῆς
δικέλλης. ὥς παλίνδρο-
μος ἄπιθι, ὦ Ερμῆ, τὸν
Πλεῖστον ἀπαγαγὼν τῷ
Δίῳ. ἐμοὶ δὲ τῆτο ἱκανὸν ἦν.
πάν-

bus opus erat, suppeditavit
laboranti, et vulgaria ista
contemnere docuit, effe-
citque, ut mihi vitae spes
omnis ex me ipso pende-
ret, demonstrans quanam
essent opes verae meae,
nempe quas neque adula-
tor assentans, neque syco-
phanta minitans, neque
plebs irritata, neque con-
cionator suffragiorum au-
tor, neque tyrannus inten-
tus insidiis queat eripere.

§. LXXXVII. Itaque iam
validus effectus ob labo-
rem, dum hunc agellum
guaviter exerceo, neque
quiesquam eorum, quae
sunt in ciuitate malorum
aspicio, abunde magnum
et sufficientem victum mi-
hi ligo suppediat. Quare tu
Mercuri, quam venisti vi-
am remetiens, recurre, vna
tecum Plutem abducens
ad Iouem. Illud mi-
hi sat fuerit, si effece-
rit,

1) Κάμνοντι παρέιχε] Paupertas sic definitur apud Aristophanem :
Paupertas est, cum quis parce viuit intentus operi, nec illi
superest quidquam, neque necessaria desunt. *Idem.*

2) Θωπεύων] κολαρεύων, ἀπατῶν, Interp. Aristoph. Acharn. Hefych.
Βοντάειος.

πάντας ἀνθρώπους ἤδηδὸν
οἰμῶζειν ποιῆσαι.

§. 88. EPM. Μηδαμῶς,
ὦ γὰρ. ἔ γάρ πάντες
εἰσὶν ἐπιτήδαιοι πρὸς αἰμα-
γὴν. ἀλλ' ἔα τὰ ὀργίλα
ταῦτα, καὶ μετὰ κινήσῃ,
καὶ τὸν Πλάτωνα παραλα-
βε. ἔτε ἀπόβλητά εἰσι ἢ
τὰ δῶρα τὰ παρὰ τῷ Δίῳ.

§. 89. ΠΛΟΥΤ. Βέλει,
ὦ Τίμον, δικαιολογήσομαι
πρὸς σε; ἢ χαλεπαίνεις
μοι λέγοντι; TIM. Λέγε,
μὴ μακρὰν μὲν τοι, μὴ δὲ
μετὰ προσιμίων, ὥσπερ οἱ
ἐπίτριπτοι ῥήτορες. ἀνέ-
ξομαι γάρ σε ὀλίγα λέ-
γοντα, διὰ τὸν Ερμῆν τε-
τονί.

§. 90. ΠΛΟΥΤ. Ἐ-
χρὴν μὲν τοι ἴσως καὶ μα-
κρὰ εἰπᾶν, ἔγω πολλὰ
ὑπὸ σε κατηγορηθέντα.
ὅμως δὲ ὄρα, ὅτι σε, ὡς
Φῆς,

rit, vt omnes mortales per
omnem aetatem eiulent.

§. LXXXVIII. MER.
Nequaquam o bone, neque
enim omnes ad eiulandum
sunt accommodi. Quin tu
iracunda pueriliaque ista
missa face, ac Plutem exci-
pe, non sunt reiicienda
munera, quae a Ioue pro-
ficiscuntur.

§. LXXXIX. PLV. Visne
Timon, vt contra te partes
defendam meas, an graui-
ter feres si quid dixerō?
TIM. Dicitō, ne multis
tamen, neque cum prooe-
miis, quemadmodum per-
ditissimi isti solent Orato-
res. Sustinebo enim te
huius Mercurii gratia pau-
cis dicentem.

§. XC. PLV. Atqui mul-
tis mihi potius erat dicen-
dum, tot nominibus abste-
accusato. Attamen vide,
num qua in re te, quemad-
mo-

D 4

n) [Οὐτε ἀπόβλητα εἰσι] Ex hoc Homeri H. 3. versu,

Οὐ γὰρ ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐργασία δῶρα.

Heliod. lib. 5. Apul. 1. Casaub. ad Athen. C. 25. lib. 1. Idem.

o) [Ὅπως δὲ ὦρα] Defensio, per remotionem criminis, in male-
vtentem. Gilb. Cogn.

Φῆς, ἡδίκηκα; ὅς τῶν μὲν
ἡδίστων ἀπάντων αἰτίος
σοι κατέστη, τιμῆς, καὶ
προεδρίας, καὶ σεφάνων,
καὶ τῆς ἄλλης τρυφῆς.
περίβλεπλος δὲ τοι καὶ
αἰοίδιμος δι' ἐμὲ ἦδα, καὶ
περισπένδαςος.

§. 91. Εἰ δὲ τι χα-
λεπὸν ἐκ τῶν κολάκων
πέπονθας, ἀναίτιος ἐγώ
σοι. μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἡ-
δίκημαι τῷτο ὑπὸ σε,
διότι με ἕτως αἰτίμως ὑπ-
έβαλλες ἀνδράσι κα-
ταράτοις, ἐπαινῶσι, καὶ
καταγοητεύῃσι, καὶ πάν-
τα τρόπον ἐπιβελεύῃσι
μοι.

§. 92. Καὶ τό γε τε-
λευταῖον ἔφηδα, ὡς προ-
δεδωκά σε, τὸναντίον δὲ
αὐτὸς ἐγκαλέσαιμι σοι
πάντα τρόπον ἀπελα-
θεῖς ὑπὸ σε, καὶ ἐπὶ
κεφαλὴν ἐξωθεῖς τῆς οἰ-
κίας. τοιγαρὲν ἀντὶ μα-
λακῆς χλαμύδος, ταύ-
την τὴν διφθέραν ἢ τι-
μιωτάτῃ σοι Πενία περι-
τέ-

modum ais, laeferim?
qui quidem dulcissimarum
quarumque rerum tibi ex-
titerim autor, opifexque,
autoritatis, praesidentiae,
coronarum, aliarum item
voluptatum, mea opera
conspicuus eras, celebris
et observandus.

§. XCI. Ceterum si quid
molesti ab adulatoribus ac-
cidit, non mihi potes im-
putare, quin ipse magis abs
te sum affectus contume-
lia, propterea, quod me tam
ignominiose viris illis exe-
cratis suppeditaris, qui te
mirabantur, ac praestigiis
dementabant, mihi que mo-
dis omnibus infidias strue-
bant.

§. XCII. Porro quod
extremo loco dixisti, te a
me proditum, desertum-
que fuisse, istud criminis in
te possum retorquere,
quoniam ipse sum modis
omnibus a te reiectus, prae-
cepsque exactus ex aedi-
bus. Vnde pro molli chla-
myde sagum istud charissi-
ma tibi paupertas circum-
po-

τέθηκεν. ὥς τε μάρτυς ὁ
Ερμῆς ἔτοσι, πῶν ἱκέτευον
τὸν Δία μηκέθ' ἥκειν πα-
ρά σε, ἔτω δυσμενῶς μοι
προσεννηγεμένον.

§. 93. EPM. Ἀλλὰ νῦν
ὄρα, ὦ Πλῦτε, οἷός ἤδη
γεγέννηται; ὥς τε θαρρῶν
ζυνδιάτριβε αὐτῷ, καὶ σὺ
μὲν σκάπτε, ὥς ἔχεις. σὺ
δὲ τὸν θησαυρὸν ὑπάγαγε
τῇ δικέλῃ. ὑπακίσεται
γὰρ ἐμδοήσαντί σοι. TIM.
Πειτέον, ὦ Ερμῆ, καὶ αὖ-
θις πλετητέον. τί γὰρ
αὖ καὶ πάθοι τίς, ὁπόταν
οἱ θεοὶ βιάζονται; πλὴν
ὄρα γε, εἰς οἷά με πράγ-
ματα ἐμβαλεῖς τὸν κακο-
δαίμονα, ὃς ἄχρι νῦν εὐ-
δαιμονέστατα διάγων, χρυ-
σὸν ἄφνω τοσῆτον λήψο-
μαι ἔδεν ἀδικήσας, καὶ
τοσαύτας φροντίδας ἀνα-
δέξομαι.

§. 94. EPM. Ὑπόσῃτι,
ὦ Τίμον, δι' ἐμὲ. καὶ εἰ χα-
λεπόν τῆτο, καὶ ἔκ' οἷ-
σόν ἐσιν, ὅπως οἱ κόλα-
κες ἐκείνοι διαβράγῳσιν
ὑπὸ τῆ φθόνου, ἐγὼ δὲ
ὑπὲρ

posuit. Itaque testis est mi-
hi hic Mercurius, quanto-
pere Iouem orauerim, ne
ad te venirem, adeo hosili-
liter mihi aduersatum.

§. XCIII. MER. At nunc
vides Plute, in cuiusmodi
hominem sit commutatus.
Proinde audacter cum illo
consuetudinem age. Tu
vero fode ita, vt facis. Tu
interim thesaurum sub li-
gonem adducito. Audiet
enim si tu accersueris.
TIM. Parendum est Mer-
curi, rursusque ditescen-
dum. Quid enim facias,
quum dii compellant? ta-
men vide, in quas turbas
me miserum conicies, qui
quidem cum ad hunc vsque
diem felicissime vixerim,
tantum auri repente sum
accepturus, nihil comme-
ritus mali tantumque cu-
rarum suscepturus.

§. XCIV. MER. Sustine
Timon mea gratia, tametsi
grauē est isthuc, atque in-
tolerandum, quo videlicet
palpōnes illi prae inuidia
rumpantur. Ego porro fu-

ὑπὲρ τὴν αἴτην ἐς τὸν ἔ-
ρανὸν ἀναπήσομαι.

superata Aetna in coelum
reuolauero.

§. 95. ΠΑ. Ὁ μὲν ἀπε-
λήλυθεν, ὥς δοκεῖ. τευμαί-
ρομαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν
πτερῶν, σὺ δὲ αὐτῷ περίμε-
νε, ἀναπέμψω γὰρ σοι τὸν
θησαυρὸν ἀπελθὼν μάλ-
λον δὲ παῖε. σέ Φημι θη-
σαυρὸν χρυσῷ, ὑπάκουσον
Τίμωνι τετῶν, καὶ πάραχε
σεαυτὸν ἀνελέδαι, σκά-
πτε, ὦ Τίμων, βαθείας
καταφέρων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν
ὑπόσῃσομαι. ΤΙΜ. Ἄγε
δὴ, ὦ δίκελλα, νῦν μοι ἐπί-
ξωσον σεαυτήν. καὶ μὴ κά-
μης ἐκ τῷ βάθει τὸν θη-
σαυρὸν ἐς τὸ φανὲς προ-
καλλεμένη.

§. 96. ὦ Ζεῦ τεράσιε,
καὶ Φίλοι, κορύβαντες,
καὶ Ερμῇ κερδῶε, πόθεν
χρυσίον τασῆτον; ἢ περ ὄναρ
ταῦτά ἐσι, δέδια γὰρ μὴ
ἐνδρακαὶς εὖρω ἀνεγρόμε-
νος. ἀλλὰ μὴν χρυσίον
ἐστὶν ἐπίσημον, ὑπέρυδρον,
βαρὺ, καὶ τὴν πρόσοψιν
ὑπερήδισον.

§. XCV. PLV. Abiit ille
quidem, sicut apparet, nam
ex alarum remigio facio
coniecturam. Tu vero hic
opperire, siquidem digres-
sus Thesaurum ad te trans-
mittam, sed feri fortius,
Tibi loquor auri Thesau-
re, Timoni huic audiens
esto, offerque temet eruen-
dum. Fodi Timon altius
impingens. Caeterum ego
a vobis digredior. ΤΙΜ.
Age iam o ligo, nunc mihi
tuas vires explica, neque
defatigare, dum ex abdi-
to Thesaurum in aper-
tum euocarīs.

§. XCVI. Hem prodigi-
orum autor Iupiter, ami-
ci Corybantes, ac lucrifer
Mercuri, vndenam auri
tantum; Num somnium
hoc est; Metuo ne carbo-
nes reperturus sum exper-
rectus. Atqui aurum pro-
fecto est insigne, fulvum,
grauē, et aspectu multo iu-
cundissimum.

§. 97.

§. XCVII.

§. 97. ὦ χρυσέ, ῥ' δε-
ξίωμαι κάλλιπον βροτοῖς,
αἰθόμενον γάρ πυρ ἄτε
διαπρέπεις καὶ νυκτῳρ,
καὶ μεθ' ἡμέραν. ἔλθε,
ὦ Φίλτατε, καὶ ἐρασμιώ-
τατε. νῦν πείδομαι γε
καὶ Δία ποτὲ γενέσθαι χρυ-
σόν. τίς γάρ ἔκ' ἂν παρ-
θένος ἀνὰ πεπλημένους τοῖς
κόλποις ὑποδέξαιτο ἔλω κα-
λὸν ἐρασὴν, διὰ τῆ τέγης
καταβρέοντα;

§. 98. ὦ Μίδα, καὶ
Κροῖσι, καὶ τοῖ ἐν Δελφοῖς
ἀναθήματα, ὡς ἐδὲν ἄρα
ἦτε νῦν πρὸς Τίμωνα, καὶ
τὸν Τίμωνος πλῆτον, ὦ γε
ἐδὲ βασιλεὺς ὁ περσῶν ἴσος.
ὦ δινεῖλα, καὶ Φιλτάτη
διφθέρα, ὑμᾶς μὲν τῷ
Πανὶ τέτω ἀναθέσθαι κα-
λόν.

§. 99.

§. XCVII. Pulcherrima
Aurum faustitas mortalibus.
Quippe quod ignis in mo-
rem ardes, noctesque et
dies renides. Ades o mi-
hi charissimum desideratifi-
simumque, nunc demum
credo, vel ionem ipsum o-
lim aurum esse factum. Er-
enim quae tandem virgo
non exporrecto sinu usque
adeo formosum amatorem
excipiat per tegulas illa-
psum?

§. XCVIII. O Mida
Croeseque, ac munera Del-
phico in templo dicata, ut
nihil eratis si cum Timo-
ne, cumque Timonis opi-
bus conferamini, cui ne
Persarum quidem rex par
est. O ligo, sagum charissi-
mum vos quidem Pani hu-
ic reponere commodum.

§. XCIX.

p) ὦ χρυσέ] Iambus: caetera ex Pindaro i. Olympionicarum.
Bourdélot.

q) Τίς γάρ] Effectus diuitiarum: fastus scilicet, inhumanitas et
insolentia, et τὸ vere μισάνθρωπον. Gilb. Cogn.

r) Τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα] De quibus in Charonte, dissertatio-
ne Solonis et Croesi. Bourdélot.

s) Τῷ πανὶ τῷτῳ ἀναθέσθαι] Longus. lib. i. et 2. proprie dicuntur
ἀναθέσθαι et ἀνακῆσθαι ut notauit Clariss. μακαρίτης Isaac. Casaub.
ad Athen.

§. 99. 'Αυτὸς δὲ ἤδη
 πᾶσαν περιάμενος τὴν ἐ-
 σχατιάν, πυργίον οἰκοδο-
 μησάμενος ὑπὲρ τῆς θη-
 σαυρῆς, μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν
 ἐνδίαιτ' ἄσθαι. τὸν αὐτὸν
 καὶ τάφον ἀποθανόντων ἔ-
 ξειν μοι δοκᾷ. δεδόχθαι *
 δὲ ταῦτα, καὶ νενομοθε-
 τήσω πρὸς τὸν ἐπίλοι-
 πον βίον, ἀμιξία πρὸς
 ἅπαντας, καὶ ἀγνώστια,
 καὶ ὑπεροψία. Φίλος δὲ,
 ἢ ξένος, ἢ ἐταῖρος, ἢ ἐ-
 λέες βαμὸς, ὕδλος πο-
 λὺς. καὶ τὸ οἰκτεῖραι δα-
 κρύοντα, ἢ ἐπικερῆσαι δε-
 ομένῳ, παρανομία, καὶ
 κατὰ λυσις τῶν ἐθῶν. μο-
 νήρης δὲ ἡ διαίτα, " κα-
 θάπερ τοῖς λύκοις, καὶ φί-
 λος οἷς Τίμων οἱ δὲ ἄλλοι
 πάντες ἐχθροὶ, καὶ ἐπίβου-
 λοι, καὶ τὸ προσομιλῆσαι
 τινὶ αὐτῶν, μίαισμα.

§. 100. Καὶ εἴ τινα ἴδω
 μόνον, ἀποφραῖς ἡ ἡμέρα.
 καὶ

§. XCIX. At ego quam
 maxime semotum merca-
 tus agrum, turriculaque
 seruandi auri gratia con-
 structa, vni mihi affatim
 vixero, sepulchrum item
 inibi mihi defuncto parare
 est sententia. Haec igitur
 decreta sunto, placitaque
 in reliquum vitae, seiun-
 ctio, ignorantia, fastidium
 erga mortales omnes.
 Porro amicus, hospes, so-
 dalis, aut ara misericor-
 diae merae nugae. Tum
 commiserari lachryman-
 tem, suppeditare egenti-
 bus, iniquitas, ac morum
 subuersio, ac vita solitaria,
 qualis est lupis, vna sibi
 amicus Timon, caeteri
 omnes hostes, et insidia-
 rum machinatores. Cum
 horum quopiam congre-
 di, piaculum.

§. C. Adeo vt si quem
 aspexero duntaxat, inau-
 spicatus sit ille dies. In
 sum-

*) Δεδόχθαι] ex formula ψηφισμάτων quam passim imitatur. Ydem.

η) Μονήρης ἡ διαίτα] Sic postea in Saturnal. μέντοι λύκοι quorum
 victus, vt suum, μονήρης. Idem.

καὶ ὅλως ἀνδριάντων λιθί-
νων ἢ χαλκῶν μηδὲν ἡμῖν
διαφερέτωσαν, καὶ μήτε
κήρυκα δεχώμεθα παρ' αὐ-
τῶν, μήτε σπονδάς σπεν-
δώμεθα. ἡ ἐρημία δὲ ὅρος
ἔσω πρὸς αὐτὰς. Φυλέ-
ται δὲ καὶ Φράτορες,* καὶ
ἡ δημόται, καὶ ἡ πατρίς
αὐτῇ, ψυγρὰ, καὶ ἀνω-
φελῇ ὀνόματα, καὶ ἀνοή-
των ἀνδρῶν φιλοτιμήματα.

§. 101. Πλετεῖτω δὲ
Τίμων μόνος, καὶ ὑπερο-
ράτω ἀπάντων, καὶ τρυ-
φάτω μόνος κατ' ἑαυ-
τόν, κολακείας καὶ ἐπαί-
νων φορτικῶν ἀπηλλαγ-
μένος, καὶ θεοῖς θυέτω,
καὶ εὐωχεῖτω, μόνος ἑαυ-
τῷ γείτων καὶ ὁμορος,
ἐκσείων τῶν ἄλλων, καὶ ἀ-
παξ ἑαυτόν δεξιῶσαοθαι.
δεδοχθῶ, ἣν δέη ἀποθα-
νεῖν, ἢ αὐτῷ ζέφانون ἐπ-
εγεγκῆν, καὶ ὄνομα μὲν
ἔσω ὁ μισάνθρωπος ἡδι-
σον. τῷ τρόπῳ δὲ γνω-
ρίσματα, δυσκολία, καὶ
τραχύτης, καὶ σκαιότης,
καὶ

summa, non alio nobis ha-
beantur loco, quam signa
faxeae, aereae, neque
fecialem ab illis missum
recipiamus, neque foede-
ra feriamus. Solitudo ter-
minus esto. Caeterum tri-
bules, cognati, populares,
postremo patria ipsa, fri-
gida quaedam et sterilia
nomina, et insipientium
virorum gloriae.

§. CI. Solus Timon di-
ues esto, despiciat omnes,
solus ipse secum oblectetur,
liber ab assentationi-
bus, et onerosis laudibus:
Diis sacra faciat, et epuletur
solus, sibi ipsi vicinus,
sibi particeps, excutens se-
se ab aliis. Ac semel decre-
tum esto, ut unus seipsum
comiter accipiat, si inori-
endum sit, aut necesse ha-
beat sibi ipsi coronam ad-
mouere. Nullumque no-
men sit dulcius, quam Mi-
santhropi, id est, homi-
num osoris. Morum au-
tem notae, difficultas,
aspe-

* Φυλέται δὲ καὶ Φράτορες] Sic in Catapl. Demosth. Thucyd. He-
liod. Idem.

καὶ ὀργή, καὶ ἀπανθρω-
πία.

§. 102. Εἰ δὲ τινὰ ἴδοι-
μι ἐν πυρὶ διαφθειρόμενον
καὶ σβεννύειν ἱκετεύοντα,
πίτλη καὶ ἐλαίῳ κατασβεν-
νύειν. καὶ ἢν τινὰ τῷ χει-
μῶνος ὁ ποταμὸς παραφέ-
ρῃ, ὁ δὲ τὰς χεῖρας ὀρέγων,
ἀντιλαβέδαι δέηται, ὥθῃ
καὶ τῆτον ἐπὶ κεφαλὴν πί-
πλοντα. ὥς μὴδὲ ἀνακύψαι
δυνήσῃ. ἔτω γὰρ ἂν τὴν
ἴσιν ἀπολάβοιεν. εἰσηγήσα-
το τὸν νόμον Τίμων Ἐχα-
κρατίδης κολυττεύς, ἐπε-
ψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ Τι-
μων ὁ αὐτός, εἶεν ταῦτα
ἡμῖν δεδόχθω. καὶ ἀνδρι-
κῶς ἐμμένωγεν αὐτοῖς.

§. 103. Πλὴν ἀλλὰ περὶ
πολλῶν ἂν ἐποιησάμην ἀπα-
σι γνώριμά πως ταῦτα γε-
νέσθαι. διότι ὑπερπλετῶ.
ἀγχόνη γὰρ ἂν τὸ πρᾶ-
γμα γένοιτο αὐτοῖς. καὶ τοι
τί τῆτο; Φεῦ τῷ τάχες,
πανταχόθεν συνθῆσι, κε-
κονιμένοι καὶ πνευστιῶνες. ἐκ.
οἶδα, ὅθεν σφραϊσόμενοι τῷ
χρυσίῳ.

§. 104.

asperitas, feritas, iracundia,
inhumanitas.

§. CII. Quod si quem
conspexero incendio con-
flagrantem, obtestantem
quo reslinguam, pice oleo-
que reslinguere. Rur-
sum, si quem flumen undis
abstulerit, isque manus
porrigens imploret, ut re-
tineatur, hunc quoque de-
merso capite propellere,
ne possit emicare, hunc
ad modum par pari relatu-
rus est. Hanc legem Ti-
mon tulit Echecradites
Colytensis, et Contionis
subscripsit suffragiis idem
ille Timon. Age haec de-
creta sunt, et pro virili
inmoremur eis.

§. CIII. Caeterum vero
magno emerim, ut id om-
nibus innotescat, quod in
opibus abundo, nam illa res
illos praefocauerit, sed quid
illud? Hem quae trepida-
tio; undique concurrunt,
puluerulenti atque anhelii,
haud scio, vade aurum o-
dorati.

§. CIV.

*) Ἀγχόνη γὰρ]. Inde laqueus illis paretur: laqueus pro quolibet
mortis genere. Vt alibi obseruamus. Idem.

§. 104. Πότερον ἔν ἐπὶ τὸν πάγον τῆτον ἀναβὰς ἀπελαύνω αὐτὰς τοῖς λίθοις ἐξ ὑπερδεξίων ἀκροβολιζόμενος, ἢ τόγε τασσέτον παρανομήσομεν, εἰσάπαζ αὐτοῖς ὁμιλήσαντες, ὥς πλεον ἀνιῶντο παρορώμενοι; τῆτο οἶμαι καὶ ἀμεινον. ὥςτε δεχώμεθα ἤδη αὐτὰς, ὑποσάντες.

§. 105. Φέρε ἰδῶ, τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν ἕτός ἐστι; Γναθωνίδης ὁ κόλαξ, ² ὁ πρῶτην ἔρανον ⁴ αἰτήσαν τί μοι ὀρέξας τὸν βρέχον, πίδεσ ὅλως παρ' ἐμοὶ πολλαῖς ἐμνημενῶς. ἀλλ' εὐγε ἐποίησεν ἀφικόμενος, οἰμῶξεταί γάρ περὶ τῶν ἄλλων.

§. 106. ΓΝ. Οὐκ ἐγὼ ἔλεγον, ὥς ἐκ ἀμελήσῃσι Τίμωνος ἀγαθῷ ἀνδρὸς αἱ θεοί; χαῖρε Τίμον εὐμορφώτατε, καὶ ἡδίστε, καὶ συμποτικώτατε. ΤΙΜ. Νῆ καὶ σύγε, ὦ Γναθωνίδη, γυπῶν ἀπάντων βερώτα

τε,

§. CIV. Vtrum igitur hoc consensu colle saxis eos abigo e sublimi deiaculans, an hac tantum in re legem violabimus; ut semel cum illis congrediamur, ut magis angantur, fastiditi, repulsique; ita satius esse duco. Itaque restemus, quo illos excipiamus.

§. CV. Age prospiciam, primus eorum iste quis est? Nempe Gnatonides. adulator, qui mihi nuper coenam petenti funem porrexit, quum apud me saepe numero solida dolia vomuerit. Sed bene est quod ad me venit, nam primus omnium vapulabit.

§. CVI. G N A T. Annon dixi, Timonem virum bonum non neglecturos esse Deos? Salve Timon formosissime, iucundissime, conuiuator bellissime. ΤΙΜ. Scilicet et tu Gnatonides, vulturum omnium

vo-

2) Γναθωνίδης ὁ κόλαξ] Hoc nomen parasiticum. Terent. Liban. Long. Idem.

4) Πρῶτην ἔρανον] Copiose Clariss. Casaub. ad Theophrasti Char. p. 281. Idem.

τε, καὶ ἀνθρώπων ἐπιτρι-
πτότατε. ^b

voracissime, et hominum
perditissime.

§. 107. ΓΝ. Ἀεὶ φιλο-
σκώμμων σύ γε. ἀλλὰ πῶς
τὸ συμπόσιον; ὥς καινόν
τι σοι ἄσμα τῶν νεοδιδάκ-
των διθυράμβων ἤκω κο-
μίζων. ΤΙΜ. Καὶ μὴν ἔλε-
γεία γε ἄση μάλα περι-
παθῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δι-
κέλῃ.

§. CVII. GNA. Semper
tibi grata dicacitas. Sed
vbi compotamus? Nam no-
uam tibi adfero cantile-
nam, ex his quos nuper di-
dici dithyrambis. ΤΙΜ. At-
qui elegos canes admodum
miserabiles, ab hoc doctus
ligone.

§. 108. ΓΝ. Τί τῆτο;
παίεις ὦ Τίμον; μαρτύρε-
μαί, ὦ Ηράκλεις, ἱεῖ, ἱεῖ,
προκαλῶμαί σε τραύματος
εἰς ἀρειον πάγον. ΤΙ. Καὶ
μὴν ἂν γε μικρὸν ἐπιβρα-
δύνῃς, Φόνε τάχα προκε-
κλήσῃ με. ΓΝ. Μηδαμῶς.
ἀλλὰ σύ γε πάντως τὸ
τραῦμα ἴασαί, μικρὸν ἐπι-
πάσας τῷ χρυσίῳ. δεινῶς
γὰρ ἰχθαίμων ἔστι τὸ Φάρ-
μακον.

§. CVIII. GNA. Quid
isthuc; Feris o Timon? At-
testor. O Hercules, hei
hei, in ius te voco apud
Arcopagitas, qui vulnus de-
deris. ΤΙΜ. Atqui si cun-
ctere paulisper, mox cae-
dis me reum ages. GNA.
Nequaquam, quin tu plane
vulneri medere, paululo au-
ri inuncto. Mirum enim
in modum praesentaneum
id est remedium.

§. 109.

§. CIX.

b) *Επιτριπτότατε*] Sic antea *ἐπιτριπτοὶ γήτορες*, quod epitheton
philosophis passim adcommodat. *Idem*.

c) *Διθυράμβων*] De quibus fuse Clariss. Marcil. ad Horat. Alii ad
artem poëticam. Gl. Mss. *διθυράμβος ὕμνος εἰς Διόνυσον*. *Idem*.

d) *ἰσθαίμων*] Sanguinem vedans. Vox medica, Hippocr. Galen.
vt *θύμης*, *θύμιος* Tzetz. ad Lycoph. *Idem*.

§. 109. ΤΙ. Ἐτι μένεις;
ΓΝΑ. Ἀπειμι, σὺ δὲ ἔ
χαιρήσεις ἔγω σκαίος ἐκ
κρηστῆ γενόμενος.

§. 110. ΤΙΜ. Τίς ἔτος
ἔστιν ὁ προσιών, ὁ ἀναφα-
λαντίας; Φιλιαῖδης, κολά-
κων ἀπάντων ὁ βδελυρώ-
τατος, ἔτος δὲ παρ' ἐμῆ
ἀγρὸν ὅλον λαβὼν, καὶ τῇ
θυγατρὶ προῖκα δύο τάλ-
άντα μισθὸν τῆς ἐπαίνε, ὅ-
πότε ἄσαντά με, πάντων
σιωπῶντων, μόνος ὑπερε-
πήνεσεν, ἐπωμοσάμενος ὡ-
δικώτερον εἶναι τῶν κύκνων,
ἔπειδ' ἡ νοσῶντα πρώην
εἶδε με, καὶ προσῆλθον ἐ-
πικερίας δεόμενος, πλη-
γαῖς ὁ γενναῖος προσενέ-
τεινε.

§. 111. ΦΙΛ. ὦ τῆς
ἀναισχυντίας. νῦν Τίμωννα
γνωρίζετε; νῦν Γναθωνί-
δης φίλος καὶ συμπότης;
τογαρεῖν δίκαια πέπον-
θεν

§. CIX. TIM. Etiam ma-
nes; GNA. Abeo. At tibi ma-
le sit, qui quidem ex viro
commodo tam saeuus fa-
ctus sis.

§. CX. TIM. Quis hic est
qui accedit recaluaster ille?
Philiades, assentatorum om-
nium execratissimus. Hic
quum a me solidum accepe-
rit fundum, tum filiae in
dotem talenta duo, laudatio-
nis praemium, quum me ca-
nentem reliquis silentibus
omnibus solus maiorem in
modum extulisset, peierans
me vel oloribus magis cano-
rum, ubi aegrotantem an-
tea vidit me, et adieram o-
raturus, ut mei curam ago-
ret, plagas etiam egregius
ille vir impegit.

§. CXI. ΡΗΙ. O impu-
dentiam, nunc deum Timonem
agnoscitis, nunc
Gnatonides amicus et con-
uiuus, enimvero habet ille di-

e) Τίς ἔτος ἐστίν] Assentatores et simulati amici. *Gilb. Cogn.*

f) Βδελυρώτατος] Impurissimus. *Legend. Casaub. ad Char. Theoph. Bourdeler.*

g) Ὀδικώτερον τῶν κύκνων] Eodem prouerbio passim vultur. Sic in
Cycnis. *Idem.*

δεν ἔτος ἀχάριστος ὢν. ἡ-
μεῖς δὲ οἱ πάλαι ξυνήθεις
καὶ ξυνήθεοι, καὶ δημό-
ται, ὁμῶς μετριάζομεν, ὡς
μὴ ἐπιπηδᾶν δοκῶμεν· χαί-
ρε, ὦ δέσποτα, καὶ ὅπως
τὲς μισροὶ τῆς κόλα-
κας φυλάξῃ τὲς ἐπὶ τῆς
τραπέζης μόνον. τὰ ἄλλα
δὲ κοράκων ἔδην διαφέρου-
σιν.

§. 112. Οὐκ ἔτι πισυ-
τέον τῶν νῦν ἔδην, πάντες
ἀχάριστοι καὶ πονηροί· ἐγὼ
δὲ τάλαντόν σοι κομίζω,
ὡς ἔχουσ πρὸς τὰ κατεπαί-
γοντα χρῆσθαι, καὶ ὅσον
ἤδη πλησίον ἦρασαι, ὡς πλε-
τοῖς ὑπὲρ μεγέθη τινα
πλεόν· ἤκω τοι γὰρ ἐν ταῦ-
τά σε νεφετήσων, καὶ τοι
αὐτὸς γε ἔκω σεφὸς ὢν, ἔδην
ἴσως δείξῃ τῶν παρ' ἐμὲ
λόγων, ὅς καὶ τῷ Νέστορι
τὸ δέον παραινέσαις ἀν.

§. 113. ΤΙ. Ἐστὶ ταῦτα ὦ
Φιλιάδην· πλὴν αἰεὶ πρὸς-
ιδί, ὡς καὶ σὲ φιλοφρονή-
σωμαι τῇ δικέλει. ΦΙΛ. Ἀν-
δρῶ.

digna se, quandoquidem
immemor est atque ingra-
tus. At nos qui iam olim
convictiores sumus, aequa-
les, ac populares, tamen
modeste agimus, ne infili-
re videamur. Salve here,
fac ut istos adulatores sa-
crilegos obserues, qui nus-
quam adsunt nisi in mensa,
praeterea a coruis nihil dif-
ferunt.

§. CXII. Neque posthac
huius aetatis mortalium
vlli fidendum est. Omnes
ingrati et scelesti. At ego
quum tibi talentum addu-
cerem, quo posses ad ea
quae velles uti, in via acce-
pi, te summas quasdam o-
pes esse nactum. Proinde
accesi his de rebus, admo-
nitorus te, quanquam tibi
forsitan me monitore nihil
erat opus, viro nimirum
adeo prudenti, ut vel Ne-
stori ipsi, si necesse est, con-
siliū dare queas.

§. CXIII. TIM. Ita fiet
Philicides, sed age, accede,
quo te ligone comiter ac-
cipiam. PHI. Homines, ca-
put

ἄρρωστοι κατέαγα τῷ κρα-
νίῳ ὑπὸ τῷ ἀχαρίστῃ, διότι
τὰ συμφέροντα ἐνεδέτεν
αὐτόν.

§. 114. ΤΙ. Ἰδὲ τρίτος
ἔτος ὁ ρήτωρ Δημέας προσ-
έρχεται. Ψήφισμα ἔχων ἐν
τῇ δεξιᾷ, καὶ συγγραμ-
μάτερος εἶναι λέγων. ἔτος
ἐκκαίδεκα παρ' ἐμὲ τάλαν-
τα μιᾶς ἡμέρας ἐκτίσας
τῇ πόλει. "καταδεδίκασ-
ται γάρ, καὶ ἐδέδετο, ἐκ ἀποδι-
δῆς, καὶ γὰρ ἐλεήσας, ἐλυσά-
μην αὐτόν, ἐπειδὴ πρῶτον
ἔλαχε τῇ ἐρεχθίδι φυλῇ
διανέμειν τὸ θεωρικόν, "κα-
γὰρ προσῆλθον αὐτῶν τὸ γι-
γνόμενον, ἐκ ἔφῃ γνωρίζειν
πολίτην ὅντα με.

§. 115.

pnt mihi comminatum est,
ab hoc ingrato, propterea
quod cum ea quae in rem
illius erant, admonui.

§. CXIV. TIM. Ecce ter-
tius huc orator Demeas se
recipit, tabulas dextra ge-
stans, aitque se mihi cogna-
tum esse. Hic una die de meo
sedecim talenta ciuitati de-
pendit, nam damnatus erat,
ac vincētus, at quum soluen-
do non esset, ego misertus
illum redemi. Porro, quum
illi forte obuenisset, ut E-
rechtheidi tribui distribue-
ret aerarium, atque ego au-
diens id quod ad me redi-
bat, poscerem, negabat se
ciuem nosse me.

§. CXV.

E 2.

b) Τάλαντα μιᾶς ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πόλει] Sycophantae, haeredi-
petae, et sumiuentiores. *Gilb. Cogn.*

γ) Διανέμειν τὸ θεωρικόν] Pecunia primum bellica, dein χρήματα
eis θεῶν τιμαὶ καὶ ἑορταὶ δεδόμενα ἐν τοῖς παναθηναίοις καὶ Διονυσίοις.
Hesych. haec autem pecunia diuidebatur in solos ciues, ut pa-
rarent sibi πεπλωμένα et alia vel ad sacrificia vel ad spectacula
necessaria, ut patet lin. sequ. distributio videtur μιᾶς ἐπέδοται
τοῖς ἐκαστῶν τῶν φυλῶν θεωρικοῖς εἰς ἕκαστον μιᾶς, εἰς δυοῖς. De-
mosth. ex quibus verbis non omnibus ciuibz distributum videri
tur τὸ θεωρικόν, sed τοῖς θεωρικοῖς. Vocabant autem θεωρικοὺς τοὺς
τοῖς θεοῖς ἀπαρχὰς ἀπαγόντας, ἐσεφαιωμένους. Hesych. siue θεωρι-
κοὶ ἢ θεωροὶ erant oratores illi, quos extra fines ad sacra, vel ad
trium dierum continuos ludos, vel ad oracula Senatus mit-
tebat. Sept. Flo. Christia. ad pac. Aristoph. Locus alius hac de
re fusius dicendi. *Bourdillon.*

§. 115. ΔΗΜ. Χαῖρε, ὦ Τίμον, τὸ μέγα ὄφελος τῆ γένεος, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, * τὸ πρόβλημα τῆς ἑλλάδος, καὶ μὴν πάλαί σε ὁ δῆμος ξυνειλεγμένος, καὶ αἱ βυλαὶ ἀμφοτέρω περιμένονσι.

§. 116. Πρώτερον δὲ ἄκυσσον τὸ ψήφισμα, ὃ ὑπὲρ σε γέγραφα. Επειδὴ Τίμων ὁ Ἐχεκρατίδου κολυττεὺς, ἀνὴρ ἑ μόνον κάλος καὶ γαῖος, ἀλλὰ καὶ σοφός, ὡς ἐκ ἄλλου ἐν τῇ ἑλλάδι, παρὰ πάντα χρόνον διατελεῖ τὰ ἀρίστα πράττων τῇ πόλει, νενίκηκε ἑ δὲ πύξ καὶ πάλην καὶ δρόμον ἐν Ὀλυμπίᾳ μιᾷς ἡμέρας, καὶ τελείῳ ἄρματι, καὶ συνωρίδι παλικάῳ.

§. 117. ΤΙ. Ἄλλ' ἔδδ' ἐθεώρησα ἐγὼ πώποτε εἰς Ὀλυμπίαν. ΔΗ. Τί ἐν; θεωρήσεις ὕστερον. τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ προσκείσθαι ἄμεινον.

καὶ

§. CXV. DEM. Salve Timon, praecipuum generis tui praesidium, fulcimentum Atheniensium, defensorium Graeciae. Profecto iam dudum te populus frequens, et utraque curia opperitur.

§. CXVI. Sed prius decretum audi, quod de te conscripsi. Quandoquidem Timon Echecratidae filius Colyttensis, vir non modo probus et integer, verum etiam sapiens, quantum alius in Graecia nemo, nunquam per omnem vitam destitit optime de Republica mereri, vicit autem in Olympicis pugil et lucta cursuque die eodem, ad haec solenni quadriga, equestrique certamine.

§. CXVII. TIM. At ego ne spectator quidem unquam in Olympicis sedi. DEM. Quid tum; spectabis posthac? sed ista communia addi satius est. Tum anno

* Τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων] Ex Pindaro τῆρισμα. Bourdelot.
Νενίκηκε] Ead. narrat. pag. 243. siue de Merced. cond. Idem.

καὶ ἡρίσσευσε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως πέρυσιν πρὸς ἀχαρνέας, καὶ κατέκοψε πελοποννησίων δύο μοίρας.

anno superiore apud Acharnenses pro Republica fortissime se gessit, et Peloponnesium duas acies concidit.

§. 118. TIM. Πῶς; Διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν ὄπλα, ἔδδ' προεγράφην ἐν τῷ κατὰ λόγῳ. ΔΗ. Μέτρια. τὰ περὶ σαυτῶν λέγεις. ἡμεῖς δὲ ἀχάριστοι ἂν εἴμεν ἀμνημονέντες.

§. CXVIII. TIM. Qua ratione? Quippe qui nec unquam arma gesserim, neque unquam militiae dederim nomē. DEM. Modeste equidem de te ipso loqueris, nos tamen ingrati futuri sumus, nisi meminerimus.

§. 119. Ἐτι δὲ καὶ ψηφίσματα γράφων, καὶ συμβελέων. καὶ στρατηγῶν, ἔμικρά ὠφέλησε τὴν πόλιν. ἐπὶ τέτοις ἀπασιν δέδοκται τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ, καὶ τῇ ἡλιαίᾳ κατὰ φυλάς, καὶ τοῖς δήμοις ἰδίαι, καὶ κοινῇ πᾶσι, χρυσὸν ἀναστῆσαι τὸν Τίμωνα παρὰ τὸν Ἀθηναῖον ἐν τῇ ἀκροπόλει, ὃν κεραιυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχοντα, καὶ ἀκτίνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. καὶ σεφανῶσαι αὐτὸν χρυσοῖς σεφάνοις ἐπὶ κα, καὶ ἀνά-

§. CXIX. Praeterea in scribendis plebiscitis, et in consultationibus, et in administrandis bellis non mediocrem vtilitatem attulit Reipublicae. His de causis omnibus visum est, curiae, plebi, magistratibus tributim plebeiis singulatim, communiter vniuersis, aureum statuere Timonem iuxta Palladem in arce, fulmen dextra tenentem, radiis tempora ambientibus, utque septem aureis coronis coronetur,

E 3

hae-

π) Ἐν τῇ ἀκροπόλει.] Dixi ad illud Petro. ridet Tritonidis arces. Bourdeler.

ἀνακηρυχθῆναι τὰς σεφά-
ρας σήμερον Διονυσίοις τρα-
γωδοῖς καινοῖς. ἀχθῆναι
γάρ δι' αὐτὸν δεῖ τήμερον
τὰ διονύσια.

§. 120. Εἶπε τὴν γνώ-
μην Δημέας ὁ ῥήτωρ συγ-
γενὴς αὐτῷ, ἀγχισεύς, καὶ
μαθητὴς αὐτῷ ὢν. καὶ
γάρ ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων,
καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὀπό-
σα ἂν ἐθέλοι. τετὶ μὲν ἔν
σοι τὸ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ
σοι καὶ τὸν υἱὸν ἐβελόμην
ἀγαγεῖν παρὰ σε, ὃν ἐπὶ
τῷ σῷ ὀνόματι Τίμωνα
ἠνόμακα.

§. 121. TIM. Πῶς ὦ
Δημέα, ὃς εἰδὲ γεγάμη-
κας, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς εἰ-
δέναι; ΔΗΜ. Ἀλλὰ γα-
μῶ, ἣν διδῶ θεὸς, ἐς νέω-
ται, καὶ παιδοποιήσομαι,
καὶ τὸ γεννηθσόμενον, ἄρ-
ξεν γάρ ἔσται, Τίμωνα ἢ οὐ
καλῶ.

§. 122. TIM. Οὐκ οἶδα,
εἰ γαμήσεις ἔτι, ὦ ἔτος,
τηλικαύτην παρ' ἐμῷ πλη-
γὴν λαμβάνων. ΔΗΜ.
Οἱ

haecque coronae hodie in
Dionysiiis per tragoedos
nouos promulgentur: si-
quidem hodie illi Diony-
sia sunt agenda.

§. CXX. Dixit hoc suf-
fragium Demeas orator,
propterea quod cognatus il-
lius propinquus, ac disci-
pulus eius sit. Nam et ora-
tor optimus Timon: prae-
terea quicquid voluerit.
Hoc igitur tibi suffragium.
Sed vtinam et filium me-
um ad te pariter adduxis-
sem, quem tuo nomine Ti-
monem appellavi.

§. CXXI. TIM. Qui
potes Demea, quum no-
vxorem quidem duxe-
ris vnquam, quantum
nobis scire licuit? DEM.
At ducam, nouo ineun-
te anno, si deus permise-
rit, liberisque operam da-
bo. Tum quod erit natum
(erit autem masculus) Ti-
monem nuncupabo.

§. CXXII. TIM. An
vxorem tu sis ducturus,
equidem haud scio, tanta
a me plaga accepta. DEM.
Hei

Οἱ μοι, τί τῆτο, τυραννίδι
Τίμων ἐπιχειρεῖς, καὶ τύ-
πνεις τῆς ἐλευθερίας, ἐ-
καστὰρ ὡς ἐλεύθερος, ἐδ'-
αὖτος ὢν; ἀλλὰ δάσεις ἐν
τάχει τὴν δίκην, τάτε ἄλ-
λα, καὶ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν
ἐνέπρησας.

§. 123. TIM. Ἀλλ'
ἐκ ἐμπέπρησαι, ὦ μιαιρὲ,
ἡ ἀκρόπολις, ὥς δὴλος
ἐστὶ συκοφαντῶν. ΔΗΜ.

Ἀλλὰ καὶ πλατῆεις, τὸν
ὀπισθόδομον διαρύζας.

TIM. Οὐ διώρυνται ὅ-
δὲ ἔτος, ὥς ἀπίθανά
σε καὶ ταῦτα. ΔΗΜ.

Διωρυχθήσεται μὲν ὕστε-
ρον. ἤδη δὲ σὺ πάν-
τα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχεις.

TIM. Οὐκ ἔν καὶ ἄλ-
λην λάμβανε ΔΗΜ.

Οἱ μοι τὸ μετάφρενον.

TIM. Μὴ κέκραχθι, κα-
τοίσω γὰρ σοι καὶ τρί-
την, ἔπει καὶ γελοῖα,
πάμ-

Hei mihi, Quid hoc est rei?
Tyrannidem Timon oc-
coeptas? pulsasque eos, qui
sunt ingenui, ipse nec inge-
nuus plane, nec ciuis? verum
propediem poenas daturus,
quum aliis nominibus, tum
quod arcem incenderis.

§. CXXIII. TIM. At-
qui non conflagrauit arx
sceleste: Proinde pa-
lam est, te calumniato-
rem agere. DEM. Verum
effosso aerario diues effe-
ctus es. TIM. Atqui non
effosum isthoc, unde ne
haec quidem probabiliter
abs te dicuntur. DEM. Ve-
rum effodietur posthac:
sed tu interim omnia, quae
in eo condita, possides.

TIM. Alteram itaque pla-
gam accipe. DEM. Hei sca-
pulis meis. TIM. Ne vo-
ciferare, alioqui et tertiam
tibi illidam, Etenim res
plane

E 4

*) Τὸν ὀπισθόδομον διαρύζας] ἀπλῶς Interpres effosso aerario. Sed aliud voluit hic Demeas. Cum enim dixisset τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας, subiungit τὸν ὀπισθόδομον διαρύζας. Nam ὀπισθόδομος locus erat, ὅπου τὰ νεὰ τὰ καλεμένης Πολιάδες ἔχον θύραν, ὅπου ἦν θησαυροφυλάκιον. Interpres Aristoph. ad Plut. Lucia Herod. *bonidelet*.

πάμπαν πάθοιμι, δύο μὲν
λακεδαιμονίων μοίρας κα-
τακόψας ἀνοπλος, ἐν δὲ
μιαρὸν ἀνθρώπιον μὴ ἐπι-
τρέψας, μάτην γὰρ ἂν εἴην
καὶ νενικηκὸς ὀλύμπια πύξ
καὶ πάλιν.

§. 124 Ἀλλὰ τί τῷ-
το; ὁ Θρασυκλῆς ὁ Φιλό-
σοφος ἔτος ἐσιν; ὁ μὲν ἐν
ἄλλος. ἐκπετάσας γὰρ τὸν
παύωνα, ὁ καὶ τὰς ὀφρῦς
ἀνατείνας, καὶ βρενδυόμε-
νός τι πρὸς αὐτὸν ἔρχεται,
τιτανῶδες βλέπων, ὁ ἀνα-
σεσθημένος τὴν ἐπὶ τῷ με-
τώπῳ κόμην, αὐτοβορέας
τίς, ἢ Τρίτων, οἷος ὁ Ζεῦξις
ἔγραφεν.

§. 125. Οὗτος ὁ τὸ ἡ-
μα εὐσαλῆς, καὶ κόσμιος
τὸ βαδίσμα, ὁ καὶ σωφρο-
νικός τὴν ἀναβολὴν, ἔωθεν
μυρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διε-
ξιῶν,

plane ridicula mihi accide-
rit, si quum inermis tuas
Lacedaemoniorum acies
fuderim, vnum scelestum
hominem non protriuerō.
Tum frustra vicerim in
Olympiis, et pugil. et pa-
laestrites.

§. CXXIV. Sed quid
hoc? an non philosophus
Thrasicles hic est? Profe-
cto ipsius est, promissa bar-
ba, subductisque supercili-
is, et magnum quiddam se-
cum murmurans accedit,
Titanicum obtuens, caesa-
riem per scapulas fluentem
ventilans, alter quidam
Boreas aut Triton, quales
eos Zeuxis depinxit.

§. CXXV. Hic ha-
bitu frugalis, incessu
moderatus, amictu mode-
stus, mane mirum quam
multa de virtute disse-
rit,

α) Ἐκπετάσας τὸν παύωνα] Character Philosophi, quem passim pro-
ponit, vt βίων περ in Piscat. in Catapl. Bourdelot.

β) Τιτανῶδες βλέπων] Id est vultu Titanico adspiciens; hoc est ter-
ribili toruque: Idem in Icaromenippo: At Iupiter admodum
terribiliter acriterque et Titanico me intuens vultu. Gilb. Cogn.

γ) Κόσμιος τὸ βαδίσμα] Sic in Harmon. βαίνειν ἐν ἑυθμῳ. Dixi ad
illud Petro. Incessus tute compositus. Sic in tractatu de Sal-
tat. et in Demonact. vita. et antea. Bourdelot.

ξιών, καὶ τῶν ἡδονῇ χαίρόν-
των κατηγορῶν, καὶ τὸ ὀλι-
γαρχεὺς ἐπαινῶν.

§. 126. Ἐπειδὴ λεσάμε-
νος ἀφίκοιτο ἐπὶ τὸ δεῖπνον,
καὶ ὁ παῖς μεγάλην τὴν
κύλικα ὀρέξειεν αὐτῷ, τῷ
ζωροτέρῳ δὲ χαίρει μάλι-
σα, καθάπερ τὸ λήθης
ὑδωρ ἐκπιῶν, ἐναντιώτατα
ἐπιδείκνεται τοῖς ἐωθινοῖς
ἐκείνοις λόγοις, προαρπά-
ζων, ὥσπερ ἰκτίνος τὰ ὄψα
καὶ τὸν πλησίον παραγκω-
νιζόμενος.

§. 127. Καρύκης τὸ
γένειον ἀνάπλεως, κυ-
νηδὸν ἐμφορέμενος, ἐπι-
κεκυφώς, καθάπερ ἐν
ταῖς λοπάσι τὴν ἀρε-
τὴν εὐρήσειν προσδοκῶν,
ἀκριβῶς τὰ τρύβλια
τῶ

rit, damnans eos, qui volu-
ptate capiuntur, et fruga-
litem laudans.

§. CXXVI. Postquam lo-
tus devenit ad coenam, pu-
erque ingentem illi cali-
cem porrexit, (meratiore
autem maxime gaudet,) perinde vt Lethes aquam
ehibens, a diluculariis illis
disputationibus diversissi-
ma quae sunt exhibet, dum
milui instar praecipit ob-
sonia, et proximum cubito
opposito arcens;

§. CXXVII. Mento in-
terim condimentis opple-
to, dum canum ritu ingur-
gitat, prono incumbens
corpore, perinde atque in
patinis virtutem inuentu-
rum sese speret, dumque
vsque adeo diligenter cati-
nos,

E 5.

γ) Τὸ ὀλιγαρχεὺς ἐπαινῶν] Φιλοχρήματοι isti philosophi καὶ ὑπαρκοὺς τὴν καρδίαν, nihil aliud in his dialogis laudant, quam τὸ ὀλιγαρχεὺς. Sic pag. seq. et passim, quibus tamen nihil vsquam satis. Bourdeler.

δ) Μεγάλῃ τὴν κύλικα] Sic Lapith. τῷ ζωροτέρῳ amariore, Amabant calices amariore. μεγάλην autem videtur esse κύλικα ὄναμα, vt apud Virg. Il. Aen. Achil. Tat. lib. 2. Idem.

ε) Τὸ γένειον ἀνάπλεως] Vt in Lapith. et Merc. Cond. quod. p. 22. dixit ἐμφορῶντα. Idem.

ς) Τὰ τρύβλια] Generaliter pro catinis apud Aristoph. vbi ta-

τῷ λιχανῷ * ἀποσμήχων,
ὥς μηδὲ ὀλίγον τῷ μυτῶ-
ν τῷ καταλίποι.

nos extergit indice digi-
to, vt ne paululum qui-
dem reliquiarum sinat ad-
haerere.

§. 128. Μεμψίμοιρος
αἰεὶ ὡς τὸν πλακῦντα ὄλον,
ἢ τὸν σὺν μόνος τῶν ἄλλων
λάβοι, ὅ, τι περ λιχνείας ἢ
ἀπλησίας ὄφελος, μέθυσος
ἢ πάροις ἐκ ἄχρης ὠδῆς
καὶ ορχηστῆος μόνον, ἀλ-
λά καὶ λαιδορίας, καὶ ἄρ-
γῆς προσέτι.

§. CXXVIII. Nunquam
non querulus, tanquam de-
teriorei. partem accepe-
rit, vel si totam placentam,
aut suem solus omnium
accipiat, qui quidem edaci-
tatis et insatiabilitatis est
fructus temulentus, vino-
que bacchatus, non ad can-
tum modo, saltationem-
que, verum ad conuicium
vsque et iracundiam.

§. 129. Καὶ λόγοι πολ-
λοὶ ἐπὶ τῇ κύλιν. τότε
δὴ καὶ μάλιτα περὶ σω-
φροσύνης καὶ κοσμιότητος,
καὶ ταῦτα, φησὶν, ἥδη ὑ-
πὸ τῷ ἀκράτῃ πονήρας
ἔχων, καὶ ὑποτραυλίζων *
γελοῖος. εἶτα ἔμετος *
ἐπὶ τέτοις.

§. CXXIX. Adhaec mul-
tus inter pocula sermo
(tum enim vel maxime) de
temperantia, sobrietate-
que, atque ista quidem lo-
quitur, quum iam a mero
male affectus, et balbutit
ridicule. Deinde vomitus
his accedit.

§. 130.

§. CXXX.

men interpretantur τὸ τρυβλίον εἶδος ὀξύβαφου ad Pac. ad Concio.
aliter etiam Hesych. *Bourdelaet.*

κ) Λιχανῶ] De indice digito, siue λιχανῶ Casaub. ad Athe. C. 13.
lib. 1. *Idem.*

γ) ὑποτραυλίζων] Ψελλίζων καὶ μηδὲν ἑνεσθρον λαλῶν. Interp. Ari-
stoph. ad Nub. *Idem.*

δ) Εἶτα ἔμετος] *Idem* Lapith, de his vomitibus copiose alibi. *Idem.*

§. 130. Καὶ τὸ τελευ-
ταῖον, ἀράμονοί τινες ἐκ-
φέρουσιν αὐτὸν ἐκ τῆ συμ-
ποσίᾳ τῆς αὐλητρίδος ἀμ-
φοτέραις ἐπελυμμένον.
πλὴν ἀλλὰ καὶ νήφων, ἔ-
δενι τῶν ποσίων παρα-
χωρήτειν ἂν, ψεύσματος
ἐνεκα, ἢ θρασυτήτος, ἢ φι-
λαργυρίας. ἀλλὰ, καὶ κο-
λάκων ἐς τὰ πρῶτα, καὶ
ἐπισηκῆ προχειρότατα, καὶ
ἡ γοητεία ^α προηγείται, καὶ
ἡ ἀνασχυντία παρομαρτεῖ.
καὶ ὅπως πάνσοφον τὸ χρῆ-
μα, καὶ πανταχόθεν ἀκρι-
βές, καὶ ποικίλως ἐντελές.
οἰμάζεται τοιγαρὲν ἐκ εἰς
μακρῶν ^β χρησὸς ὢν.

§. 131. Τί τέτο; πα-
παί, χρόνιος ἡμῖν θρασυ-
κλῆς. ΘΡΑ. Οὐ κατὰ ταῦ-
τα, ὦ Τίμον, τοῖς πολλοῖς
τέτοις ἀφίγμαι, ὥσπερ οἱ
τὸν πλεῖτόν σε τεθιπότες,
ἀργυρίε, καὶ χρυσίε, καὶ δει-
πῶν πολυτελῶν ἐλπίδι συν-
δεδραμήκασι, πολλὴν τὴν
κολακείαν ἐπιδειζόμενοι
πρὸς

§. GXXX. Postremo sub-
latum eum de conuivio ef-
ferunt aliqui, ambabus ma-
nibus tibicinae inhaeren-
tem, quanquam alioqui ne
sobrius quidem vlli prima-
riorum cesserit vel menda-
cio, vel confidentia, vel
avaritia. Quis et inter af-
sentatores primas tenet, pe-
ierat promptissime, anteit
impostura, comitatur im-
pudentia. In summa pror-
sus ad mirandum quod-
dam spectaculum est omni
ex parte exactum, varie-
que absolutum: proinde
non eiulabit clarius videli-
cet, quum sit modestus.

§. CXXXI. Quid hoc?
papae, tandem nobis Thra-
sycles? ΤΗΡ. Non hoc a-
nimo ad te venio, Τιμόν,
quo plerique isti, qui ni-
mirum opes admirati tuas,
argenti, auri, opiparorum
conuiviorum adducti spe,
concurrunt, multaque af-
sentatione deliniunt te,
ho-

α) Γοητεία] Hanc passim rugonibus istis exprobrat, ut in Piscat.
in Catapl. Bourdelot.

β) Οὐκ εἰς μακρῶν] Breui. Idem.

πρὸς ἄνδρα, εἶον σὲ ἀπλο-
ῖκόν, καὶ τὸν ὄντων κοινα-
νικόν.

§. 132. Οἶδα γὰρ ὡς
μάζα· μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἰ-
κανόν, ὄψον δὲ ἡδίζον, θύ-
μον, ^a ἢ κάρδαμον, ^e ἢ
ἐπότε τρυφῶν ὀλίγον τῶν
εὐλῶν. ποτόν δὲ ἡ ἐννεά-
κρενος. ^f ὃ δὲ τριβῶν ἔτος,
ἥ βέλει πορφυρίδος ἀμεί-
νων. τὸ χρυσίον μὲν γὰρ
ἐδὲν τιμιώτερον τῶν ἐν τοῖς
αἰγιαλοῖς ψηφιδῶν μοι δο-
κεῖ.

§. 133. Σὲ δὲ αὐτὲ χά-
ριω ἐξάλην, ὡς μὴ διαφθεί-
ρῃ σε τὸ κάκιστον τῆτο καὶ
ἐπιβελότατον κτήμα ὃ
πλεῖστον, ὃ πολλοῖς πολλὰ
κις αἰτίως ἀνηκέστων συμ-
φο-

hominem videlicet simpli-
cem, facileque imparti-
tem id quod adest.

§. CXXXII. Siquidem
haud ignoras, offam mihi
in coenam sat esse, tum ob-
sonium suaviſſimum, cepe
aut nasturtium, aut si quan-
do lubeat lautius epulari,
pusillum falis. Porro po-
tum fons Athenis nouena
faliens venis, suppeditat.
Tum pallium hoc quavis
purpura potius. Nam au-
rum nihilo magis apud me
in precio est, quam calculi,
qui sunt in littoribus.

§. CXXXIII. Sed tua
ipſius gratia huc me contu-
li, ut ne te subuerteret pel-
ſima iſta atque inſidioſiſſi-
ma res, opulencia, quippe
quae multis ſaepe numero
immedicabilium malo-
rum

ε) Μάζα] Pro quouis genere panis. Tenuiorum eibus, unde mi-
rum, Carionem. μάζαν accepisse pro delicatiori cibo. Fuere qui-
dem μάζα in deliciis, sed compositae. Aristoph. Hesiod. Athen.
Hesych. Suid. Bourdesot.

δ) Θύμον] Male θυμόν antea, qua loquendi formula passim vitur.
Idem.

ε) Ἡ κάρδαμον] Dixi ad illud Petronii: Nasturtii succum. Idem.

ς) Ἐννεάκρενος] Fons Athenis, qui ab aliis dicitur καλλιρόη. De
quo interp. Aristoph. male apud Hesych. ἐννεάκρενος dicitur. Hac
de re legendus Thucydides, qui rem totam indicat, et Portus
interp. Idem.

Φορῶν γεγεννημένους. εἰ γάρ
μοι πείθοιο, μάλιστα ὅλον
εἰς τὴν θάλατταν ἐμβα-
λεῖς αὐτόν, ἔδεν ἀναγκαῖον
ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὄντα, καὶ τὸν
φιλοσοφίας πλεῖτον ὁρᾶν
δυναμένω. μὴ μὲν τοι ἐς
βάθος ὧ γὰρ δέ, ἀλλὰ
ὅσον ἐς βεβῶνας ἐπεμ-
βαῖς, ὀλίγον πρὸ τῆς κυ-
ματώδους γῆς, ἐμὲ ὁρᾶν-
τος μόνου.

§. 134. Εἰ δὲ μὴ τῷ-
το βάλες, σὺ δὲ ἄλλον
τρόπον ἰαμένω κατὰ τά-
χος ἐκφόρησον αὐτόν ἐκ
τῆς οἰκίας, καὶ μὴδ' ὀ-
βολὸν αὐτῷ ἀνῆς, ἢ δια-
δίδες ἅπασιν τοῖς δεομέ-
νοισι, ὧ μὲν πέντε δραχ-
μαῖς, ὧ δὲ μναῖν ὧ δὲ
τάλαντον. εἰ δέ τις φι-
λόσοφος εἴη, διμοιρίαν ἢ
τριμοιρίαν φέρεσθαι δίκαι-
ος, ἐμοὶ δὲ, καὶ τοι ἐν
ἐμαυτῷ χάριν αὐτῶ, ἀλλ'
ὅπως μεταδῶ τῶν ἐταί-
ρων τοῖς δεομένοις, ἱκα-
νὸν

rum extiterit causa. Ete-
nim si me audies, potissi-
mum opes vniuersas in
mare praecipitabis, vtro-
te quibus nihil sit opus bo-
no viro, quique philoso-
phiae possit opes perspicere.
Ne tamen in altum o-
bone, sed ferme ad pubem
vsque ingressus, paulo ultra
solum fluctibus opertum,
me quidem vno spectante.

§. CXXXIV. Quod si
hoc non vis, tute igitur eas
potiore via ex aedibus eji-
cito, ac ne obuium quidem
tibi facias reliquum, vide-
licet largiens iis, quicun-
que opus habent, huic
quinque drachmas, illi mi-
nam, alii talentum. Si vero
quis philosophus fuerit,
duplam aut triplam porti-
onem ferre dignus est.
Quanquam hoc quidem
mihi non mea ipsius gra-
tia peto, sed quo amicis, si
qui egebunt, donem, sat est,
si

g) Καὶ μὴδ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀνῆς etc.] Καὶ μὴδ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀνῆς etc.
αὐτῷ, αὐτῷ, nempc ἐν τῇ οἰκίᾳ, siue ὅποι. Marfil.

τὴν αὐτὴν τὴν πῆραν ἐμπλή-
σαι παύχους, εἰδὲ ὅλως δύο με-
δίμους χωρῶσαν αἰγυνητικὰς. ὁ-
λγαδικὴ δὲ καὶ μέτριον χρὴ εἶναι
τὸν φιλοσοφῶντα, καὶ μηδὲν ὑ-
περ τὴν πῆραν φρονῶν.

§. 135. TIM. Ἐπειδὴ ταῦ-
τά σε, ὦ Θρασύκλας, πρὸ γὰρ
τῆς πῆρας αἰδοῦ, φέρε σοι τὴν
καταλήν ἐμπλήσω πομπύλων, ἐπι-
μετρούμενος τῇ διατάξει.

§. 136. ΘΡΑΣ. ὦ δημο-
κρατία, καὶ νόμοι, καί μεθ' αὐ-
τὰ τὰ κατὰ τὰ ἐν ἐλευθέρῃ
τῇ πόλει; TIM. Τί ἀγανακτῶς
ἀγαθὴ Θρασύκλας; μὴν παρα-
κίνασθαι σε; καὶ μὴν ἐπεμβαλῶ
χοίρικας ὑπὲρ τὸ μέτρον τέλειαι.

§. 137. Ἀλλὰ τί τῶτο;
πολλοὶ ζυγέρχονται. Βλεψίας
ἐκείνους, καὶ Λάχης, καὶ Γν-
φης, καὶ ὅλως τὸ σύνταγμα
τῶν αἰμωζομένων; ὡς το τί ἐκ
ἐπὶ τὴν πέτρην ταύτην ἀνελ-
θῶν, τὴν μὲν διέλλαν ὀλίγον
ἀνακαύω πόλει πεποννησίαν;
αὐτὸς δὲ ὅτι πλάττω λίθους
ζυμφορήσεις, ἐπιχολαζῶ πά-
ρῳ. ἀντί; ΒΛΕΨ. Μὴ
βέβηλε, ὦ Τίμον, ἄσιμην γάρ.
TIM. Ἄλλ' ἐν γὰρ ἀναμωτί γε
ὑμῶν, εἰδὲ ἄνευ τραυ-
μάτων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

si modo peram hanc largitione
tua expleveris, ne duos qui-
dem modios Aegineticos capi-
entem. Nam paucis conten-
tum, modestumque convenit
esse eum qui philosophatur,
neque quicquam ultra peram
cogitare.

§. CXXXV. TIM. Equidem
ista, quae dicis, probo Thrasy-
cles, ergo si videtur, priusquam
peram expleam, age tibi caput
opplebo tuberibus, postea-
quam ligone sum mensus.

§. CXXXVI. TH. O libertas,
o leges, pulsamur ab impurissi-
mo libera in civitate? TIM.
Quid stomacharis o bone Thra-
sycles? num te defraudaui?
Atqui adiciam ultra mensu-
ram Chaenices quatuor?

§. CXXXVII. Sed quid hoc
negocii? Complures simul ad-
veniunt, Blepsias ille, et La-
ches et Gniphon, et breviter
agmen eorum, qui vapulabunt.
Itaque quin ego in rupem hanc
conscendo, ac ligonem quidem
paulisper interquiescere sino
dudum fatigatum? Ipse vero
plurimis congestis saxis, pro-
cul eos lapidum grandine pe-
to. BLE. Ne iace o Timon, ab-
imus enim. TIM. At vos qui-
dem nec citra sanguinem,
nec absque vulneribus.

FINIS.

INDEX

INDEX

Potiorum Verborum & Phrasium,
quae in Timone Luciani
reperiuntur.

Numerus notat §§ marginales.

Α.

Α γυνή τύχη	80	ἀγνέειν συμφερόν γινώσκω.	
Ἀγανακτέω κατὰ τινας	34	vos	133
45. ταῦτα ἀγανακτῶ 44. τί		ἄντα	48. 94
ἀγανακτῶς	135	ἐν Ἀκαρῶ χρόνῳ	8. 58
Ἀμαπαῖτω ἄθλιος	32	Ἀμαρῶς 43. ἀμαρῶς πᾶσι ἐφ-	
Ἀμειν τὸ πένθος	46	γὴν	7
Ἀνασσει καὶ ξηροὶ τὸ εἶμα	45	Ἀποῶν	48
Ἀγονος καὶ εἶρα	43	Ἀποντίζειν	27
τὸ Ἀγρον καὶ τραχὺ	82	ὁ Ἀκρτος sc. οἶνος. ὑπὸ τῷ α-	
Ἀγχόνη. ἀγχόνη ἂν τὸ πρῶγμα		κράτε ποτῆρος ἔχων	129
γένοιτο αὐτοῖς	103	Ἀκρισία περὶ τὰς φίλας	20
Ἀδικῶν. εἰδὲν ἀδικῶν. 40. εἰδὲν ἀ-		Ἀκροβολίζεσθαι 104. ἀκροβολι-	
δικήσας 93. ὅρα, ἃ τι σε ἡδέ-		σμός 7. Ἀκρόπολις 119. 122. 123	
κηκα 90. ἡδίκημαι τῷτο ὑπὸ		Ἀκώλυτος ἢ ἔξοδος	48
σῷ	91	Ἀλφίτα. ἱκανὰ καὶ διαρκῆ ἔχω	
Ἀθηνᾶ	119	τὰ ἄλφίτα παρὰ τῆς δαίλ-	
Ἀγινητικός	134	λης	87
Ἀγῶν πιότατα	23	Ἀμαυρός	38. 61
Ἀιθαλίω παρανός	2	Ἀμβλυώττω	6. 67
Ἀιδόμενον πῦρ	97	τὸ Ἀμελές	39
Ἀίρειν τινα αἰ ὕψος	12	Ἀμειβόμενον πρὸς τινα.	26
Ἄστιος. μοιρίων κακῶν μίσι ἄστιος		Ἀμελητός	23
στοι κατέει 85. ἡδίστος ἀπαι-		Ἀμελητὶ	38
των ἀτίθῃ σοι κατέει 90. ὁ		Ἀμιξία πρὸς ἄπαντας	99
πλεῖτος πολλοῖς πειθαίμα αἰτίας		Ἀμφοτέρω	130
		Ἀμφο-	

I N D E X.

Ἀναγκαῖος, ἔδεν ἀναγκαῖόν τινα	Ἀξιος, ἄξιος τῷ πλατῶν 59. 288
133. πᾶν ἀναγκαῖον ποιεῖν 9	ὀβολῷ ἄξιος 59. 61. ποδῶ
τὰ ἀναγκαῖα παρέχειν 86	ἄξιος 76
Ἀναδέχεται φροντίδας 93	Ἀοιδίμος 3. 90
Ἀναιμωτὶ καὶ ἄντι τραυμάτων 137	Ἀπαλάττομα καλακίας καὶ
Ἀναίσιος ἐγὼ σοι 91	ἐπαίνων φορτικῶν ἀπὸ ἡλλαγμῆ-
Ἀναφρεῖν θησαυρὸν 95. ἀνελί-	νος 101
σαι ibid.	Ἀπανθρεύς 84
Ἀνάκειον 28	Ἀπανθρωπία 101
Ἀνάκτορον 57	Ἀπειλῶν 35
Ἀναγκαῖος 27	Ἀπειρόκαλος 57
Ἀνάληγτος τὴν ὁσφύν 33	Ἀπέσβη ab ἀποσβέννυμι 3
Ἀναπετῶν τὰς θυράς 34. 69	Ἀπέχεται τοπαράπων 41
Ἀναπέφνηται ex ἀναφύναται 2	Ἀπηλαγμένους ex ἀπαλάττομα
Ἀνάπλιος 127. ἀνάπλιος φρον-	τιδος 101
τίδος 35	Ἀπηνῆς καὶ κρυτερός λόγος ἰ. μὴ-
Ἀναπληρεῖν τὸ κρηνὸς τῷ μέτρῳ 1	δος 84
Ἀναρρίπτειν 16	Ἀπίθανος ὤν. 5. ἀπίθανά σε
Ἀνασσεύειν. ἀνασσεύομαι τὴν	ταῦτα 123
ἐπὶ τῷ μετώπῳ κόμην 124	Ἀπλοῖκος ἀνὴρ 131
Ἀνατάνειν τὰς ὀφθαλμοὺς 124	Ἀποβλέπειν εἰς τι ἰ. τινα 24. 64
Ἀναφαιαντίας 110	πρὸς ἐαυτὸν 78
Ἀνδρία 100	Ἀπόβλητος, ἐκ ἀπόβλητου ὄντος
Ἀνδριώτατοι πόνοι 86	88
Ἀνδριώτης 16	Ἀπογυμνάω 67
Ἀνεγρόμενος, Sync. pro ἀνεγει-	Ἀποδάσκειν pro ἀποτελεῖν 76
ρόμενος 96	Ἀποδεικνύν 75
τὸ ἀναιμῶν. (ὑπαρκτικῶς) ἀνέ-	Ἀποδύρομαι 35
ργος 39	Ἀποκλείειν 34
Ἀνέρας 38. 67	Ἀπολαμβάνειν, τὴν ἴσιν ἀπολά-
Ἀνέχεται, ἐκ ἀνέχεται ζῶντα	βοῦν 102
pro ζῆν 64	Ἀποπειρᾶται 58
Ἀνέχεται τινα ὀλίγα λέγοντα 89	Ἀπορεῖν πρὸς τὰ μέτρα 1
Ἀνήκετος 133	Ἀπορροπῶντες 31
Ἀνὴρ, ἀνδρὸς βίον ζῶν 78. ἀνὴρ	Ἀποσείν, ἀποσείναι βαδύν
ἐργάτης 79	ὑπὸν 16
Ἀνδραγαθία 96	Ἀποσμήχαν 127
Ἀντιβροντῶν 5	Ἀποσῆναι τῶν πόρων 80
Ἀντιλαβὴν παρέχεται 71	Ἀποσομᾶται 27
Ἄνω καὶ κάτω πλανῶνται 60	Ἀποτος

S V P R A T I M O N E M.

Ἄποτος καὶ ἄγευστος καὶ ξηρὸς τὸ τόμα	45	Βαθυκήτης	65
Ἀποτρόπαιον θάλαμα	14	Βαρύβρομος βροντή	2
Ἀποφαίνειν 9. 77. πλυσίας ἐκ πενεσμάτων 12. ἐπίφθορον ἀπο- φύνας	85	Βαρὺς ἐκ τοῖν σκαλοῖν	4
Ἀποφράς ἡμέρα	100	Βασιλεὺς ὁ περσῶν	97
Ἀργειφόντης. Mercurius	76	Βίος. ἀνδρὸς βίον ζῶν	78
Ἀργεῖς κεράνυος	2	Βλεψίας	137
Ἄρειος πάγος	108	Βοηδρομίῳ	10
Ἀρισίδης	59	Βορά	20
Ἀριστεύειν. ἤρισεσσε ὑπὲρ τῆς πό- λεως πρὸς Ἀχαρνέας	117	Βορός. γυπῶν ἀπάντων βορώτα- τος	106
Ἄροτος παίδων	43	Βαβῶν	133
Ἀρπυιαί	45	Βενδύεδα	24
Ἀρτίπας	59. 63	Βῶλος	79
Ἀρχή. εἰδὲ τὴν ἀρχὴν, nullo pacto	65	Γ.	
Ἀσκαρδαμυκτί	37	Γαμῶν. γαμῶν νόμος	42
Ἄσμα	107	Γάτω καὶ ὅμορος	101
Ἀστροπητής. Iupiter	1	Γελοῖα πάσχειν	123
Ἀσχαλία	24	Γένειον	127
Ἀσώματα	25	Γενέδα πένητα	12
Ἀτοκα ποῖαν	37	Γεννάδας	49
Ἀτλ. ἄλλα ἄτλ. pro ὅσα	69	Γενοαύτατος τῶν θεῶν ζεῦς	9
Ἀυτεβορέας τις	124	Γηδῖον	74
Ἀυτοπριάσπον κύβδος	67	Γιγαντολέτωρ	10
Ἀυχμῶν	17	τὸ Γιγνόμενον	114
Ἀφραῖν τὴν τροφὴν ἀπὸ τῆς φά- ρυγγος	45	Γναθωνίδης	105
Ἀφικνέομαι. ἀφικέδα ἐπὶ τὸ δάπνον	126	Γνίφω	137
Ἀχαρισίαν ἀποδάξασθαι πρὸς τι- να	27	Γοήτεια	130
Ἀχαρνῆς	117	Γυναῖκα εἰς οἰκίαν παραλαβῆν	43
B.		Δ.	
Βαδίζειν ὁδῶ	13	Δανίη	36
Βαδὺς ὕπνος	16	Δαναῖδες εἰς Δαναῖδων πῖθον ὑδροφορῶν	47
Βαδείας καταφέρειν	65	Δείδια. ex δαῖδα	96
		Δῶπνον πολυτελές 131. ἱκανόν 132	
		Δεκάπηχος κεραυνὸς	10
		Δεκατάλαντος διαρεῖα	32
		Δέλτος	53. 55. 56
		Δεξιέδα	101
		Δόμοι. εἰδὲν ἑμῶν δόμοι	83.
		F	
		Δεν.	

I N D E X

Δευκαλίων 8. Δευκαλίωνες	11	Δυσέμετον χρήμα	61
Δῆλος. δῆλος ὢν 43. δῆλος ᾧ συ-		Δυσκάδεκτος πλῆτος	71
κοφαντῶν	123	Δυσφύλακτος	24
Δημέας	114. 120	E.	
Δῆμος παροξυνθεῖς	86	Ἐγκαλῶν	92
Διὰ τῶν δακτύλων δραπέτευειν	71	Ἐδίδετο ex δῶ	114
Διᾶγειν ἰνδαμονέστατα	93	Ἔθος ἀρχαῖον	9
Διαρκής	87	Εἰκότα	33
Δικρήγγυδα ὑπὸ τῷ φθόνῳ	94	Εἰπᾶν. ἐπὶ μὲν ἀπᾶν	20
Διάσια	18	Εἰρεσία τῶν πλερῶν	95
Διατελᾶν c. particip.	78	Εἰσηγγῆσαι τὸν νόμον	102
Διαφευκτικός	71	Εἰσρέω. εἰσρῆναι	46. 47
Διαφθεῖραι in πυρὶ	102	Εἰς τὸ ἄπαξ	48
Διᾶχρυσος	66	Εἰς ὑπερβολὴν	37
Διδάσκαλος τῶν ἀρίστων ἡ πενία	78	Εἰώδαμεν ex ἔθω	18
Διξιέναι λόγας 17. μυρία ὅσα		Ἐκείτη adverb.	7
περὶ ἀρετῆς διαξιῶν	125	Ἐκντόμβη,	18
Διδύραμβος	107	Ἐκδιώκειν τῆς οἰκίας	26
Δίκαια πάσχειν	111	Ἐκχειρία	7
Δικαιολογᾶν πρὸς τινα 89. Δι-		Ἐκηβύλος	3
καλογῶντες	29	Ἐκκλησιαστής	86
Δικαδότης	22	Ἐκκοφῆσαι τὰ ὦτα	6
Δίκην δένααι 27. καλὴν 45. δώ-		Ἐκμυζᾶν τὸν μυελόν	21
σεις ἐν ταίχει τὴν δίκην	122	Ἐκπετάννυμι. ἐκπετᾶσαι τὸν	
Δίκρανα	31	πύργον	124
Διμοιρία	134	Ἐκπεφυκώς ab ἐκφύω	71
Διφθερίας	22	Ἐκτετηκυίας ex ἐκτήκεω	45
Δοκέω. δέδοκται τῇ βαλῇ	119	Ἐκτρέπεσαι ἐτέρων	14
διδόχθω	99. 101. 102	Ἐφέρεσαι τῷ συμποσίῃ	8. 130
τὰ δοκῶντα	61	Ἐκχέειν τὸν πλῆτον, ἕς τε	12
Δορυφόρος	74	Ἐλεγῶ ἀδειν	107
Δρᾶν, τε ἀξιόλογον	75	Ἐλελήθεις ex λανθάνω	49
Δραπέτης	44	Ἐλέκ βωμός	99
Δραπέτευειν. πλῆτος ὥσπερ ἰγχι-		Ἐνύθερος. ἐ καθαρῶς ἐλευθε-	
λεις, ἢ οἱ ὄφεις διὰ τῶν δακτύ-		ρος	122
λων δραπέτευει	71	Ἐμβάλλειν τινα ᾧς τὰ πράγμα-	
Δρόμων	56	τα	93
Δυνατός εἰμι	34	Ἐμβρόντηται ποιηταί	1
Δυσάντητος θεῖμα	14	Ἐματος	129
Δυσίεως	65	Ἐμη-	

Ἐμμημενῶς	185	Ἐπιβάλλειν τὰς χάρας τινι	10
Ἐμμένειν, ἀνδρικῶς ἐμμένωμεν		Ἐπιβολαί σημάτων	34
αὐτοῖς	102	Ἐπιβελότατον κτῆμα	133
Ἐμπαροινῶν	38	Ἐπιβραδύνειν	108
Ἐμπέπρηται ex ἐμπρήθω	122	Ἐπιβύω, ἐπιβυσάμενος τὰ ὕδα	25
Ἐμφανής, τ᾽ ἐμφανές	95	Ἐπιγονή	8
Ἐμφορεῖσθαι	127	Ἐπιδεικνύμαι ποδὴν κολακείαν	
Ἐμφράττειν	48	πρὸς ἄνδρα	131
Ἐνάπτομαι	14	Ἐπιδεῖξά τινα χολήν	16
Ἐναίω	16	Ἐπὶ κεφαλὴν βαπτίζειν	102
Ἐνδαιτᾶσαι	98	Ἐπικεχνηότες ex ἐπιχαίνειν	45
Ἐνεαίκερος	132	Ἐπικερῶν τινι 12. 99- ἐπικερῶν-	
Ἐντευζόμενος ab ἐντυγχάνειν	46	τες 21. ἐπικηρία	110
		Ἐπὶ κύλιαι λόγοι	120
Ἐντμηθῇ ex ἐντέμνω	55	Ἐπιμελεῖσθαι 40. τινος	84
Ἐντυγχάνειν τινι 66. ἐντυχᾶν		Ἐπιμελῶς, εὖ μάλα ἐπιμελῶς	21
τινι	13	Ἐπιμενηνότες ex ἐπιμαίνομαι	65
Ἐξαντλᾶν 46. Ἐξαντλεῖσθαι	44	Ἐπιμενίδης, ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην	
Ἐξετάζειν, ἄγε τὰ ληθῇ ἐξετά-		κοιμᾶσθαι	16
ζοις	39	Ἐπιμετρῶν	135
Ἐξεργάζομαι, ἀκριβῶς πρὸς ἀρε-		Ἐπιορκᾶν, ἐπιορκᾶ προχειρότα-	
τὴν ἐξεργασμένος	77	τα	130
Ἐξωθῆναι, δικράνοισ με ἐξιώθαι		Ἐπιπηδᾶν	111
τῆς οἰκίας	31	Ἐπιπολάζειν	25
Ἐξωρος	55	Ἐπιρῶσθαι	46
Ἐπαγρυπνᾶν	38	Ἐπιρῶννυμι, ἐπιρῶσάν μοι σε-	
Ἐπακέειν τῶν ἐυχῶν	80	αὐτὸν	95
Ἐπανατάναι	4	Ἐπίσημον χρυσίον	96
Ἐπαντλᾶν	47	Ἐπιστρέφειν τὸν Δία	29
Ἐπάρετος	43	Ἐπιτήδειοι πρὸς οἰμωγὴν	88
Ἐπεγάρειν μῖσος	85	Ἐπιτιθέσθαι μέτρον τῷ πράγμα-	
Ἐπειλημμένος ab ἐπιλαμβάνω	130	τι	41
Ἐπελπίζω	54	Ἐπίτριπτος 89. ἀπάντων ἀνθρώ-	
Ἐπεμβάλλειν τι ὑπὲρ τὸ μέτρον	136	πων ἐπιτριπτότατος	106
		Ἐπιχαίνειν, ἐπικεχνηότες μόνον	
Ἐπενεγκᾶν ex ἐπιφέρω	101	τῷ χρυσίῳ	45
Ἐπεργάζεσθαι τὸν ἄγρον	87	Ἐπιχυλαζᾶν	137
Ἐπιγαγόμεθα ex ἐπάγω	72	Ἐπίχειρα	9
Ἐπιβαίνειν τῆς χώρας	73	Ἐπιχειρῶν τυρκινίδι	122

I N D E X

Ἐπίχρυσος ἑυμορφία	68	Ἐωθινός	126
Ἐρᾶν εἰς ὑπερβολὴν 37.	ἱραδαίς	Ἐωλος	4
πολλάκις	42	Z.	
Ἐργάζεσθαι τὴν γῆν 14.	τί περί	Ζηλοτυπαῖν 34.	ζηλοτυπαῖν ἱαν-
τινα	33	τὸν 38.	τὴν γυναῖκα 42
Ἐρεχθίδης Φυλῆ	114	Ζώπυρόν τι τῷ ἀνδρωπίνῃ σπέρ-	
Ἐρίγδαπος . Iupiter	1	ματος	8
Ἐριδες λόγων	25	Ζωροτέρῳ χαίρειν. sc. εἴνῳ	126
Ἐρισμάραγος ἀστραπή	2	H.	
Ἐρμῆς κερδῶς	96	οἱ Ἥδονῃ χαίροντες	125
Ἐρῶμενος ex ῥώννυμι	78	Ἥδυπάδεια	85
Ἐσταλὴν ex εἶδω. huc me con-		Ἦν pro ἐσὶ	29
tuli	133	Ἦν διδῶ Θεός	121
Ἐτιάω	18	Ἠλιαία	119
Ἐταιροῖς ζεὺς	1	Ἠλίβατος πέτρα	65
Ἐτερεῖαν	52	Ἠρίστου ex ἀριστεύειν	117
Ἐυαδίκητος	77	Ἠρακλῆς	108
Ἐυγενής. εὐγενέστερος τῷ κεκρο-		Ἠφαίει ex ἀφίημι	34
πος ἢ κόδρα	58	Θ.	
Ἐυκαταφρόνητος	77	Θαῤῥᾶν. θάρρει τάτγ' ἔνεκα	72
Εὐλογόν τι ποιεῖν	39	Θάττον	4. 68
Εὐμορφος. εὐμορφότερος τῷ Ni-		Θαυμάζειν τὰ ἐ θαυμασῶ	70
ρίως	58	Θερμαργὸς ἀνὴρ	5
τὸ Εὐνοϊκόν	39	Θεωρεῖν εἰς ὀλυμπίαν	117
Εὐπράττειν- πρὸς τὴν ἀξίαν εὐ-		Θόρυβος πολλὸς	24
πράττοντες	15	Θρασυκλῆς	131
Εὐπρόσωπος καὶ ἐπάρετος κόρη	43	Θρασύτης	130
Εὐσταλής	125	Θρασυκλῆς	124
Ἐυωχᾶν	101	Θρυαλίδιον	38
Ἐφέσιος. Iupiter	1	Θύννος ἐκ μυχῆ τῆς σαγῆνης δια-	
Ἐχεκρατίδης	18. 102. 116	φυγεν	56
Ἐχόμενον τῆς χλαμύδος ἐπεδαί		Θωπένειν	86
τινι	73	I.	
Ἐχω ἀπᾶν 51. μὴ ἔχει ῥαδίως		Ἰερὰ τέλεια	18
ἀπολυθῆναι 71. ἔχων κακῶς		Ἰέρεια	43
ὑπὸ τῆς τροφῆς 76. ὡς ἔχεις		Ἰεροσυλῆντες	24
93. ἔχειν ὄπλα 118. ἔχων πο-		Ἰκανός. ἐμοὶ τᾶτο ἱκανόν 132.	
νήγως	129	134. ἱκανὸν καὶ διαρκῆ ἀλφίτα	
Ἐὼ λέγειν	10	87. ἱκανὴν ἀπολάμβειν	37
		Ἰμε-	

Ἰακτεύειν τινα	92. 102.	27. εχ κατάγω τὸ κατεπαῖ.	
Ἰακτῖνος	126	γον	112
Ἰζώδης	71	Κατέχω. ἄγνοια καὶ ἀπάτη κα-	
Ἰππόνικος	59	τέχασι τὰ πάντα	66
Ἰσος, τὴν ἴσιν ἀπολαμβάνειν	102	Κατοίσω εχ καταφέρω	123
Ἰοχαίμων Φάρμακον	108	Κατ' ὀλίγον	9
Ἰξ, ἐξ	108	Κάραν τὸ ἦπαρ	20
K.		Κεκονιμένοι εχ κονίω	103
τὸ Καινότετον	38	Κέκροψ. κέκροπος ευγενέστερος	58
Καὶ προσέτι	38	Κέρδος παράλογον	60
Καὶ ταῦτα	30. 31. 43	τὸ Κεχηνός τῷ ῥυθμῷ 1. τὸ Κε-	
Καλός, ἀντὶ τῷ σπαδαίῳ	19	χηνός τῷ πίδα 47. τὸ Κε-	
Καλὸς κῆραδός	116	χηνός ἐμφράτταν εχ χαίνω 48	
Καλῖας	59	Κεχηνότες, hiantes	54. 56
Κάμνω 86. μὴ κάμης	95	Κιβώτιον	8
Καπνὸς ποιητικὸς	2	Κλέων	73
Κάρδαμον	132	Κνίσσαν τιος ἐν ῥησὶν ἔχαν	23
Καταγοητεύαν	91	Κόδρος. Κόδρος ευγενέστερος	58
Καταγυμνάζαν	86	Κοιμῶνται. ὑπὲρ τὸν ἐπιμανίδην	
Καταδικάζουσαι	214	κοιμῶνται	16
Καταδύναν	8	Κοινωνικός. τῶν ὄντων κοινογι-	
Καταλείδω ὑπὸ μοχλοῖς καὶ		κός	131
κλασί, ἢ σημάων ἐπιβολαῖς	34	Κολακαία. ποδὴν κολακαίαν ἀ-	
Κατάκλασος πλέτος	40	ποδακνύου πρὸς ἄνδρα	131
Καταληφθεὶς τὴν ψυχὴν	70	Κόλακες, εἰ ἐπὶ τῆς τραπέζης	
Κατάλυσσις τῶν ἐδῶν	99	μείνον	111
Καταμαρμαίρην	43	Κολυττῆς	5. 18. 102. 116
Καταμερίζαν εἰς ποδῶν	31	Κόνδυλος	135
Καταμύσαι	24	Κορύβαντες	96
Καταπίναν προ καταφυγῶν	56	Κορυβαντιζῶν	65
Καταπύγων οἰκίτης	55	Κοτκινηδόν	7
Κατασήπαν, αἰτίως	40	Κόσμιος τὸ βᾶδισμα	125
Κατὰ σπαδὴν	46	μέγα κεκραγένη 29. μὴ κέ-	
Κατασηναὶ πλέσιον ἐκ πενισά-		κραχθε 123. ἀκράζω.	
τα	29	Κρητες	16
Κατὰ τὰ αὐτῷ δοκῆντα	61	Κριθῇ	37
Κατὰ τάχος	26. 133	Κροῖσος 97. πλεσιώτερος συνάμα	
Καταφέραν τινι πληγὴν	123	κροίσων ἐκκαίδεκα	58
Κατέγω, 113. εἰ κατεγυμένος			

I N D E X

Κρόνος. Κρόνος καὶ Ῥέας sc. υἱός.		M.	
Iupiter.	16	Μάζα ἔμοι δᾶπνον ἱκανόν	138
Κύκλωπες	48	ὑπὸ Μανδραγόρα καθεύδων	6
Κύκνων ὠδικώτερος	110	Ματίξιε ex ματίξω	57
Κύλιξ 126. λόγος πολλοὶ ἐπὶ τῇ		Ματρωπεύων	42
κῆλκι	129	Μεγάβυζος	56
Κυματώδης γῆ	133	Μεγακλῆς	ibid.
Κυνηδὼν ἐμφορεῖσθαι	127	Μεγαλόδωρος	52
		Μέδυσος καὶ παῖρες	128
		τὰ Μαρακινῶδη	88
		Μελαγχολᾶν	22. 81.
Λάβω ex λαμβάνω	60	Μεμφίμοιρος	34. 128
Λαθραίως	38	Μεταφρενόν	123
Λακεδαιμόνιοι	123	Μετσεικίξω. παρ ἑτέρω πρὸς	
Λακτιξέσθαι	44	ἕτερον	53
Λάλος ἄνθρωπος	17	Μετονομάζαν	56
Λαμβάναν. λαβῶν καὶ 35		Μέτρια περὶ ἑαυτῆ λέγαν	118
παρά τινος πληγὴν λαμβά-		Μετρίαν	111
νων 122. καὶ ἄλλην λάμβα-		Μέτρον ἐπιτιθέσθαι τῷ πράγμα-	
νε	123	τι	41
Λαμβάνω. λάβω τινι ἐμπεισὼν	60	Μίδαο	97
Λάροι	32	Μικρόσομον λυχνίδιον	38
Λαφύσσαν	44	Μισάνθρωπος	84. 101
Λάχης	137	Μίσθωμα. μέγα τὸ μίσθωμα ἂν	
Λέγαν. μὴ μακρὰν μηδὲ μετὰ		πολαβῶν	55
προσιμίων λέγαν 89. ὀλίγα		Μισόθεος	84
λέγαν	ibid.	Μονήρης διάτα	99
Λῆος	71	Μόνον ἔχει	31
Λήθη	126	Μορφότερος Νερίως	58
Ληαῶν	6	Μυθολογέμενα	16
Λίθοις βάλλαν	79	Μυρία ὅσα	125
Λιθοκόρητος	66	Μυτισητὼν	127
Λῖνον	55		
Λιχανός	127	N.	
Λιχρία καὶ ἀπληγία	128	Νενικηκίς ex νικᾶν	50
Λόγων ἔριδες	25	Νεοδιδάκτος	107
Λυγκιὺς	61	Νεόπλατος	18
Λύκει μύνοις	99	Νεοττοὶ τετριγότες	54
Λυκω εὖς	8	Νέτωρ	112
		Νεφέλη-	

Νεφεληγγέτης. Iupiter.	1	Ὀλιγαρκής καὶ μέτριος	134
Νέωτα	121	τὸ ὀλιγαρκές	125
Νηδυμος ὕπνος	16	Ὀλιδιηρός	71
Νικᾶν δρόμον 116. νικᾶν πάλην		Ὀλίγα δᾶν	28
116. 123. νικᾶν πύξ 116. 123.		Ὀλυμπία	117
νικᾶν τὰ ὀλύμπια	123	Ὀλύμπια	9. 123
Νιρέως, Νιρέως μορφότερος	58	Ὀλυμπιαίσι	10
Νόμῳ γαμῶν 42. νόμῳ γυναικῶν		Ὅμοια ποιεῖν τινι	23
παρалаβῶν	43	Ὅμορος	101
Νομοθετήδω. ex νομοθετίῳ	99	Ὅναρ πλατῶν 51. ἤπα ὄναρ ταῦ-	
Νεδετᾶν. τὰ συμφέροντα ἐνα-		τά ἐσι	96
δέτῃ αὐτόν	113	Ὀνομαζῶ. υἱὸν ἐπὶ τῷ σῷ ὀνό-	
Νύκτωρ 97. νύκτωρ καὶ μεθ'		ματι ὠνύμακα	120
ἡμέραν	42	Ὀξυτερκής	63

Ξ.

Ξανός, Iupiter.	1	Ὀρᾶν pro respicere 65. pro	
Ξυδιατρίβειν τινι	93	inspicere f. spectare	133
Ξυνωλεγμένος δῆμος	115	Ὀργίλος	88
Ξυνᾶναι τῇ πενίᾳ 32. ξυνᾶναι		Ὀργέειναι τῶν φευκτῶν	70
ταῖς βελομένοις	42	Ὀρδιον ἐφιστάς τὸ ἄς	57
Ξυνάραν λήρας μεγάλην φωνῇ	25	Ὀρκιος Iupiter	1
Ξυνήδας καὶ ξυνέφηβοι	111	Ὀρχητύς	128
Ξυνιέναι αὐτῷ	65	Ὅσα γε καὶ ἡμᾶς ἀδέναρ	121
Ξυρὸς τὸ σόμα	45	Ὅσφραίνεσθαι	103

Ο.

Ὀβολός 134. ἀδὲ ὀβολόν, ὥστε		Οὐ χαίροντες ἄπιτε	79
πρίασθαι βρόχον, ἔχων	51	Ὀφελᾶν. ἂ μικρὰ ὠφέλησε τὴν	
ἀδὲ ὀβολῷ ἄξιος	59	πόλιν	119
Ὀδυσσεύς. συνιτώτερος Ὀδυσ-		Ὀφελος 128. τὸ μέγα ὄφελος	
σίως	58	τῷ γένει	115
Ὀδόνη	53	Ὀφθαλμοὶ ὑποδεδυμένοι	43
Οἰκτάρω. οἰκτᾶρά τινα	99	Ὀφρῶς ἀνατάνας	124
Οἶον ἦν, τῷτο ποιεῖν	29	Ὀχληρὸν ἄνωγ	29
Οἶτος. ἂν οἶσόν ἐστιν	94		
Οἶτη	16		

I N D E X

Π.	Παρθενεύαν	43	Παρθενεύεσθαι	36
Παιδαγωγῶν pro παιδευαν	33	Πάροινοσ	128	
Παῖδεσ γνήσιοι	43	Παρομαρτῶν	130	
τὰ Παιδικὰ	55	Παροξύναν. παροξυνθεὶς ὄημοσ	86	
Παιδαγοῦσθαι	43. 121	Παροπῆτοσ	23	
Παιδοτρίψ	38	Παροροῦσθαι ἀμελῶσ	11	
Παλαιὸσ νεκρόσ	13	Παρέρῃσιαισάμενοσ ἐν τῇ εὐχῇ	29	
Πάλη	116	Παρωδῶσθαι τῆσ τιμῆσ pro ἀπα- θῶσθαι, vnde παρωσάμενοι	9. 10	
Παλιθόρομοσ	87	τῆσ τιμῆσ		
Παμπύνηροσ	36	Πάσχαν, pro agere 93. τὶ πά- σχῶν τοιούτοσ ἐστὶ 19. θανά πε- πονθῶσ ὑπὸ τινεσ 84. ἅ τι χαλεπὸν πέπονθεσ 91. γε- λοῖα κάμψαν πύδοιμι	123	
Πανδαμάτωρ περικυρόσ	4	Πάταγοσ ὀνομάτων	2	
Πάνσοφον τὸ χρῆμα superlat. 130		Πατήρ πάντων ὁσέλγηλυθότων. κακῶν	70	
Παντοδαπός	55	Πατρῷοσ φίλοσ	31	
Παραγκωνίζεσθαι	126	Παχύδερμοσ	57	
Παραδίδωμι. παρὰδὲσ ἐαυτὸν νέ- λαξίν. 58. παρὰδὲσ τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πόνῳ	76	Πάδομαρ. ὅ μοι πάθοιο	133	
Παραινᾶν. καὶ Νέστορι τὸ δέον παραινήσασκεσ ἄν	112	Πολοπονήσασ	117	
Παρακρέεσθαι	136	Πεπεδημένος. ex πεδάω	44	
Παραλαβεῖν γυναικα εἰς τὴν οἰ- κίαν	43	Περίβλεπτοσ	90	
Περύλογον τῷ κέρδοσ	60	Περίεχεσθαι. εὐατοπεδῶ περιτοχή- μετοσ	75	
Παραπαίαν	43	Περικλῆσ	28	
Παρασκήψαν	28	Περιμάχητοσ. ταῖσ γαλαῖσ	53	
Παρά τὴν ἀξίαν	15	Περιμέναν. ἐμὲ περιμένεσσι κα- κηνότεσ, ὥπερ τὴν χελιδό- να. πρᾶσπεπομένην τετριγύ- τεσ οἱ νιοττοὶ	54	
Παραχωρέω. εἰδὲν τῶν πρωταίων παραχωρήσασεν, ψεύσματοσ εἰ- νεκα	130	Περίδοθητοσ	31	
Πέρεργον	9	Περισπάδατοσ	90	
Περίεχεσθαι ἀντιλαβεῖν βεβαί- αν	71	Περιτρώγω	21	
Περίεχεσθαι τινα, ὥπερ εἴλην καλαῖ νεκρῷ ὑπὶ τῷ χρόνῳ ἀνατετραμμένην, μη- δὲ ἀναγνόντα	13			
Παρηβηκότεσ	6			

Περὶ τὰ καὶ ἀδελφία	78	Ποταμὸς ἐκείνη τυχών	7
Πέρυσι	117	Προάγειν εἰς τὸ φῶς	40
Περὶ κῶς, α Φρίσαν	57	Προαιρεῖσθαι τι ἀντί τινος	33
Πήρα 134. Φιλοσοφῶντα χρῆ		Προακοντιζαν	7
μηδὲν ὑπὲρ τὴν πήραν φρε-		Πρόβλημα	115
νῶν	134	Προγράφεσθαι ἐν τῷ καταλόγῳ	118
Πιμελὴς	40	Προϊέναι δωρεὰς ἀμελητὶ	32
Πινάρους	17	Προῖξ	110
Πίστατα ταύρων	23	Προκαλεῖσθαι τινα τεκμήριον εἰς	
τὸ χίπτον τῆ μέτρος	1	Ἄραον πάγον 108. Φόνα προ-	
Πισευτία	112	κεκλήσῃ με ibid. ἐκ τῆ βᾶ	
Πίττη καὶ ἐλαίῳ πῦρ σβεννύ-		θας τὸν θησαυρὸν εἰς τὰ μυσ-	
αν	102	νὲς προκαλεῖσθαι	59
Πληγὴν λαμβάνειν παρὰ τινος	122	Προοίμιον μὴ μετὰ προοιμίων	89
Πλασιώτερος συνᾶμα Κροίσων ἐκ-		λέγειν	61
καίδεκα	58	Προπολεῖ	61
Πλατῶν. ἤκαστα, ὡς πλατῶν		Προσάπτεισθαι παρθένα ἐπὶ τῶν	
ὑπερμειγέσθαι τινα πλετον	112	ἀφροδισίων	43
Πλαττητόν	93	Προσεννηγεμένους, ex προσφέρε-	
Πλατοδοτὴς	52	σαι	92
Πλάτος ἀθρόος 12. ἱκανὸς 83.		Πρόσσει. ὅσα τοι πρόσσει	66
κάκιστον καὶ ἐπιβελέστατον		Πρόσλαμβάνειν κακὸν	81
κτῆμα ὁ πλετος	133	Προσοκέλειν	8
Πνευσίαν	103	Προσεντένειν πληγὰς	110
Ποιᾶν πολεῖ κατὰ τινος	7	Προσφείδειν. δυσμενῶς τινι προσ-	
Ποιᾶν μεγάλην τὴν φλόγα	16	ενηγεμένους	92
Ποιᾶσαι περὶ πολεῖ	103	Προσφιλοσοφῶν	14
Ποιηταὶ ἐμβρόντητοι	1	Προσωπῶν περιθήμενος ἐρασι-	
Ποικίλα ἐνδύσ. 66. ποικίλαι καὶ		ώτατον	66. 68
ταντοδοπαὶ ἡδοναί	55	Πρότιμας τινὰ τινι	32
Πολυτελεῖς	51	Πρόχαρος. πρόχαροι εἰς πλε-	
Πολυώνυμος Ζεὺς	1	τον 41. πρόχαρον ὄπλον	3
Πονήρας ἔχαι	129	Προχαρότατα. adv.	130
Πονοὶ ἀνδρικωτάτοις καταγυμνά-		Πρώταρχος	56
ζαν τινα	86	Πρωτῶν. τὰ πρωτῶν	130
Πορνίδιον	58	Πρωτῶν. Ἀθηναίων τὰ πρωτῶν	
Πορφυροί	31	pro ὁ πρῶτος 82. κολάκων τὰ	
		πρωτῶν	130

I N D E X

Πηγὸς πολὺ τῶν ὀρέων ἀκύν- τερος	50	Συνδεδραμημένα. ex συντρέχειν	131
Πύξ	116	Συνάναμι τῇ πενίᾳ 32. συνών	78
Πορρείας. serui nomen	86	Συναλεγμένα. ex συλλέγειν	58
Πωλικός	116	Συνεσπακώς. ex συσπᾶω	35
P.		Συνετός. συνετώτερος τῷ Ὀδυσ- σείῳ	58
Ῥαγδαῖος	7	Συνδία. πανταχόθεν συνδέσει κεκονισμένοι ἢ πνευστιῶντες	103
Ῥωννυμι, ἐβρώμενος τὴν γνά- μην 78. ἐβρώμενος ὑπὸ τῶν πόων	87	Σύνταγμα	137
Σ,		Συντελῶν. ἅς ἔθος τι ἀρχαῖον συντελῶν	9
Σαλμωνεύς	5	Συνωρίς πωλική	116
Σαρκὸς ἐκτετηκυίας	43	Συσκευάζεσθαι πρὸς τὴν φυγὴν	10
Σημαῖον. σημεῖον ἀφανῶν	55	Συσπᾶν	35
σημαῖον ἐπιβάλλειν	34	Σχῆμα. τὸ σχῆμα ἐυσκαλῆς	125
Σκαῖός. 82. opp. τῷ χρητῷ	109	Σωρηδόν	7
Σκαπανεύς	19	Σωτήρ καὶ ἐνεργέτης	14
Σκαίπειν. σκάπει βαδίζει κα- ταφέρειν	95	Σωφρονικός τὴν ἀναβολὴν	125
Σμερδαλέος κεραυνός	2	T.	
Σπινθήρ ὀργῆς	3	Τάνταλος	45
Σπονδαῖς σπεύδειν	100	Τατρίόμενα (τά) ὑπὸ τῷ λεμῷ	74
Σταγών, ex στάζαν	7	Τεθηγμένος. ex τήγῃ	49
Στᾶρα καὶ ἄγονος	43	Τέθηναι. ex θήνῃ	70
Στήγαν	47	Τεκμαίρομαι	95
Στήλη ὑπτία 13. εἴλη παλαιᾷ νεκρῷ	ibid.	Τέλειαι ἱεραὶ	18
Στιγματίας pro seruo	44	Τελῆν ἐπὶ τὸ τέρμα	50
Στρατόπεδον	75	Τέλειον ἄρμα	116
Συκοφανταῖν	123	τὸ τελευτᾶν. particula	92
Συκοφάντης Φοβῶν	86	Τέλος pro tandem	85
Συλλογισμός	35	Τεράσιος Ζεὺς	96
Συμπαραστέρχεσθαι. συμπαραστέρ- χεται μετ' ἐμῷ, λαθῶν	69	Τετρηγότες. ex τρίζῳ	54
Συμποτικώτατος	106	Τετρυπημένος. ex τρυπῶν	46
Συναγωνίζεσθαι. ἐκ ὀλίγα πρὸς τῷτό μοι συναγωνίζεται	69	Τέως	12
Συνάμα	58	Τίβιος	56
		Τιμή. pro regno	9
		Τιμωρία ἱκανή	28
		Τί παθὼν ἔν τοιούτος ἐστὶ	19
		Τιτανοκράτωρ	10

Τιτα-

Τιτανῶδες βλέπαν	123	Ἰπερπηδᾶν τὸ σάδιον	50
Τοπαράπαν	41. 42	Ἰπέρυθρον χρυσίον	96
Τραγωδοὶ καινοὶ	119	Ἰπηρετᾶν τινι ἡδονᾷς	55
Τραπέζη. οἱ ἐπὶ τῆς τραπέζης III		Ἰποβάλλαν. ἀτίμως τινι ὑπο-	
Τραχύτης	101	βάλλαν τινι	91
Τρέπιδαι. ἐπὶ τὴν ἐξατιαίαν τρα-		Ἰποβρύχιος	8
πόματος	14	Ἰποδίφθερος	17
Τρίζω	54	Ἰποδύαν. ὀφθαλμοὶ ὑποδεδυκό-	
Τριμοιρία	134	τες	43
Τρίτων	124	Ἰπόλιδος	74
Τρόπος. ἄλλον τρόπον ἀμαίνω		Ἰπομίδιος	14
pro potius.	134	Ἰποξυρᾶδαι τὴν γνάθον	55
τὰ Τρύβλια ἀποσμήχαν	127	Ἰποπτήσαν	12
Τρύξ	48	Ἰποσκάζαν	49
Τρυπᾶω. τετρυπημένος	46	Ἰποσῆσομαι pro ὑποχωρήσω	95.
Τρυφᾶν καθ' ἑαυτὸν	101	ὑπόσῃδι, ex ὑφίσταμαι	94
Τυραννίδι ἐπιχαρᾶν	122	Ἰποτέμνω. τὰς εἰζας ὑποτετμη-	
Τυφος	69. 77	μένος	21
Τ.		Ἰποτραυλίζαν	129
Ἰβρίζαν ἀς τινὰ 31. τινι	58	Ἰπτιος	13
Ἰγανὸς τὸ σῶμα	78	Ἰπωραία	17
Ἰδροφορᾶν	47	Ἰσπληγῆ	50
Ἰττοὶ ἐκαδάοιοι καὶ βίαιοι	7	Ἰψιβρεμέτης Ζεὺς	10
Ἰθλος	99		
Ἰμητὶς mons	17	Φ.	
Ἰπασιέναι λαθραίως	38	Φιέδοντες.	11
Ἰπέραντλος ὕβρις II. πλῆτος		Φαίην ex φάω	42
ὑπέραντλος ἀσπισών	46	Φάρυγξ	45
Ἰπέρβολος Atheniensia	73	Φθάναν. Φθάσσαι	46
Ἰπερβολή. ὡς ὑπερβολὴ ἐρᾶν	37	Φιλιάδης	110
Ἰπέρδανον πᾶγμα	36	Φίλιος Ζεὺς	1
Ἰπερδέξιος τόπος	104	Φίλοι χαίροντες τῇ βορᾷ	20
Ἰπερεπαινεῖν	110	ὁ Φίλοσοφῶν	134
Ἰπερέχαν τινος τὴν χάριν	28	Φιλοσκόμων	107
Ἰπερήδιστος	96	Φιλοτιμήματα	100
Ἰπερμυγέτης πλῆτος	112	Φιλοφροῦν τινι ἀγωνικῶς	113
Ἰπεροπλικῶς	22	Φοριτὸς	57
Ἰπερορᾶν τινος 82. 101. ὑπερο-		Φορτικὸς ἑπαινος	101
ρᾶσαι ὑπὸ τινος	65	Φράτορες	100
		Φρίσ-	

I N D E X.

Φρίσσαν	57	Ψ.	
Ψυλάττω ἐγρηγορῶς	37	Ψηφίδας ἐν τοῖς αἰγυπιοῖς	132
X.		Ψηφοφορεῖν	86
Χαίραν. μὴ χαίρῃσας 109. τέ-		Ψυχρὰ ὀνόματα	100
τις μάλιστα χαίρει	126	Ψυχρὰς τὴν ὀργὴν	5
Χαλεπαίνων. τινε	89	Ω.	
Χαλεπὸν καὶ ἐκ οἷτον	94		
Χαρίζεσθαι κόραξι καὶ λύκοις	20		
Χάρις. πλήρη σοι Χάρις τῆς ἐπι-		ὦ γὰρ	133. 136
μελείας	85	ὦδίκωτερος τῶν κύκνων	110
Χρῆμα in admiratione posi-		ὦκως. πολὺ τῶν ὀνείων ὠκύτε-	
tum de homine πάνσοφον		ρος	50
τὸ χρῆμα 130. δυσεύρετον	61	ὦ πάτερ. (Θουμαστικῶς)	18
Χρυσίον ἐπίσημον ὑπερυδρον, βα-		ὦς ἀληθεῶς λόγῳ	20
ρὺ καὶ τὴν πρᾶσοψιν ὑπερήδι-		ὦς ἔχας	93
τον	96	τὰ ὦτα ἐκκεκώφθαι	6
Χρυσὸς, δεξιῶμα κάλλιστον βρο-		ὦ τῶν	84
τοῖς	97	ὦχρὸς	35. 64

